

MEN GŠAN

GLASILO OBČINE MENGES

ŠTEVILKA 104

April 2003 / leto X

TRIJE MOŽJE

župnik, ravnatelj, župan

TEMA MESECA

dan zemlje

MILIJONAR

Aleš Jarkovič

Videoteka Stop, Slovenska 28, Mengeš,
tel.: 7238-988

Odprto vsak dan v letu tudi
ob nedeljah in praznikih
Poletni delovni čas od 17. do 21.30 ure!

LESTVICA NAJ 30 JANUAR – APRIL 2003

1. NEZVESTA – triler, Richard Gere, Diane Lane, Oliver Martinez
2. VSE O FANTU – drama, Hugh Grant, Toni Collette, Rachel Weisz
3. NOTHMANOVA PREROKBA, triler, Richard Gere, Laura Linney
4. POT V POGUBO – gagster. drama, Tom Hanks, Jude Law, Paul Newman
5. KATE IN LEOPOLD – ljubez., Meg Ryan, Hugh Jackman
6. LEDENA DOBA – risanka 20th Century Fox
7. GLASNIKI VETRA – vojni, Nicolas Cage, Christian Slater
8. BANDITA – akc. kom., Bruce Willis, Billy Bob Thornton
9. 3000 MILJ DO GRACELANDA – akcija, Kevin Costner, Kurt Russell
10. ZMAJEV POLJUB – akcija, Jet Li, Bridget Fonda, Tcheky Karyo
11. SESTRE – komedija, Barry Watson, Michael Rosenbaum
12. K – PAX, zf.drama, Kevin Spacey, Jeff Bridges
13. VSOTA VSEH STRAHOV – ak.pust., Morgan Freeman, Ben Affleck
14. KAČJI PASTIR – drama, Kevin Costner, Kathy Bates
15. MEMENTO – kultni, Guy Pearce, Joe Pantoliano
16. MOJE IME JE SAM – drama, Michelle Pfeiffer, Sean Penn
17. PODMORNICA U – 571 – voj. drama, Matthew McConaughey, Bill Paxton
18. IZVIRNI GREH – erot. triler, Angelina Jolie, Antonio Banderas
19. VOHUNSKO SPLETKE – ak. triler, Brad Pitt, Robert Redford
20. GROF MONTE CHRISTO – avant., Jim Caviezel, Guy Pierce, Richard Harris
21. 40 DNI IN 40 NOČI – ljub. kom., Josh Hartnett, Shannyn Sossamon
22. NAČRTOVALKA POROK – ljub. kom., Jeniffer Lopez, Matthew McConaughey
23. LADJSKE NOVICE – drama, Kevin Spacey, Julianne Moore, Judy Dench
24. POSEBNO POROČILO – zf. akcija, Tom Cruise, Colin Powell
25. DAN ZA TRENING – akcija, Denzel Washington, Ethan Hawke
26. 15 MINUT – akcija, Robert De Niro, Edward Burns
27. OPERACIJA MEČARICA – akcija, John Travolta, Hugh Jackman
28. BAL SMRTI – drama, Halle Berry, Billy Bob Thornton
29. HARRY POTTER 2 – mladinski, Daniel Radcliffe, Emma Watson
30. XXX – akcija, Vin Diesel, Samuel L. Jackson

Trgoavto Koper Mengeš, Prešernova 3,
Trgovina Burnik tel/fax. 01/7237-785

AKCIJA MODRO V POMLAD

AVTOPLAŠČI SAVA - KUPIŠ 3 DOBIŠ 4

KOLO KASTLE – ALU OKVIR, DEORE	99.900,00 SIT
KOLO MERIDA KALAHARI 510	44.900,00 SIT
KOLO OTROŠKI 14"	13.990,00 SIT
PIAGGIO NRG EXTREME	436.000,00 SIT
KOSILNICA ZA TRAVO CASTEL	od 14.990,00 SIT
AGREGAT ZA PRANJE LW	24.990,00 SIT
POTOPNA ČRPALKA ECOBUS 410	12.990,00 SIT
FELISATTI STABILNA KROŽNA ŽAGA	49.990,00 SIT
AKUMULATORSKI VRTALNIK 18V	12.990,00 SIT
GRT AVTOTEPIHOV MOLY	1.699,00 SIT
GRT PREVLEK ZA SEDEŽE	4.999,00 SIT
NOSILCI KOLES	od 1.999,00 SIT

Možnost plačila: na več obrokov z Mercator
kartico Pika, American express, Diners ali
na 1+5 obrokov na čeke.

Del. čas: pon.-pet. od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. - 12. ure.

KARO INŽENIRING d.o.o.

Tel.: 01/723-09-86; 723-09-87

Fax: 01/723-80-15

www.karo.si

Slovenska 24, 1234 MENGEŠ

PRODAMO:

Stanovanja:

- Mengeš; trosobno stanovanje z balkonom v izmeri 80 m², drugo nadstropje.
- Mengeš; dvosobno stanovanje v izmeri 80 m² v visokem pritličju po ugodni ceni.
- Domžale; enosobno v izmeri 42 m², z balkonom s pogledom na Kamniške planine.
- Kamniška Bistrica; trosobno stan. v idiličnem okolju v naravi, primerno za bivanje ali vikend.
- Homec; štirisobno stanovanje v izmeri 80 m², z atrijem v izmeri 25 m², mirna zelena okolica.
- Vodice; več stanovanj različnih kvadratur, nova gradnja.
- Lukovica; dvosobno stanovanje, v mansardi nove stanovanjske hiše s pripadajočim zemljiščem.

Parcele:

- Kamnik-Nevlje; parcela v izmeri 650 m², z urejenim dovozom, ugodno.
- Gorjuša pri Dobu; zazidljivo parcelo površine po 827 m², sončna lega lep razgled.
- Senožeti; zazidljiva parcela v izmeri 1000 m², ob glavni cesti, 15 km do Ljubljane.
- Mengeš; zazidljiva parcela v izmeri 625 m², center, vsi komunalni vodi ob parceli.

- Kamnik-okolica; dve parceli po 850 m², zazidljivi, na eni nadomestna gradnja na kateri stoji delavnica in hiša ki je potrebna rušenja.

Hiše:

- Komenda; stan.hišo (k+p+n+m) s poslovnim prostorom v prizidanem delu na parceli 900m².
- Tuhinjska dolina; v bližini toplic, večji gostinski lokal v obratovanju z možnostjo prenočišč.
- Mengeš-Loka; večja stanovanjska hiša na večjem zemljišču, z delavnico, mirna okolica.
- Kamnik; center, večstanovanjska meščanska hiša, obnovljena, možnost štirih stanovanj.

Poslovni prostori:

- Mengeš; poslovni prostor opremljen, namenjen za zlatarsko, urarsko, ... dejavnost, 37 m².
- Kamnik; trgovski lokal, prodajni prostori v izmeri 121.13m², skladiščni in ostali prostori pa skupaj 87.66m².

Za znano stranko iščemo novejšo hišo, na parceli okrog 800 m², Mengeš okolica.

- stanovanje v Mengšu za nakup ali najem.

- Parcelo za postavitev poslovno-stanovanjskega objekta v izmeri od 1000 m² do 4000 m², Mengeš, Domžale, Trzin.

NA VRTNARIJI VAM ZA VAŠA CVETOČA OKNA, BALKONE IN VRTOVE NUDIMO:

- * pokončne pelargonije, bršljanke, fuksije, surfinije, vodenke, obešanke
- * vse strukturne rastline in enoletnice
- * po želji nasadimo tudi vaša cvetlična korita ali pa to storite sami z našo mešanico zemlje
- * dišavnice in zelenjave

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

Telefon: 01/7214-006

P.E. MENGEŠ SLOVENSKA 24

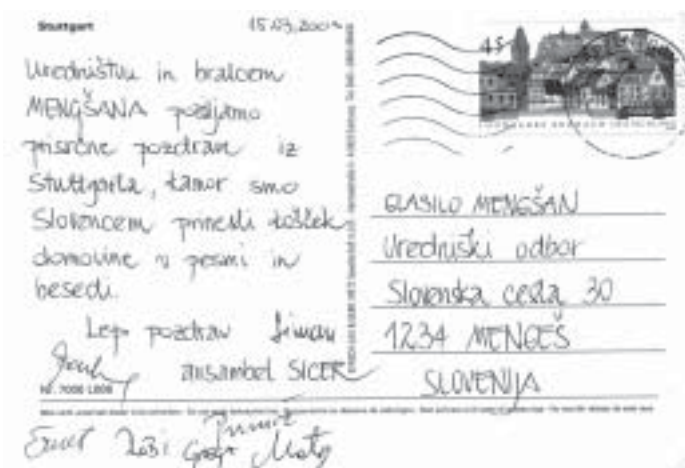
Telefon: 01/7238-980

Spoštovani bralci!

Ko so me pred nekaj meseci vprašali, če bi postal odgovorni urednik našega glasila, sem si vzel čas za premislek. Po eni strani sem si želel biti urednik, saj bi z veseljem opravljal to delo, po drugi strani pa sem si kar predstavljal pritiske političnih strank. Ne želim komentirati dejanj nekaterih, želim pa povedati svoja načela. Nikoli se nisem videl v politični ali strankarski sferi in se tudi ne sedaj, pa tudi v bodočnosti ne. Zato sem pristal na urednikovanje, ker želim delati za občane in glasilo. Urediti glasilo čim bolj berljivo, obenem pa napisati čim več o lokalnih zadevah, nas samih, kot prebivalcih prijetnega mesteca. Zato tukaj, na tem mestu zapišem; zavzemal se bom za to, da se bodo v glasilu objavljali prispevki, ki so lokalnega, mengeškega pomena. V tem glasilu smo mi, Mengšani, kar pa se dogaja na državnem nivoju, pa smo državljanji. Problemov imamo tudi v Mengšu več kot dovolj, nobenega smisla nima, da se ukvarjamo še s problematiko, s katero nas bombardirajo državni mediji. V bodoče želim, da vsak sam zna pametno preценiti, kaj je pomembno za naše glasilo in kaj ne. Želim tudi, da vsi, ki berete ta zapis, vzamete v roke svinčnik in napišete, kaj bi storili, kaj spremenili, skratka, da ne napišete, česa kdo ni storil ali koliko in kakšne napake je zagrešil. Pometajmo najprej pred svojim pragom, pa pazimo, da smeti ne letijo k sosеду.

Vesele praznike v družinskem krogu in med prijatelji vam želi

Marij

KAZALO:

ŽUPAN O.....	4
OBČINSKI SVET	6
ŽUPAN ODGOVARJA	7
TRIJE MOŽJE	8
GOSPODARSTVO	12
ŽUPNIJA	13
KULTURA.....	13
MUZEJ MENGEŠ	15
V VRTCU	16
NAŠA ŠOLA	17
MILIJONAR.....	18
SPOZNAJMO SE	18
DRUŠTVO UPOKOJENCEV	20
DRUŠTVO JESENSKI CVET	20
PLANINSKO DRUŠTVO	21
GLASBA.....	22
TEMA MESECA	23
SKRBIMO ZA SÉ	24
ŠPORT	26
PRAZNIK.....	28
KMETIJSTVO	30
IN MEMORIAM	31
ZAHVALE	32
NAGRADNA KRIŽANKA	34
MENGOVICI	34

Rok za oddajo prispevkov za majsko številko glasila je 9.5.2003.
Fotografija na naslovnici: Peter Škrlep

MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ

Glasilo ureja uredniški odbor: Marij Urh – odgovorni urednik, e-mail: mengsan@menges.si

Člani uredniškega odbora: Majda Trobec, Ana Jernejčič, Tina Železnik, Katarina Marin, Dušan Pejič, Peter Škrlep

Odgovorna urednica Uradnega vestnika: Irena Podboršek, tel. (01) 7247 106

Oblikovanje, grafična priprava in tisk: SET, d. d., Ljubljana, tel. (01) 587 44 11, faks: (01) 528 24 74, e-mail: tiskarna.set@siol.net

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš. Mengšan izhaja v nakladi 2600 izvodov. Prejmejo ga vsa gospodinjstva v občini Mengeš brezplačno na dom.

Distribucija: Primož Kržan, tel. (01) 7237 296

Odslej Mengšan dostopen tudi na internetni strani www.menges.si

Oglaševanje: Kompare k.d., Mengeš, tel.: (01) 7230 903, fax: (01) 7230 904, e-mail: kompare@siol.net

:: ŽUPAN O... ::

Drage občanke, spoštovani občani,

Kaj je najlepše v tem času? Da i m a m o koledarsko

pomlad s toplim soncem in mrazom ter snegom v hribih in daljšimi dnevi, da nas čaka velikonočni zajtrk in prazniki upora proti okupatorju in delavski praznik, da prihaja maj in naše občinsko praznovanje.

Odločili smo se za obe zvezi: gospodarsko, kulturno, okoljsko in politično Evropsko ter varnostno-obrambno NATO - polnopravni člani bomo v letu dni. Diktature in vojne je v Iraku konec in da bo spoznanje nesmiselnosti in žrtve takega urejanja odnosov vodilo v resnično demokracijo, spoštovanje in samostojno odločanje oz. avtonomijo Iračanov, Kurdov in še koga (Čečenov, Tibetancev, Baskov ...). Svet je še daleč od idealov. Vsi bomo morali boljše in nepristransko skrbeti za mir, preprečevati diktature, terorizem, nacionalna, verska, rasna, politična, strankarska, medijska ... zatiranja. Lepo je tudi, da je Slovenija v polnem gibanju urejanja zadev. Mnogo jih je (težav), ki so posledica slabih ali nesprejetih odločitev. Po desetletju se spreminja ves paket zakonov, ki ureja delovanje občin in delovanje države na regijskih in (upam) tudi upravnih območjih. Upam, da s ciljem boljšega in cenejšega delovanja upravnih in gospodarskih javnih »sistemov« in ne povečevanja administrativnih organov ter golega števila uradnikov. Naša občina tudi! Odločamo se o prednostnih zadevah in njihovem izvajanju in financiranju za 4 letne proračune, kratkoročne razvojne in naložbene 6 letne, 10-15 letne načrte gradenj in modernizacij in dolgoročne strateške za 20 in več let.

Sedaj se o tem kar dovolj pogovarjamo. V občini med političnimi predstavniki in v državi z združenji občin. Upam, da resnično v želji razumeti drug drugega in prispevati k boljšim odločitvam. Izzivi so pred nami in dobro znani. Menim, da bi morali brez taktiziranja in sebičnosti odločno podpreti vse, kar je dobro za občino, za državo in njene prebivalce oz. državljane.

Vesel sem športnih uspehov v namiznem tenisu in smučarskih skokih. Čestitam v upanju na še boljše rezultate. Ob tem ne gre pozabiti na osnovni namen zdravega športa in drugih, v življenju, bolj pomembnih zadev. Zahvala velja trenerjem, strokovnim in organizacijskim delavcem, podpornikom in seveda predvsem staršem.

Zahvaljujem se za pripravljenost, da smo uredili zadevo na Glavičevi ulici. Upam, da bo dokončno in pri vseh prevladalo medsebojno razumevanje in da se odplavijo vse zamere in namere ter se z razumevanjem upoštevajo določene omejitve izključujočih individualnih pravic ali individualne želje za namen znosnega in dobrega življenja v skupnosti. Šola je bila dobra in draga! Zavedati se moramo, da bi z drugačnim ravnanjem (razumevanjem) stvari lahko uredili že zdavnaj. Smo seveda samo ljudje in kot taki urejamo in odločamo. Ali to delamo pošteno in nesebično, pa je že drugo vprašanje. In ali znamo odpustiti in pozabljati? Tudi krivice! Smo v pravem času, da se o tem zamislimo!

Posebej vas vabim na seje sveta občine. Vsa gradiva so objavljena na naši spletni strani www.menges.si v rubriki »uprava/svet«. Tudi usmerite in predlog proračunov v rubriki »uprava/proračuni«. Koristno in zanimivo Prosim za sodelovanje in mnenja iz javnosti. Tisti, ki nimate dostopa do interneta, imate na voljo osem

računalnikov v čitalnici središča Naš slammik (nad knjižnico).

Podjetnike oz. zasebnike, tudi začetnike in vse, ki šele razmišljate o poslovnih oz. podjetniških načrtih in potrebujete ali imate inovativne rešitve (storitve in proizvode), vabim na predstavitev predstavitev mreže inovacijskih relejnih centrov (Innovation Relay Centers) Evropske zveze. Vabilo je v tej številki Mengšana. Občina Mengeš ga organizira skupaj s Podjetniškim združenjem Mengeš in Študentskim klubom Mengeš za območje osmih občin Podjetne regije.

Našim novorojenčkom oz. njihovim družinam, ki jim namenimo enkratno denarno pomoč, čestitam in želim novim članom, staršem in njihovim najbližjim vse dobro: Gašper, Mark, Lara, Lan, Tadej, Ron.

Vsem, ki cenite, spoštujete, verujete ali praznujete, želim vesele velikonočne praznike.

RAZMIŠLJANJE

Med množico vsakdanjih problemov je nujno umirjeno delo za prihodnost in za osebno umiritev in razmislek o smislu in doseganju tega smisla in namer, želja, osebne rasti. In s tem vsega tega med svojimi in v skupnosti.

*Prav lep pozdrav!
Tomaz Štebe*

Jean Sibelius: Nikar se ne ozirajte na to, kar pravijo kritiki. Nobenemu kritiku niso še nikoli postavili spomenika.

Velikonočno voščilo, bi rad delil z vsemi, od misionarja Ludvika Zabreta. Naslov eSporočila: »Love from Goa«.

Dragi spoštovani g.Mayor!
Če vas zebe kar, v Indijo. Tu je lepo vroče 40 *C.

Moje zdravje še kar se ne smem pritoževati ker letos praznujem 80 let življenja, 63 let salezijanskega, 56 let indijskega življenja. S tako starostjo se pa tudi razne starostne dobrote naberejo. Upam da občina dobro napreduje bila pa bi še boljša če jo nebi pred leti prodali v Domžale.

Želim vam prav lepe velikonočne praznike. Jezus je vstal-vstali bomo tudi mi - Aleluia

Veliko blagoslova v vašem odgovornem apostolatu želi vas hvaležni
Ludvik.

VABLJENI NA SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

6.seja, v sredo, dne 7. MAJA 2003; Predvideni vsebinski dnevni red:

1. Proračun Občine Mengeš za leto 2003 in 2004
2. Ponovno odločanje o Sklepu o začasnem financiranju
3. Zaključni račun proračuna Občine Mengeš 2002

Info: Možne so spremembe datuma posameznih točk in vrstnega reda. Točen datum in predlagani dnevni red bo objavljen na oglasni deski Občine Mengeš teden dni pred predvideno sejo sveta. Seje sveta so v sejni sobi Gasilsko godbenega doma, Zavrti 2, Mengeš.

mag. Tomaz Štebe, župan

UPRAVA OBČINE MENGEŠ – Telefoni, eNaslovi

Delovno mesto / Področje	Telekom	Simobil	eNaslov
Splošne zadeve, Vložišče, Tajništvo župana in uprave	(0)1 723 70 – 81	040 8523 – 52	obcina@menges.si Marta.Kuret@menges.si
Župan		040 8523 – 50	Tomaz.Stebe@menges.si
Direktor občinske uprave	(0)1 724 71 – 02	040 8523 – 60	Dimitrij.Kovacic@menges.si
Svet občine, splošne zadeve	(0)1 724 71 – 06	040 8523 – 55	Irena.Podborsek@menges.si
Sociala, vzgoja, zavodi, društva	(0)1 724 71 – 07	040 8523 – 51	Rika.Binter@menges.si
Vodenje, investicije, okolje	(0)1 724 71 – 04	040 8523 – 57	Andrej.Urbanc@menges.si
Prostor, lokacije, zadržljivost, zemljišča	(0)1 724 71 – 09	040 8523 – 59	Robert.Spenko@menges.si
Vzdrževanje (redno, investicijsko), nadzor	(0)1 724 71 – 01	040 8523 – 53	Boris.Kavcic@menges.si
	(0)1 724 71 – 05	040 8523 – 54	Mitja.Dolinsek@menges.si
Knjigovodstvo, finance	(0)1 724 71 – 08		Ivona.Car@menges.si
Fakturiranje, obračun	(0)1 724 71 – 03	040 8523 – 56	Lidija.Urankar@menges.si

Opomba: Po fiksni telefonski omrežju (Telekom) so možni trije pogovori hkrati (1xanalogni, 2xISDN). Po mobilnem telefonskem omrežju (SiMobil) so sodelavci dosegljivi vsak posamezno v času spodaj navedenih ur. V nujnih primerih in ko ni dosegljiv neposredni sodelavec pokličite vodjo področja, direktorja uprave ali župana. Župana (ali direktorja uprave) pokličite tudi v primerih ko menite da je bilo karkoli narobe v ravnanju občine in organizacij ter podjetij, ki delujejo v občini ali izvajajo dela. Pri županu je možno dogovoriti sestanke za občane vsak ponedeljek popoldan med 15.00 in 18.00. Termin rezervirajte v tajništvu. Župana lahko pokličete v kateremkoli času. V nujnih primerih se lahko oglašite na občini med 7.30 in 8.00 uro.

URE DOSEGLJIVOSTI SODELAVCEV UPRAVE NA MOBILNIH TELEFONIH (Kličite v primeru zasedenosti fiksnega telefona na delovnem mestu v času uradnih ur ali v nujnih primerih v navedenih urah)

Ponedeljek, torek, četrtek: od 7.00 do 15.00

Sreda 7.00 do 17.00

Petek 7.00 do 13.00

Opomba: Po fiksni telefonski omrežju (Telekom) so sodelavci uprave dosegljivi v času uradnih ur. PONEDELJEK: 8.00 - 11.00 12.00 - 15.00; SREDA: 8.00 - 11.00 13.00 - 17.00; PETEK: 8.00 - 11.00 11.30 - 13.00

Nesprejem proračuna nerazumno in škodljivo dejanje

Na zadnji seji občinskega sveta Občine Mengeš so občinski svetniki iz vrst LDS, SLS, SMS in ZLSD, ki predstavljajo večino v občinskem svetu, zavrnilo sprejem osnutka občinskega proračuna, ki se je sprejemal v prvi obravnavi. Ta zavrnitev je za mene pomenila veliko razočaranje, saj se je s tem postopek sprejemanja proračuna in s samim tem tudi izvajanje pomembnih projektnih nalog v naši občini zavleklo. Proračun je poleg občinskega statuta najpomembnejši občinski dokument. Na njegovi podlagi občina vsako leto načrtuje izvedbo in financiranje investicij, ki so potrebne za razvoj naše občine.

Dokler proračun ni sprejet, ni mogoče izvesti nobenih novih investicij, pač pa teče le začasno financiranje tekočih poslov. Čim dlje proračun ni sprejet, tem bolj trpi delo in tem manj je narejenega na področju urejanja cest, gradnje in obnove kanalizacije, vodovoda ter druge prepotrebne komunalne infrastrukture. Komu torej koristi prelaganje nujno potrebnih nalog v naši občini? Morda bi kdo ob tem lahko pomislil na to, da zavrnitev proračuna pomeni nasprotovanje županovemu predlogu, ki ni dober in je bilo zato potrebno županov predlog zavrniti. Vendar pa tudi v takem primeru zavrnitev proračuna ni prava rešitev. To je najslabša možnost, ki pomeni za Mengeš odlaganje nujno potrebnih nalog na področju investicijskega razvoja. Za ponazoritev povedanega bom v nadaljevanju pojasnil, kakšen je po naši zakonodaji postopek in vloga občinskih organov pri sprejemanju občinskega proračuna. Občinski proračun se sprejema v dveh fazah. V prvi fazi občinski svet obravnava predlog proračuna v prvi obravnavi, ki ga pripravi župan. Župan je po zakonu pooblaščen, da pripravi in občinskemu svetu predlaga sprejem proračuna. Zakon ne dopušča, da bi bil kdorkoli drug predlagatelj proračuna občine. Potem, ko župan predloži občinskemu svetu in prvo obravnavo proračun, pa lahko seveda občinski svetniki, ki se z županovim predlogom ne strinjajo ali imajo drugačne poglede na prihodnji razvoj občine, vlagajo pripombe in predloge drugačnih rešitev. To je nenazadnje tudi namen oz. smisel postopka sprejemanja proračuna, kot ga predpisuje zakonodaja. Različne ideje in predlogi se soočijo ter se na tej podlagi iščejo optimalne rešitve. Predvideno je torej, da v tem postopku aktivno sodelujejo skupaj z županom tudi občinski svetniki. Proračun, ki ga predlaga župan, torej ni dokument, ki pomeni odločanje »vzemi ali pusti«, pač pa je to dokument, ki ga skupaj v postopku oblikujeta tako župan - zakoniti predlagatelj, kot tudi občinski svet - zakoniti organ odločanja. Oba sta po zakonu zavezana, da, vsak v okviru svojih pristojnosti, sodelujeta v postopku oblikovanja tega, za občino tako pomembnega dokumenta. Zato je povsem logično, da občinski svet, po opravljeni prvi obravnavi, proračun, skupaj z vsemi pripombami in predlogi iz razprave, sprejme.

V drugi fazi je župan, kot zakoniti predlagatelj, dolžan pripraviti nov predlog proračuna za končni sprejem, pri čemer mora oceniti vse pripombe in predloge iz prve obravnave in se do njih opredeliti. Tiste, ki jih oceni kot smotne ali koristne, neposredno vključi v proračunski predlog, za vse druge pa mora obrazložiti, zakaj jih v predlogu proračuna za drugo obravnavo ni upošteval. Občinski svet v drugi obravnavi tako pripravljen županov predlog ponovno obravnava in lahko predlaga konkretne spremembe ali dopolnitve posameznih proračunskih postavk. O tako predlaganih spremembah ali dopolnitvah z glasovanjem odloča občinski svet, ki končno glasuje o celotnem proračunu skupaj z vsemi predhodno izglasovanimi spremembami ali dopolnitvami. Po tako opravljenem predpisanem postopku občina dobi svoj proračun. Opisani postopek jasno pove, da je zavrnitev proračuna v občini nesmiselno in celo škodljivo, saj pomeni zastoj v normalnem razvoju in življenju občine, kar posledično občutijo prebivalci oziroma občani. Nesmiselno je zlasti zato, ker so občinski svetniki sami oziroma večina njih tisti prevladujoči faktor, ki lahko sprejme takšen proračun, kot ga želi, pa četudi je ta potem popolnoma spremenjen glede na županov predlog. Res pa je v tem primeru odgovornost za vse spremembe proračuna na tistih, ki so te spremembe sprejeli. Najslabše pa je, kot rečeno, če občinski svetniki svoje vloge pri oblikovanju proračuna ne opravijo. S tem svoj del odgovornosti za vsebino proračuna sicer ne prevzamejo, županov predlog pa tudi ne sprejmejo, verjetno zato, da bi mu tako zaradi političnih interesov nagajali in s tem škodovali. Kot da tako škodujejo le županu in ne istočasno in celo predvsem prebivalcem občine. Prepričan sem, da takšno ravnanje, pri čemer se za namen nagajati županu, ki ni (domnevam) njihov politični somišljenik, ne izbirajo sredstva, in etično in vredno funkcije občinskega svetnika -

predstavnik ljudstva. S takšnim ravnanjem namreč delujejo prav proti tistim, katere naj bi v občinskem svetu predstavljali in zastopali.

Predlog proračuna občine Mengeš, ki sem ga kot župan pripravil in ga predložil v obravnavo in sprejem občinskemu svetu, je zastavljen tako, da predvideva celovito in usklajeno izgradnjo oziroma obnovo potrebne komunalne infrastrukture, ki bi se izvajala vzporedno z izgradnjo plinovodnega omrežja, ki ga bo na podlagi sklenjene koncesijske pogodbe gradilo podjetje Petrol. Na ta način bo zagotovljena bistveno večja gospodarnost investicij, saj bodo z istočasno gradnjo znatno znižani stroški, da o funkcionalnosti enkratnega izkopa in gradbišča niti ne govorim. Razlike v stroških pri predvideni celotni investiciji znašajo kar nekaj sto milijonov SIT. Po predlaganem načinu izgradnje in financiranja se bodo ceste razkopavale enkrat in bodo vse potrebne komunalne infrastrukturne napeljave položene istočasno, sicer se bo razkopavanje opravljalo večkrat. Za tako zastavljen projekt sem v proračunu predlagal tudi dodatne proračunske vire, vključno z zadolževanjem občine. Sam v načelu sicer nisem naklonjen zadolževanju, vendar pa je v tem primeru zadolževanje koristno, saj bodo prihranki zaradi gospodarne gradnje bistveno večji, kot bodo stroški odplačevanja kreditov, ki bodo za ta namen potrebni.

Proračunski predlog sem pripravil v prepričanju, da predstavlja tako pripravljen proračun najboljše in najbolj gospodarno obliko za realizacijo razvojnih načrtov v občini Mengeš. Če občinski svetniki, ki so na zadnji seji zavrnili sprejemanje proračuna v prvi obravnavi, menijo drugače, zakaj potem teh drugačnih idej ne udejanijo in jih v postopku sprejemanja proračuna tudi ne sprejmejo in seveda za to prevzamejo tudi svoj del odgovornosti. Z zadnjo zavrnitvijo sprejema občinskega proračuna so pokazali zgolj to, da funkcije predstavnika ljudstva v občini Mengeš, ki jim jo v skladu z zakonodajo o lokalni samoupravi nalaga prav to ljudstvo, niso opravili, ali pa se morda pomembnosti te funkcije niti ne zavedajo.

mag. Tomaž Štebe, župan

ARBORETUM Volčji Potok

LETNE KARTE z dobrih 60% popusta

Občina Mengeš sofinancira nakup letnih kart za svoje občane in brezplačno organizirane obiske otrok iz občine.
Cena karte s popustom je 2.500,00 SIT. Karte lahko kupite tudi v cvetličarni Arboretuma v blagovnici SPAR na Ročici.

Cene brez popustov	1.3. - 30.11.2003	razstava 26. april - 4. maj
odrasli	800 SIT	1.000 SIT
odrasli - skupina nad 20 oseb	600 SIT	800 SIT
šolaobvezni otroci (7 - 15 let)	400 SIT	500 SIT
letna karta	7.000 SIT	7.000 SIT

Popusti: upokojnenci, študenti in dijaki (samo od ponedeljka do petka, ne velja ob razstavi)
letna karta za občane s stalnim prebivališčem v občinah Domžale, Kamnik, Komenda, Mengeš, Trzin
Prost vstop: predšolski otroci; otroci iz občin Domžale, Kamnik, Komenda, Mengeš in Trzin
ob organiziranih šolskih obiskih; invalidi

Info: <http://www.arboretum-vp.si/>

.: OBČINSKI SVET .:

SDS Mengeš - čiščenje smeti ob Cegvnci, proti Vasovju, Gradišu in spodnjemu Dobenu

Ob idealnem vremenu, med zvončki ob prebujajoči se pomladi se nas je pri bivši opekarni zbralo pet: Lado, Marko, Tomaž, Zlatka, Zvone. Tam smo najprej počistili znano odlagališče in se potem odločili da nadaljujemo s čiščenjem pod Dobenom, kjer smo lansko leto zaključili.

Pri jezeru ob bivši opekarni in ob kolovozu proti Vasovju predlagamo zapore za opozorilo tistim, ki dovažajo odpadke. Na teh mestih predlagamo poseg s stroji in temeljito očiščenje z odstranitvijo grmičevja in gradbenih odpadkov. Še posebej se mora dobro očistiti potok iz Ručigajevskega mlina pri Gradišu ko ponikne v breg. Tam smo zbrali osem vreč odpadkov. Ostal je gradbeni material in štedilnik.

Menimo, da bo potrebno z zaporami preprečiti dovoze za odlaganje in piknike oz. skupinske zabave. Najprej kot opozorilo.

Delo smo zaključili s kosilom pri Ručigaju.

Zlatka Zebec in Tomaž Štebe

Občina Mengeš oddaja v najem več poslovnih prostorov v centru Mengeš in proda večje stavbno zemljišče.

Razpis je objavljen na spletni strani www.menges.si

SDS

OB PRAZNIKU DELA ČESTITAMO

vsem, ki živite **pošteno od lastnega dela, znanja, spretnosti in premoženja!**
Želimo vam lepo praznovanje z zavestjo prihodnosti, da se na tem svetu ne ustvari nič trdnega in trajnega brez vztrajnosti, žrtve in bolečine!

Dan upora proti okupatorjem nam bodi opomin pred preteklimi, preoblikovanimi in novimi sprevrženimi ideologijami, verami in oblastniki, ki terorizirajo in morijo ljudi, temeljne naravne, moralne in civilizacijske vrednote, kulturno in naravno dediščino!

Hvala lepa za podporo na referendumu za vstop v Evropsko zvezo in zvezo NATO.
Pred nami in Evropo so nove priložnosti in izzivi ter lepša prihodnost.

Želimo vesele velikonočne praznike!

Socialdemokratska stranka Slovenije
Občinski odbor Mengeš
Predsednik Tomaž Štebe

Blagoslovljene velikonočne praznike Vam želi

N.Si Nova Slovenija Krščanska ljudska stranka,
Občinski odbor Mengeš

Svetniška skupina SMS Mengeš:

SMS

V svetniški skupini Stranke mladih Slovenije Občine Mengeš smo na zadnji seji občinskega sveta

Občine Mengeš podprli nesporejete proračuna za leti 2003 in 2004. Svoje stališče smo utemeljili s sprejetim sklepom občinskega sveta, da je potrebno predlog za proračun oblikovati na podlagi realne višine celotnega proračuna ter da se občini Mengeš v tem trenutku ni potrebno zadoževati. Zadolževanje občini ni namenjeno preživetju občine ali usmerjeno v plemenitenje sredstev (npr. razvoj turizma, gospodarstva, ki vložena sredstva povrnejo), ampak je namenjeno celoviti rekonstrukciji komunalne infrastrukture, ki bi po ocenah župana (zapisano v materialih za sejo občinskega sveta) trajala od 10 – 15 let. In to kljub temu, da ni znano, katera področja občine se bodo v prihodnosti najbolj razvijala oziroma

kateri vodi bodo primarni in kateri sekundarni. Proti celoviti obnovi komunalne infrastrukture pa po mnenju naše svetniške skupine govori tudi nenehni, predvsem pa nepredvidljivi tehnični razvoj, ki bo po našem mnenju v 10 – 15 letih ponujal tehnične rešitve, ki si jih danes niti ne predstavljamo. Poleg tega pa je po našem mnenju za Mengeš primarno reševanje oskrbe Mengša z vodo, reševanje športne vzgoje za potrebe devetletke in izgradnjo čistilne naprave na meji s Komendo. Skladno z našim stališčem smo na seji občinskega sveta tudi podprli sklep, ki bo tudi osnova za oblikovanje novega predloga proračuna za leto 2003, za oblikovanje proračuna, ki bo skladen s potrebami občanov. Tako zapisan proračun bomo na eni izmed naslednjih sej tudi z veseljem potrdili.

Vesele velikonočne praznike vam želi Svetniška skupina SMS Mengeš.

Ob dnevu upora proti okupatorju se spomnimo vseh žrtev uporov proti okupatorjem in žrtev vseh vrst diktatur!
Vsem občankam in občanom želimo prijetno in koristno praznovanje mednarodnega praznika dela!

Župan in uprava občine Mengeš

.: OBČINSKI SVET .:

Mnenje in pojasnila na predloge LDS

Zaradi popolne obveščenosti moram (za nekatere ponovno) na kratko pojasniti nekatere predloge LDS Mengšan, marec 2003, Občinski svet, stran 6). Navajajo ponovno vse kljub temu, da sem upal, da so nekateri nepotrebni, ker enostavno niso smiselni, ker držijo. Nekaj jih je, žal, strokovno vprašljivih ali pa neizvedljivih ali pa spreminjajo že sprejete in izvajane usmeritve, ki jih je sprejel prejšnji občinski svet.

Obvoznico v celoti ureja in financira ter sprejema lokacijski načrt in (po novem zakonu) tudi prostorski plan države. Občina Mengeš je v celoti izvedla vse potrebo z zadnjimi sklepi sveta občine 5. junija 2002 (II_39. seja) in mnenji na končno verzijo lokacijskega načrta, ki jih je potrdil svet občine v februarju 2003 (III_3. seja). Že dve leti in tudi sedaj prosim za sodelovanje pri lobiranju. Vodooskrba: sprejeli smo in izvajamo gradnjo globinskih vrtin. Trudimo se, da se bomo povezali na kamniški sistem in da se uredi krvavški. V skladu s študijo iz leta 2001, ki jo je potrdilo okoljsko ministrstvo! Skupaj s Komendo načrtujemo in pripravljamo gradnjo kanalizacijskega kolektorja. Na moj predlog je septembra 2001 župan Drolec podpisal zavezo »Pšata studenec«. Trudim se, da bi se priključila tudi občina Cerklje – vsi v porečju Pšate naj bi odvajali odpadne vode na čistilno napravo v Študi. Pripravil sem pismo o nameri povezovanja na kamniški sistem in tudi pogodbo (prvo) o urejanju odnosov na krvavškem sistemu med občinami Komenda, Vodice in Mengeš. Dosledno pri vseh posegih v ulice in ceste obnavljamo vodovode. Prva globinska vrtina čaka že pol leta na gradbeno dovoljenje. Vse ostalo je pripravljeno za začetek gradnje.

O kolektorju po Prešernovi in ne ob stari strugi Pšate smo podali strokoven odgovor. Zato ne vem, zakaj se tematika vsakič znova pogreva.

Poslovno stanovanjski objekt za Kulturnim domom, tako imenovana »tržnica«, je zapletena zadeva, ki ima podlago v notarsko overjeni in obvezujoči pogodbi iz leta 1997 s podpisom takratnega župana g. Pera. V tej »investiciji« je računsko sodišče ugotovilo vrsto nepravilnosti. Predlog, da bi celovito reševali namembnosti tega prostora, je smiseln. Žal nekoliko pozno, ker bo težko preseči nekatere rešitve, pri katerih so sodelovali ali bili seznanjeni nekateri predlagatelji v letih 1996 do 1998 (v svetu in odborih sveta občine, gradbenem odboru).

Bolijo navajanja, kot da občina ni poskrbela za pogoje devetletke. Potrebno je le sprejeti proračun in nabaviti opremo. Gradbeni posegi so bili izvedeni lani.

Najbolj pa me čudi stališče do celovite in hkratne izgradnje komunalnih naprav. Nekaj populizma je v navedbah, naj se plin napelje v enem zamahu, da ne bo kdo prizadet, ker mu bo omogočena priključitev šele kasneje. Tudi stališče, če ne bomo obnavljali oz. gradili vseh komunalnih naprav ulic istočasno, bomo prihranili okoli 350 mio SIT, ni razumljivo. Torej naj bi ulice prekopavali večkrat in s tem toliko prihranili. Vse samo zato, da bodo vsi lahko dobili plin v najkrajšem možnem času. Imamo dokaj realne ocene, da bodo vse občinske komunalne naprave stale okoli 3,5 milijarde SIT. Kar pomeni, da bo celotna izgradnja (celostna ali pa kampanjska z

najmanj dvema prekopavanjema), trajala najmanj 10 let. S tem, kar je bilo narejenega »celovito« v zadnjih štirih letih in kar nameravamo (in moramo) zgraditi letos ter drugo leto, bo postorjenega dobra četrtina. V vsakem primeru bodo nekatere ulice dokončno obnovljene čez deset let ali več. Pri dveh posegih pa se po izgradnji plinovoda (in obnovi vodovoda) pokrpajo ulice, ki čakajo na naslednje prekopavanje in končno ureditev. Najbolj čudi ocena o prihrankih, če se v ulice v enem zamahu vgradi plinovod. Trdim da bo v tem primeru ravno nasprotno. Stroški večkratnega (najmanj dvakrat) odpiranja gradbišča in dodatnih del zaradi ponovnega poseganja se povečajo za 10 do 20 odstotkov. Torej bomo imeli celo lahko do 700 milijonov več stroškov (za eno celo veliko športno dvorano). Nekaterih ulic, kjer je že sedaj nuja, da vgradimo tudi kabelske kanalizacije za elektroinstalacije in nujno obnovimo vodovod, pa drugače kot celovito niti tehnično ni možno izvesti. Večkrat sem tudi jasno povedal, katere ulice in območja so prednostne – tiste, katere še nimajo kanalizacije ali so še v makadamu ali so v izredno slabem stanju ali pa je pomembna varnost ali so problemi s parkiranjem.

Menim, da je bistveno, da se izdelata podroben investicijski program za vse gradnje in modernizacije. Tega bomo izdelali skupaj z ostalimi investitorji – Petrol (plin), Elektro Ljubljana v sodelovanju s Telekomom in bodočim izvajalcem telekomunikacijskega kabelskega sistema. Tako bodo imeli lastniki objektov okvirni rok, da se lahko tudi sami pripravijo na obnove kurilnic, dvorišč in podobno. Nenazadnje je Petrol že izrazil pripravljenost za sodelovanje in tako koordinacijo. Petrol in tudi Elektro Ljubljana nimata interesa (in sredstev) da bi v enem zamahu investirala. Petrol želi čim prej začeti s prvimi dobavami plina v Mengšu in s čimprejšnjim transportom in dobavami v Trzinu.

Na koncu naj omenim (in se pohvalim), da smo eni redkih v Sloveniji, ki smo uspeli uskladiti celovito gradnjo z vsemi upravljalci in projektanti ter poleg koncesionarja za plin pritegniti k sodelovanju partnerje (Elektro in Telekom). Priporočila ste lahko prebrali v glasilu Mengšan september 2002 stran 12, vendar iz meni neznanega razloga ni bila objavljena tudi priložena shema komunalnih naprav (objavljena januarja 2003 na sredinskem listu). Da smo to dosegli, je trajalo tri leta. Sedaj dosledno celovito načrtujemo, razen v primerih, ko to ni potrebno. Na posvetovanju »Sodobna naselja – sodobne zgradbe« na letošnjem Radgonskem sejmu na temo Integralna infrastruktura pa smo uvideli, da delamo povsem pravilno in celo v skladu s priporočili EU.

LDS pričakuje, da bom upošteval (vse!?) njihove predloge, čeprav se zavedajo, da se v celoti ne ujemajo z mojimi. Kako je to mogoče? Nanje sem jim takoj odgovoril in o njih smo se tudi pogovorili.

mag. Tomaž Štebe, župan

.: ŽUPAN ODGOVARJA .:

ZAVRTI

Stanujem v blokovskem naselju Zavrti, ki je po svoji zasnovi daleč naokoli najbolj prijazno stanovalcu. Vendar pa opažam, da se odnos in skrb stanovalcev do skupnih površin močno slabša, predvsem me moti divje parkiranje na otroškem in mladinskem igrišču.

Zavedam se, da v družinah narašča število osebnih avtomobilov in da res obstaja problem parkiranja, vendar me zelo moti, da se za parkiranje uporabljajo zelenice in utrjene površine znotraj naselja, ki naj bi bilo namenjeno sprostitvi in igri otrok in mladostnikov.

V letu 2002 je bilo razširjeno urejeno parkirišče, zato sem pričakovala, da se bo divje parkiranje omililo, a se žal ni. Tisti, ki so že prej parkirali na zelenicah, so to nadaljevali. Žal opažam ene in iste avtomobile in močno dvomim, da imajo eni in isti vedno enako smolo, da jim zmanjka bolj primerne prostora. Mislim, da je resnica ta, da se jim ne da narediti več korakov in navada je železna srajca, zgledi pa vlečejo, četudi so slabi. Bojim se tudi, da so že sprejeti kakšni drugi načrti, ker opažam, da je vse moje pisarjenje predstavnikom lastnikov in upravitelju bob ob steno.

Povsem je zamrlo tudi organizirano prostovoljno delo – nega in vzdrževanje zelenic in okolice blokov, tako da se že sprašujem, kaj se dogaja z naseljem.

Sicer, pa je tu v tem naselju lušno in trenutno ne bi zamenjali s kakšnim drugim blokom.

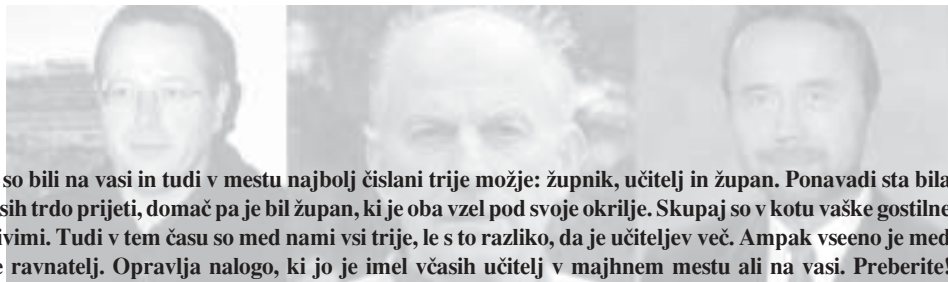
Torej prosila bi vas, da pomagate dobiti odgovor na vprašanje – Kakšni so načrti z zavarovanjem oz. ureditvijo degradiranih skupnih površin znotraj blokovega naselja Zavrti. Mislim, da bi odgovor moral poznati upravitelj Čistoča iz Trzina.

Lep pozdrav in hvala za pomoč.

Vesna Mislej

Za red med objekti večstanovanjskega naselja Zavrti bi morali poskrbeti lastniki sami ali s pomočjo upravnika. Upravnik po pooblastilu predstavnikov lastnikov lahko (in bi moral) ukrepati. Občina Mengeš pa bo proučila možnost ukrepanja proti kršiteljem na površinah, ki niso v njeni lasti, niso javne površine. Menim, da bi nekaj zalegel medsebojni pogovor ali pa samo (večkratno) opozorilo. Saj preurejena parkirišča na ploščadi zelo olajšujejo parkiranje.

TRIJE MOŽJE

Še ne dolgo tega, stare mame in očetje še pomnijo, so bili na vasi in tudi v mestu najbolj čislani trije možje: župnik, učitelj in župan. Ponavadi sta bila prva dva od drugod, saj sta morala svoje ovčice včasih trdo prijeti, domač pa je bil župan, ki je oba vzel pod svoje okrilje. Skupaj so v kotu vaške gostilne kovali načrte za napredek ali kaj storiti z neubogljivimi. Tudi v tem času so med nami vsi trije, le s to razliko, da je učitelj več. Ampak vseeno je med učitelji tudi njihov nadrejeni, ki se sedaj imenuje ravnatelj. Opravlja nalogo, ki jo je imel včasih učitelj v majhnem mestu ali na vasi. Preberite!

Matej Zevnik, župnik

Kje ste se rodili, preživljali otroštvo in katere stvari so poudarjali starši pri vaši vzgoji?

Rodil sem se v Kranju, otroštvo in mladost pa preživljal v domačem kraju, v Cerkljah na Gorenjskem. V ospredju je bilo zagotovo uresničevanje vrednot, ki izvirajo iz krščanskega oznanila. Sem spadajo tudi delo, poštenost, odgovornost in zavest, da se moraš sam potruditi po svojih sposobnostih. Izkušnja družine, v kateri smo trije bratje in dve sestri, je zaznamovala vzgojo za skupnost. Nikdar pa nisem iz ust svojih staršev slišal nobene kletve in prostaške besede. Tudi to me je močno oblikovalo.

Ali ste si že v mladosti zastavili pot, po kateri hodite zdaj, oziroma ali ste hoteli voditi soljudi, postati dušni pastir?

Ko zdaj gledam na svoje življenje, lahko tudi v mladosti odkrijem odločitve in korake, ki so me zagotovo vodili v duhovniški poklic. Osnovna šola v domačem kraju in gimnazija v Kranju me k temu nista usmerjali. Je pa zdaj zanimivo doživeti srečanja z gimnazijskimi sošolci, ki so izbrali tako zelo različne poti v življenje.

Kaj ali kdo je tisti, ki je vplival na vašo odločitev za to službo?

Začetke odločitve za duhovništvo povežem s svojim sodelovanjem v domači župniji. Štiri gimnazijska leta sem redno bral berila, ministriral in še marsikaj drugega v zvezi s cerkvijo. V sebi pa sem dozorel med študijem in življenjem v Bogoslovnem semenišču v Ljubljani. O ljudeh, ki so me usmerjali k tej odločitvi, naj povem le, da so mi bili mnogi duhovniki dober zgled za služenje v Kristusu. Zato sem verjetno to poklicanost prepoznal tudi kot svojo življenjsko izbiro.

Kakšen je bil Mengeš pred leti, ko ste prišli za župnika? Kako so ljudje živeli, dobro ali slabo?

Že dvanajst let bo tega, kar sem prišel v Mengeš. Ljudje so v tistem času živeli v velikem pričakovanju, kaj nam bo prinesla samostojna država. Mnogi so verjetno pričakovali preveč, ker nobene družbene razmere ne prinašajo čarobnih rešitev brez resnega, poštenega in trdega dela. Take rešitve je obljubljal sistem in režim, ki smo se mu takrat odrekli. Ljudje so prav kmalu, tudi zaradi izgube službe, začeli spoznavati, da tudi to novo stanje ne bo povsem pravično in rožnato. Toda problem je, da smo sicer zamenjali sistem, dopustili pa, da so tudi novega obvladali isti ljudje. Kdor je delal pošteno, je živel po svoji vesti dobro

takrat in bo tudi zdaj, ne bo pa med »bogatimi«! **Kako se je položaj človeka spreminjal z leti v Mengšu?**

Veliko ljudi je izgubilo delo, saj je mnogo podjetij doletel stečaj kot posledica tranzicije in lastninjenja. Vendar so si mnogi spet poiskali službe in nekateri so se upokojili. Verjetno je vsak, ki je želel najti rešitev zase, to tudi našel. Veliko jih je, ki so se lotili dela »na svoje«.

Zdi se mi, da je Mengeš nekaj let strogo politično razdeljen, še celo bolj kakor na državni ravni. Morda se motim, vendar naj bi se ljudje združevali in pomagali drug drugemu, ne pa da se gledajo kakor pes in mačka!

Ne, ne! Razdeljenost ni večja kakor na državni ravni, je pa zaradi poznavanja ljudi in okolja podkrepjena s še večjimi osebnimi zamerami in včasih res že s sovraštvom. Leta 1990 sem bil v Celovcu navzoč na okrogli mizi z naslovom: »Dva Slovenca, tri politične stranke!« Sodelovali so tudi mnogi današnji slovenski politiki. Ob spominih na izrečene besede gledam na današnjo koroško resničnost, ko so se morali politično in nazorsko razdeljeni Slovenci združiti vsaj v nekaj točkah, zato da bi se obdržali ob pritisku večinskega naroda. Politična in nazorska drugačnost se bo ohranila tudi v Mengešu in prav je tako. Če pa bo želja, storiti nekaj dobrega za ta kraj, bo mogoče tudi v Mengešu sodelovanje. Seveda pa to zahteva iskrenost in poštenost ter odpuščenje v pravem pomenu besede, ne samo s stisnjenimi ustnicami in iskanjem priložnosti, da ob prvi priložnosti

udarimo po ljudeh okrog nas z vsemi topovi obrekovanja in opravljanja. Mogoče se bodo morali zamenjati tudi ljudje v vodstvih posameznih skupin?

Vemo za velik tehnološki napredek, za prizadevanje človeka po kakovostnejšem življenju. Pa vendar je vse to individualno, torej je zgolj od posameznika samega odvisno, kako bo živel. Vsi pa živimo v skupnosti, ki lahko vpliva na posameznika. Koliko in kaj ste vi dodali k temu?

Skupnost je zagotovo tisto, kar današnjemu človeku tako zelo manjka. Pozna se že primanjkljaj družine kot prve skupnosti, ki oblikuje vsakega človeka. Mnoge družine so razbite, ne živijo več skupaj in otroci so predmet, ki si ga bivši zakonci podajajo med seboj. To se otrokom zelo pozna. Spet druge družine se zberejo doma le še zato, da spijo pod isto streho. Ko smo v župniji staršem ponudili »Šolo za starše«, je bil odziv strašno skromen. In vendar bo potreba po takih župnijskih ponudbah vse večja. Seveda upamo tudi na primeren odziv. Za to pa so nujni mnogi osebni pogovori. Potrebna bo tudi drugačna naravnost naše zakonodaje in družbe, ki žal prav vsemu drugemu daje prednost pred večjimi in urejenimi družinami – z očetom in materjo v zakonski zvezi! Kjer ni izkustva te prve skupnosti, je vključitev v vse naslednje skupnosti, ki jih življenje prinaša človeku na pot, lahko zelo težka. Prepričan sem, da sem s spodbudami in povabili pomagal mnogim pri iskanju in odkrivanju vrednot, ki že sedaj oblikujejo njihovo življenje. Veliko mladih je vsaj kdaj izkusilo različna duhovna srečanja od Logarske doline do Taizéja. Upam, da so jim ta doživetja utrdila osebno vero in jim dajejo moč za življenje v skupnosti – občestvu kristjanov.

Zavedamo se tudi, da okrog nas niso samo dobre stvari. Z napredkom se pojavljajo kriminal, mamila... Menim, da je to del družbe, ki je odvisna od posameznikov. Toda tudi teorija ne drži za vsakogar in vse. Kako se s tem spopadate v praksi vi?

Vsak človek potrebuje skupnost. Hudo je, če laže poiščemo skupnost z negativnimi usmeritvami kakor s pozitivnimi vrednotami. Zato mnogi iščejo priložnost in pomoč v pogovoru z duhovnikom in odkrivajo možne rešitve s podporo različnih skupin v Cerkvi. Večkrat doživljam, da se name obrnejo predvsem ljudje, ki bi želeli nadaljevati svoj način življenja – z alkoholom in mamili. Velikokrat je potrebujejo samo za pomočnika za naslednji odmere. Tukaj je težko pomagati. Z vsakim, ki ugotovi, da je njegovo sedanje stanje

∴ TRIJE MOŽJE ∴

nevdržno, pa lahko iščem poti in rešitve, ki mu pomagajo k osebnemu spreobrnjenju. Za uspehe je potrebna močna osebna volja in odločitev. Vredno pa se je truditi za vsakogar posebej!

So besede res dovolj? Ali ni boljše pokazati ljudem, da je stanje rešljivo, z dejanji?

Potrebna so dejanja upanja, osebne pomoči pri krepitvi volje za spremembo življenja.

Zato je treba stopiti med ljudi, ne samo na »svojem« terenu, ampak tudi na raznih prireditvah, pri dejavnostih, ki jih organizirajo posamezniki ali skupine. Menite, da ste dovolj navzoči med ljudmi kot človek, na katerega se ljudje lahko obrnejo v težavah ali kar tako, mimogrede?

Če je le mogoče, se udeležujem raznih prireditev. Kadar me na kakšni pogrešijo, je to največkrat povezano z obveznostmi na župniji, ki predstavljajo moje osnovno delo. Vem pa, da še zdaleč nisem izkoristil vseh priložnosti in možnosti za osebno srečevanje z župljani (občani). Ko so mi zdravniki svetovali več hoje, so poskrbeli za več priložnosti za srečevanje, čeprav je to naporno. Namreč hoja!

Bližajo se velikonočni prazniki. Kaj vam pomenijo?

Središče krščanstva – veselega oznanila! Bog stopa med nas kot Odršenik in nam kot Vstali prinaša upanje, da naše življenje ni brezupno prizadevanje do neizogibne smrti. Da ima svoj smisel! Kristus umira, v tem smo mu popolnoma enaki. Toda On tudi vstane od mrtvih in tukaj je naše upanje. Življenje Cerkev od vseh začetkov krepki prav to upanje. Zato je velika noč praznik veselja, čeprav ga zaznamuje najprej križ in smrt, toda sklenemo ga s praznovanjem vstajenja. K vsemu temu nas vabijo simboli in vsa tradicija, ki jo je spletel pri tem praznovanju naš narod. In mnogi te narodne običaje praznujejo in spoznavajo oznanilo, ki jih narekuje.

Poznam nekatere ljudi, ki niti ne odzdravijo ob srečanju na cesti. Kaj niso prav prazniki priložnost, da se ustavimo in voščimo veselja bližnjim, znancem? Stisk roke seveda ni pomemben samo ob praznikih. V vsem hitenju in skrbi za preživetje nam še marsikaj manjka in veliko še potrebujemo.

Srečevanja so pomembna v vsakdanjem življenju in zlasti ob praznikih. Takrat mnogi še bolj občutijo samoto, ker ni nikogar na obisk. Praznik je zagotovo priložnost za voščilo, za preprosto pozornost in čas, ki ga podarimo drugemu. Le upamo lahko, da je za besedami in gestami tudi naše srce. Da stisk roke, ki je čudovito znamenje, ni zgolj fasada. Da za njim živi in diha iskrena duša človeka, ki si želi resnične povezanosti, ljubezni, osebnega miru in razumevanja. Če tega ni, potem človeka stisk roke dobesedno zabolj, pa naj bo ob prazniku ali vsakdanji priložnosti.

Moja ocena je, da je v Mengšu kar veliko priseljencev, ki še ne poznajo dovolj dobro življenja v naši skupnosti in se zato ne

»vklopijo« vanj. Kako jih pritegniti, da se bodo počutili koristni in enakopravni med nami?

Včasih za šalo rečem, da je v Mengšu najbolje sprejet tujec župnik, ker bo prej ali slej odšel! Mengeš so zadele vse posledice njegove lege, ko postaja spalno naselje za prestolnico. Ljudje, ki so se naselili v hiše in stanovanja, so tam pogosto samo ponoči. Tako manjkajo priložnosti za srečanja in spoznavanje. Pomemben pa je tudi odnos domačinov, teh, ki v kraju že živijo. Za vključitev je potrebna volja na obeh straneh. Zavedati se moramo, da je vsak človek bogastvo samo v skupnosti z drugimi, takrat lahko druge bogati. Naj bo rojen v Mengšu (jih ni več veliko, večini v rojstnih listih piše Ljubljana) ali naj v naš kraj pride šele pozneje, vsak lahko postane dar za druge.

Kakšne odločitve za življenje oziroma kakšne so smernice življenja občestva na vašem delovnem področju v prihodnjih letih?

V pastoralnem življenju župnije Mengeš, kjer sem župnik, bo to prizadevanje za uresničevanje sklepov Plenarnega zbora Cerkev na Slovenskem in pa udeležanje »nove evangelizacije«, kakor to imenuje papež Janez Pavel II. Konkretno bo v mengeških razmerah v uresničevanju teh ciljev potekal MISIJON leta 2004. To bo desetdnevna priložnost za poglobitev oznanila vere v Kristusa in prenovitev poslanstva apostolata, ki ga kot kristjani uresničujemo v sodobnem svetu. Običajno naj bi bili v župniji ljudski misijoni vsakih deset let. Mi ga bomo imeli po enajstih letih. Tako smo se odločili tudi zato, da praznovanje 850-letnice Mengša umestimo v okvir zgodovinskega spoznanja, ker je naša župnija ena od pražupnij še starejšega (nezapisanega) datuma. Življenje kraja je skozi zgodovino oblikovala župnijska skupnost in naj ga tudi ob jubileju. Upam, da bo praznovanje utrdilo povezanost vseh krajanov. Nadaljevanje pastoralnega dela v župniji bo zagotovo zaznamovano z oblikovanjem mnogih skupin in dejavnosti, ki bodo zmogle prisluhniti potrebam današnjih ljudi, jim ponuditi tista osnovna občestva (skupine), ki jih ljudje potrebujejo in se v njih najdejo. Svoj del nalog bo prevzela tudi gradnja veroučnih učilnic in kapele na prostoru nekdanjega karmeličanskega samostana. In še bi se kaj našlo.

Zaupajte mi še, ste že kdaj potočili kakšno solzo, da vam je bilo resnično hudo? Razen seveda v otroških letih.

Svoje žalosti ne izražam s solzami. Se pa v vsakem obdobju pojavijo dogodki, ko je človeku resnično hudo. Takrat me kakor vsakogar stisne pri srcu in potrebujem tudi samoto, da najdem svoj mir.

Vesele praznike vam želim in da bi ob hrenu pri velikonočnem zajtrku čim manj jokali.

Tak velikonočni jok je kar zdravilen, še bolj zdravilno pa je veselje, da je Kristus vstal od mrtvih in, kakor nam On zagotavlja, bomo vstali tudi mi. Želim veselja velikonočnih praznikov prav vsem. Naj v njih odkrijejo smisel za praznovanje in tudi za svoje življenje!

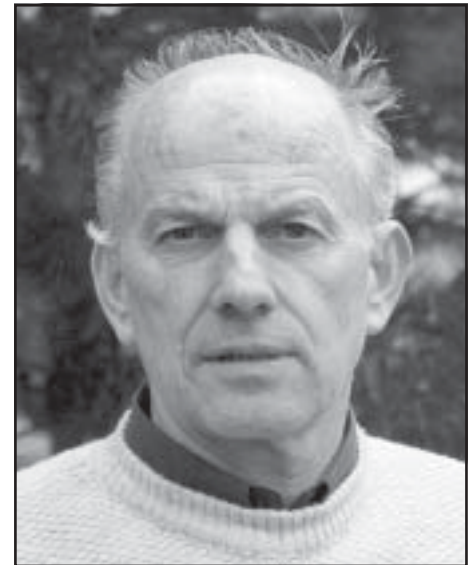
Branko Lipar, ravnatelj OŠ Mengeš

Kje ste se rodili, preživljali otroštvo in katere stvari so izpostavljali starši pri vaši vzgoji?

Rodil sem se v skromni vasi Oklukova gora (kar natančen zemljevid Slovenije je potrebno imeti, da jo najdeš), v prelepi posavski pokrajini. Tam sem preživel tudi otroštvo in mladost ter nekaj službenih let. Staršema, ki sta preživljala petero otrok le z delom na skromni kmetiji in pri okoliških kmetih, je bila najpomembnejša vzgoja v poštenosti, delavnosti in solidarnosti z ljudmi okrog sebe. Na vasi se včasih drugače ni dalo živeti.

Ali ste si že v mladosti zastavili pot, po kateri sedaj hodite, oziroma ste hoteli voditi soljudi, jih usmerjati v boljše življenje?

V tej preproščini in skromnosti, v katerih sem živel, si nisem niti pomisliti upal na šolo in šolanje, še posebej v tujem kraju. Do konca življenja bom hvaležen učiteljem v osnovni šoli v Artičah, ki so uredili vse potrebno, da sem lahko šel na učiteljske v Novo mesto. Stroški internata so bili za naše družinske razmere neznansko visoki. Če mi ne bi priskrbeli še štipendije, verjetno sploh ne bi končal šolanja.

Za šolo, torej za poklic se res nisem sam odločil, med samim šolanjem pa sem kmalu ugotovil, da mi je nekako pisan na kožo.

Kaj ali kdo je tisti, ki vas je popeljal do položaja, kjer ste se odločili za to službo?

Za nekatere stvari v življenju se odločaš načrtno, nekatere pa se zgodijo po spletu različnih naključij. Da sem, zdaj že daljnega leta 1972 prvič postal ravnatelj v idiličnem kraju Cerklje ob Krki, je bila zavestna odločitev. Pač; želel sem biti ravnatelj, ker sem čutil, da to zmorem. Pri vseh poznejših zaposlitvah, kjer sem ves čas opravljal to delo, sem bil vedno istega prepričanja, le vzgibi, zakaj na tej in ne na drugi šoli so bili različni. Da sem leta 1990 »pristal« na mengeški šoli, je bilo v glavnem »krivo« to, da sem se tri leta prej preselil v Mengeš.

::: TRIJE MOŽJE :::

Kakšen je bil Mengeš pred leti (ko ste prišli?), kako so ljudje živeli? Dobro ali slabo?

V začetku se za dogajanja v Mengšu nisem uspel podrobno zanimati. V službo sem se vozil v Ljubljano, kjer sem bil ravnatelj osnovne šole Ledina, obnavljal sem hišo, skrbel za rodno domačijo. Vendar pa je bil Mengeš v gradbenem vzponu, kot, mislim, dolgo ne pred tem, sploh pa ne kasneje: zrasli so stanovanjski bloki, zgrajenih je bilo tudi več drugih pomembnih objektov. Videti je bilo, da standard ni bil slab, saj se je skoraj povsod nekaj dogajalo. Očitno je tudi vodstvo takratne krajevne skupnosti uspešno izkoristilo priložnosti.

Kako se je položaj človeka spreminjal z leti v Mengšu?

Kako je bilo prej, težko rečem. V dobrih 15-ih letih, kar sem v Mengšu, se zelo pozna, da je veliko ljudi izgubilo zaposlitev. Tovarne, tako rekoč, pred domačim pragom, so se sesule, v mnoge družine sta se začela plaziti negotovost in strah pred bedo.

Vemo za velik tehnološki napredek, za trud človeka za kakovostnejše življenje. Pa vendar je to vse individualno, torej zgolj od posameznika samega odvisno, kako bo živel. Vsi pa živimo v skupnosti, ki lahko vpliva na posameznika. Koliko in kaj ste vi dodali k temu?

Vselej in povsod sem, in še vedno, svoje delo jemal zelo resno. Morda sem včasih celo pretiraval in delo v službi ter za skupnost postavljaj celo pred lastne potrebe in želje. Vsekakor se mi zdi pomembno, da vsak posameznik doume, da je njegovo življenje tesno prepleteno z ožjo in širšo skupnostjo. Njegovo življenje je lahko bogato, če je skupnost bogata, k temu pa mora tudi sam prispevati. Vendar materialno blagostanje tu sploh ni najpomembnejše. Mnogi so bogati, njihovo življenje pa je vendarle prazno. Koliko sam prispevam, težko rečem. Morda sem včasih več; morda je to odvisno tudi od okolja, koliko te potrebuje, koliko priložnosti daje.

Zavedamo se tudi, da okrog nas niso samo dobre stvari. Z napredkom se pojavlja tudi kriminal, mamila... Menim, da je to del družbe, ki pa je odvisna od posameznikov. Tudi teorija ne drži za vsakega in vse, kako se torej s tem spopadate v praksi?

Vedno znova je treba izpostavljati resnico, da materialno blagostanje ni vse. Ljudje smo vendarle usodno povezani in odvisni drug od drugega. S tehnološkim napredkom, z relativno več prostega časa, ne vemo, kaj početi. Namesto da bi razvijali bogastvo medsebojnih odnosov, gremo v drugo smer, v pretirano individualnost in zasebnost, ki vodi v odtujenost. Votlost odnosov je zagotovo rodovitna zemlja za družbene pojave, ki prinašajo zlo. Da pa je vse še huje, običajno le-to najbolj in najprej prizadene mlade.

So besede res dovolj? Ali ni boljše s svojimi dejanji pokazati ljudem, da je stanje rešljivo?

Dejanja so zanesljivo najboljši način za reševanje težav posameznika, skupine, države, kogarkoli.

Je pa seveda besed zato veliko, ker nič ne stanejo. Če bi odvzeli možnost besedičenja, mnogi ne bi imeli kaj početi. Ti imajo pač načelo: Ne glej me, kaj delam, poslušaj me, kaj govorim!

Zato je potrebno stopiti med ljudi. Ne na »svojem« terenu, ampak tudi na raznih prireditvah, na dejavnostih, ki jih posamezniki ali skupine organizirajo. Menite, da ste dovolj prisotni med ljudmi kot človek, na katerega se ljudje lahko obrnejo v težavah ali kar tako, mimogrede?

Težko presojam, ali je tega dovolj. Vsekakor pa sem s svojo pripravljenostjo za pomoč vedno na razpolago. Kar pa zadeva prisotnost na prireditvah, v javnosti, to je del življenjskega sloga. Mnogo ljudi ima bolešno željo neprestanega poziranja, biti viden. Vprašanje je, v čem tak človek drugim daje več. Mislim, da ljudje vedo, kdaj, kam, v katerih primerih in na koga naj se obrnejo, ko gre za rešitev njihove stiske.

Zdi se mi, da je Mengeš nekaj let strogo politično razdeljen, še celo bolj kot na državnem nivoju. Morda se motim, vendar naj bi se ljudje združevali in pomagali drug drugemu, ne pa da se gledajo kot pes in mačka???

Nimam občutka, da je Mengeš bolj politično razdeljen, kot je to v drugih okoljih ali na državnem nivoju. Pojav političnih strank je pač prinesel možnost opredeljevanja stališč in interesov na političnih, žal pa tudi na ideoloških osnovah. Vendar pa je zelo narobe, kadar in če nismo sposobni oblikovati skupnih odločitev. Občutek imam, da ne obvladamo osnovnih načel politične kulture. Hudo je, kadar zaradi enega drevesa ne vidiš gozda, kajti v tem pomenu se zgodi, da žrtvuješ gozd, da posekaš eno drevo. V tem smislu se bomo morali tudi v Mengšu še precej naučiti.

Bližajo se velikonočni prazniki. Kaj vam pomenijo? Poznam nekatere ljudi, ki niti ne odzdravijo ob srečanju na cesti. Kaj niso prav prazniki priložnost, da se ustavimo in voščimo veselja bližnjim, znancem?

Do velikonočnih, a tudi do drugih cerkvenih praznikov imam spoštljiv odnos. A ne iz verskih, temveč obče kulturnih, civilizacijskih razlogov. Praznični dnevi – cerkveni, državni, osebni, družinski – zagotovo so priložnosti, da gremo »vase«, postanemo nekoliko mehkejši, voljniji za zblizanje. Morebiten kalup, s katerim smo obdani v vsakdanjem hitenju, tako odložimo in si nadenemo haljo vsakdanjosti, se pokažemo tako, kot smo. Lepo bi bilo, da bi bili prazniki vsak dan, če bi bilo naše skupno življenje bolj človeško in manj HOMO HOMINI LUPUS.

Stisk roke seveda ni pomemben samo ob praznikih. V vsem hitenju in skrbi za preživetje nam še marsikaj manjka in veliko še potrebujemo???

V spominu sta mi ostala izreka dveh modrecev:
- Za srečno življenje je potrebno tako malo. Vse je v nas, v našem mišljenju. (Mark Avrelij)
- Če želite polneje živeti, morate spoznati umetnost uživanja v malih, drobnih trenutkih. Ta

svet res ni v celoti zlat, a na njem je nešteto drobnih zlatih žarkov, ki čakajo, da jih ugledamo... (Henry Alfred Porter)

Nekako moja ocena je, da je v Mengšu kar veliko priseljencev, ki pa še ne poznajo dovolj dobro življenje v naši skupnosti ter se zato ne »vklopijo« vanj. Kako jih pritegniti, da se bodo počutili koristni in enakopravni med nami?

Prav je, da vsaka skupnost nudi slehernemu svojemu članu občutek, da so v njej prav zanj ustvarjene številne priložnosti. Priložnosti so izzivi, ki vlečejo. Brez izzivov ni motivacije. Vsi se moramo vprašati ali v naši občini prevladuje tako vzdušje. Nasploh pa glede »priseljencev« menim, da v vsaki sredini predstavljajo »svežo kri«. S sabo so morda prinesli druge navade, toda prinesli so tudi vsak po dvoje rok, znanje, bogastvo različnosti. Če so začutili ozračje priložnosti, so se v dogajanje spontano vključili, če ne, pač tu prespijo, svoje znanje pa razdajajo na deloviščih drugih.

Kakšne odločitve za življenje oziroma kakšne so smernice življenja občestva na vašem delovnem področju v prihodnjih letih?

Pred skoraj 250 leti je deloval veliki francoski pisatelj in filozof, katerega smo si najbolj zapomnili po geslu: Nazaj k naravi! Ni sicer mislil dobesedno narave, ampak naše naravno stanje. Mislim, da so njegova razglabljanja še vedno ali še bolj aktualna. Naj se človek vrne k samemu sebi in svojemu naravnemu okolju ter začuti neločljivo povezanost in medsebojno odvisnost.

Zaupajte mi še, ste že kdaj potočili kakšno solzo, da vam je bilo resnično hudo? Razen seveda v otroških letih.

Sem, večkrat. Tega me sploh ni sram. So dogodki, ki posežejo tako globoko v človeka, da je jok lahko olajšanje, neko očiščenje. V zmoti je, kdor misli, da jok pripada le otrokom.

Vesele praznike vam želim in vse dobro še naprej v življenju.

Tomaž Štebe, župan

Kje ste se rodili, preživljali otroštvo in katere stvari so izpostavljali starši pri vaši vzgoji?

Rodil sem se v Mostah pri Komendi. Do tretjega razreda osnovne šole, ki sem jo obiskoval v Komendi, smo živeli v Mostah (pri Kočarju). Oče je študiral veterino v Zagrebu, mati pa je gospodinjila in obdelovala polje skupaj s staro mamo Polono. Potem sem hodil v šolo tri leta v Kostonjčevici na Krki, eno leto v Moste in dve leti v Domžale. Otroštvo je bilo zelo zanimivo, še posebej v dolenskih Benetkah ob in v vodi, gozdu in v, s kulturo in tradicijo, polnem okolju. Gimnazija v Kamniku je bila po današnjih kvazi modernističnih pojmih zelo »konzervativna«. Prav ta konzervativnost »režima« ravnatelja Verstovška (notranje in zunanje izpostavljen kot npr. hora legalis, prepoved kajenja, dekleta v haljah in celo hoja v krogu med odmori), temeljna znanja

∴ TRIJE MOŽJE ∴

in vrednote življenja profesorjev francoščine, fizike, matematike so nas sooblikovale. Ali pa imamo danes vsaj dober občutek ob spominih na te naše profesorje. In potem študij na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani ter ob tem polna športna aktivnost (v košarki). Vzgoja je bila krščanska. Bistven pa je bil zgled, ki ga je in ga še daje mati: skromnost in poštenje ter preživljanje z lastnim delom brez iskanja in dajanja uslug, ki vodijo v odvisnost. Skromnost v smislu odklanjanja vsega nepotrebnega potrošništva. Jedli smo odlično doma, saj je bila stara mama, kot bivša gostilničarka (pri Pavovcu), in seveda tudi mama, izjemna kuharica. Nikoli pa nismo hodili v gostilno.

Ali ste si že v mladosti zastavili pot, po kateri sedaj hodite, oziroma ste hoteli voditi soljudi, jih usmerjati v boljše življenje?

Morebiti. Nezavedno. Res, aktiven sem bil kot igravec in trener v športu – košarki. Z njo sem spoznal ves zahodni del bivše Jugoslavije in z njo sem se z lahkoto vključeval v nova okolja: ko sem delal v Belgiji ali ko sem prišel v Mengeš. Voditi ljudi ni bila nikoli moja misel ali cilj, pač pa sem vedno želel nekaj narediti, spremeniti na bolje – z lastnim delom, prizadevanjem in izkušnjami iz profesionalnega

ali strokovnega delovanja. Politično, in ne strankarsko, sem začel delovati s prvimi demokratičnimi volitvami v Sloveniji leta 1990. Z željo prispevati k boljšemu delovanju sistema in k razvoju Slovenije.

Kaj ali kdo je tisti, ki vas je popeljal do položaja, kjer ste se odločili za to službo?

Osebnost teh ambicij nisem imel. V letih 1994 in 1995 sem bil predsednik Izvršnega sveta bivše (velike) občine Domžale. Leta 1994 me je, na moje presenečenje, povabila k kandidaturi za župana SDS kljub temu da nisem bil njen član. Bil sem počaščen. Toda, ker sta stranki SLS in tedanja SKD imeli vsaka svojega kandidata, sem se za povabilo zahvalil. SDS je takrat podprla SLS-ovega kandidata – g. Pera. Leta 1998 pa smo se v občinskem odboru SDS odločili

poiskali primernega kandidata v Mengšu. Vsi povabljeni so kandidature odklonili, zato sem kandidiral sam.

Kakšen je bil Mengeš pred leti (ko ste prišli?), kako so ljudje živeli? Dobro ali slabo?

Za župana sem prišel pred dobrimi štirimi leti. Mislim da je to prekratka doba za moje ocene. Težko ocenjujem ali so ljudje živeli dobro ali slabo glede na življenje sedaj. Menim pa, da je bilo narejenega veliko, kar ni vidno samo v materialnem smislu, in je osnova za bolj kakovostno življenje. Naj omenim le to, da uvajamo novosti, s katerimi želimo čim bolj približati ali »odpreti« občino občanom in gospodarstvu – od mobilnega dostopa do podatkov na internetu.

Kako se je položaj človeka spreminjal z leti v Mengšu?

Težko odgovorim, ker to ve vsak posameznik zase. Velik del je odvisen od države in od vsakega posameznika. Želim si temeljitejših sprememb na bolje v našem ravnanju, v našem sistemu, ker le s tem lahko naredimo vsi skupaj hitrejši korak naprej. Izziv je pred nami že 12 let. Čez eno leto bo izziv še večji, ko bomo tudi uradno, in ne le geografsko, del Evrope. Kdaj bomo tudi v ravnanju in v vrednotah, bo odvisno od nas samih.

Vemo za velik tehnološki napredek, za trud človeka za kakovostnejše življenje. Pa vendar je to vse individualno, torej zgolj od posameznika samega odvisno, kako bo živel. Vsi pa živimo v skupnosti, ki lahko vpliva na posameznika. Koliko in kaj ste vi dodali k temu?

Ne vem. Menim, da smo ljudje tisti, ki ustvarjamo skupnost. Od tega, kako jo ustvarjamo, je odvisno, kaj nam skupnost »vrača«. Smo družina ali nismo. Za uspešnost je vse odvisno od nas ljudi in našega dela. Pri tem se morajo osebni cilji in želje podrediti skupnim ciljem in vrednotam. Vsak sam v sebi se mora vprašati, kaj lahko sam prispeva k skupnosti. Sam cenim in z vsemi sredstvi podpiram prostovoljstvo in dobrotništvo ter delo za skupnost v različnih organizacijah ali društvih.

Zavedamo se tudi, da okrog nas niso samo dobre stvari. Z napredkom se pojavlja tudi kriminal, mamila... Menim, da je to del družbe, ki pa je odvisna od posameznikov. Tudi teorija ne drži za vsakega in vse, kako se torej s tem spopadate v praksi?

Menim, da je vsak človek v bistvu dober. Z mladimi in tudi drugimi iščem pogovor. Vem, da je avtoritaren nastop ter nadzor, preganjanje in podobno, kratkega daha in samo povečuje konflikte. Torej pogovor, potrpljenje, razumevanje in res v skrajni sili ukrepanje.

So besede res dovolj? Ali ni boljše s svojimi dejanji pokazati ljudem, da je stanje rešljivo?

Seveda besede niso dovolj. Besede so pojasnilo ali uvod v dejanja. In ta štejejo. Tudi s svojimi dejanji in z lastnim zgledom ter neposrednostjo ali dostopnostjo. Povsod, v družini, med sodelavci, v politiki, v javnosti. Četudi je to včasih težko in je potrebna umirjenost in potrpljenje.

Zato je potrebno stopiti med ljudi. Ne na »svojem« terenu, ampak tudi na raznih prireditvah, na dejavnostih, ki jih posamezniki ali skupine organizirajo. Menite, da ste dovolj prisotni med ljudmi kot človek, na katerega se ljudje lahko obrnejo v težavah ali kar tako, mimogrede?

Vsekakor. Dosegljiv sem vedno preko prenosnega telefona, elektronske pošte, ob ponedeljkih popoldan, vsak prost trenutek na občini in tudi doma. Odzval sem se npr. tudi ob 4. uri zjutraj, dobivam obiske občanov na dom, na cesti, ob prireditvah, ko grem v hribe in podobno. Ljudje se oglašajo zaradi problemov in težav. Tudi osebnih in družinskih, sorodstvenih ter mimososedskih.

Zdi se mi, da je Mengeš nekaj let strogo politično razdeljen, še celo bolj kot na državnem nivoju. Morda se motim, vendar naj bi se ljudje združevali in pomagali drug drugemu, ne pa da se gledajo kot pes in mačka???

Menim, da ne gre za politično razdelitev. Morebiti bi bilo dogajanja in (enostranska) medijska sporočila bolje imenovati politikantstvo in »populistična demagogija«. Dogodki iz prejšnjega mandata kažejo žal na to. Vrhunec so dosegli s »pamfletom« 10 članov občinskega sveta tik pred zadnjimi volitvami. Tu se moramo vprašati, kdo izvaja to delitev. V občini prava strankarska politika ne bi smela priti do izraza, ker so problemi in naloge občine zelo jasne. V občinskem svetu bi se morala soočiti različna stališča, z argumenti podkrepjena, in med njimi bi morali poiskati najboljše rešitve. Upam, da bo v prihodnje s pogovori in z izmenjavo stališč mogoče zadeve umirjati, saj bomo le tako vstopili v zdravo konkurenco, ki nas bo popeljala k boljšim rešitvam in njihovi hitrejši in kakovostnejši izvedbi.

V odnosih v »politični« (znotraj skupin) se običajno delajo dve temeljni napaki. Na eni strani »naše« nekritično podpiramo. Med »našimi« zahtevamo enotnost. Drugačna mnenja in še posebej glasovanja niso dovoljena. Na drugi strani je vse, kar predlaga konkurenca potrebno negirati ali vsaj pri sprejemanju poskušati (po)nagajati ter vse skupaj v javnosti predstaviti sebi v prid. To je seveda sicer legitimno in pravzaprav normalno, vendar le, če je končni rezultat nekaj, za občino in prebivalce, koristnega.

Bližajo se velikonočni prazniki. Kaj vam pomenijo? Poznam nekatere ljudi, ki niti ne odpravijo ob srečanju na cesti. Kaj niso prav prazniki priložnost, da se ustavimo in voščimo veselja bližnjim, znancem?

Res je, prazniki so priložnost, da se umirimo, ustavimo in posvetimo sebi in bližnjim, znancem, mimoidočim. Potreben je prehod v srcu, očiščenje, ki ga spodbuja že brstenje, ponovno oživeta narava v pomladi. Za mnoge je to srečanje z vstalim Jezusom, ki odpušča. Je čas pogleda na svojo prehojeno pot, čas iskanja in uravnavanja življenja v pravo smer, čas duhovne krepiteve, utrjevanja, poglabljanja.....

.: TRIJE MOŽJE .:

Stisk roke seveda ni pomemben samo ob praznikih. V vsem hitenju in skrbi za preživetje nam še marsikaj manjka in veliko še potrebujemo???

Da, če verujemo ali ne, se lahko sami odločimo, da spremenimo sedanje življenje, da »rastemo«. Saj veste, da je vsak sam svoje sreče kovač in če si pomagaš sam, ti bo pomagal tudi Bog.

Nekako moja ocena je, da je v Mengšu kar veliko priseljencev, ki pa ne poznajo dovolj dobro še življenja v naši skupnosti ter se zato ne »vključijo« vanj. Kako jih pritegniti, da se bodo počutili koristni in enakopravni med nami?

Sam menim, da se oboji, staroselci in priseljenci, lepo in uravnoteženo vključujejo v delo skupnosti. Na to »delitev« ali označevanje lahko pozabimo. Pehanje oz. nuja za (ne)potrebne potrošne dobrine ter individualnost v preživljanju prostega časa nas mora skrbeti. Predvsem pa mačehovski sistemski odnos do prostovoljstva in dobrotništva. Se pa družba vendarle spreminja. To se vidi pri mladih. Kako jih pritegniti in vključiti v skupnost, se večkrat sprašujem. Najbolje je, da sami predlagajo in izpeljejo svoje zamisli, mi pa jim pri tem (finančno) pomagamo. Rezultat tega so že bile poletne prireditve ob petkih. Ustanovljen je študentski klub Mengeš, namenjen vsem mladim šolajočim po osnovni šoli. Iščejo prostor za druženje mladih, za medsebojno spoznavanje, kjer bi se v zdravem in kulturnem ozračju udeleževali.

Kakšne odločitve za življenje oziroma kakšne so smernice življenja občestva na vašem delovnem področju v prihodnjih letih?

Vse imam(o), kot župan in uprava, kar dobro zapisano v predlogih proračunov in tako imenovanih načrtih razvojnih programov za leta do 2006 in v (še delovni) različici predlogov dolgoročnega strateškega razvojnega načrta (DSRN) do 2023 in dalje. Slednji je že bil objavljen v Mengšanu. Vsebuje od poslanstva, vizije, strategij, ciljev do programov in projektov ter ukrepov. Za modernizacije in investicije v komunalne naprave bomo izdelali investicijski program, da bomo imeli terminsko in stroškovno boljšo sliko za izvedbo, ki naj bi bila v celoti končana v 10. do 15. letih. Poleg tega sta izdelana tudi (6 letna) razvojna načrta območja osmih občin tako imenovane podjetne regije in osrednje slovenske statistične regije. Želim si sodelovanja in posredovanja mnenj, predlogov ali le idej vseh, ki jim ni vseeno, kaj se bo v prihodnosti na tem prostoru dogajalo.

Zaupajte mi še, ste že kdaj potočili kakšno solzo, da vam je bilo resnično hudo? Razen seveda v otroških letih.

Sem! Ko mi je bilo resnično hudo in ko sem bil resnično srečen!

Vesele praznike vam želim in da bi ob hrenu pri velikonočnem zajtrku čim manj jokali.

Hvala lepa za želje in vprašanja! Se mi cedijo sline in komaj čakam velikonočni zajtrk!

Marij Urh

.: GOSPODARSTVO .:

Predstavitev Enotnega programskega dokumenta in pogovor na temo Regionalnega razvojnega programa LU

V okviru predstavitev Enotnega programskega dokumenta po slovenskih regijah je v torek, 1. aprila 2003, na sedežu Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije, potekala razprava o regionalnem razvoju. Mag. Zdenka Kovač (ministrica, zadolžena za strukturno politiko in regionalni razvoj), mag. Igor Strmšnik (državni sekretar za področje regionalnega razvoja na Ministrstvu za gospodarstvo) in Edita Granatir (iz Agencije RS za regionalni razvoj) so predstavili strateške usmeritve Enotnega programskega dokumenta (v nadaljevanju: EPD). Poseben poudarek je bil posvečen tudi predstavitvi poteka izvajanja strukturnih skladov. Kot je uvodoma povedala ministrica Zdenka Kovač, je RS skladno z evropsko zakonodajo za črpanje sredstev iz evropskih strukturnih skladov dolžna pripraviti EPD (angl. Single Programming Document). EPD vsebinsko izhaja iz Državnega razvojnega programa RS 2001 – 2006, ki predstavlja glavni izvedbeni dokument Strategije gospodarskega razvoja Slovenije. Prednostne naloge EPD je zato treba uskladiti z razvojnimi prioritetami na regionalnih ravneh. Usklajen EPD je namreč pogoj za črpanje sredstev iz evropskih strukturnih skladov, ki so bila izpogajana za obdobje 2004 do 2006.

Med ključnimi strateškimi usmeritvami EPD so navedene naslednje:

- povečanje konkurenčnih prednosti Slovenije in gospodarska krepitev regij,
- usmeritev razpršenih in omejenih razpoložljivih finančnih sredstev (nacionalnih in evropskih) v EPD na tiste prioritete in ukrepe, ki imajo največje merljive učinke, vključno z multiplikacijskim učinkom,
- izbrani ukrepi morajo skozi doseganje sinergičnih učinkov voditi k razvojnemu preboju Slovenije in regij.

Po sprejeti odločitvi o delitvi med prioritete in sklade je treba nemudoma pristopiti k dokončnemu naboru ukrepov, skladno z dogovori, doseženimi v postopku usklajevanja, ki jih vodi Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj. Da bo možno slediti logičnim korakom oblikovanja ukrepov, pa je treba izvesti pripravo v treh korakih (podrobnejšo predstavitev posameznih korakov in njihovih prioritet najdete na spletnih straneh RRA LUR: www.rralur.si, okvirček Novice, povezava na Enotni programski dokument v formatu PDF).

Kot je še posebej izpostavila ministrica Kovačeva, je ključna naloga krepitev inovacijske sposobnosti regij. Kot namreč kažejo raziskave, je za razvitost posameznih regij odločilna prav velikost naložb gospodarstva v inovacije in tehnološki razvoj. Kar zadeva oblikovanje pokrajin v slovenskem prostoru, ministrica zagovarja koncept krepitev razvojnih agencij in še posebej programskih svetov za pripravo regionalnih razvojnih programov kot združbe partnerjev z različnih področij, k čemur

usmerjajo tudi evropske razvojne politike. Še posebej je izpostavila pomen koncepta javno-zasebnih partnerstev (PPP – Public Private Partnership) in pomen zmanjševanja razlik med regijami. Če želijo slovenske regije držati korak z evropskimi, je nujna predvsem preusmeritev od sektorskih razvojnih politik in celostni pristop obravnave regionalnih vprašanj na lokalnih ravneh.

Priprava Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije 2002 – 2006 (RRA LUR ga je pripravila konec lanskega leta, sedaj pa je v postopku sprejemanja na občinskih svetih vseh 25 občin, vključenih v LUR) je potekala skladno z zgoraj omenjenimi načeli. Kot poudarja Lilijana Resinovič, direktorica RRA LUR, je bilo v mnenju Agencije RS za regionalni razvoj zapisano, da je odlika RRP LUR predvsem v uresničljivosti zastavljenih ciljev. Program analizira dejanske razvojne probleme regije in podaja ustrezne odgovore za njihovo reševanje. Kot še piše v mnenju ARR, je bilo med pripravo RRP LUR vzorno zagotovljeno tudi sodelovanje z javnostjo, tako s sprotim obveščanjem o poteku priprave RRP LUR, kot tudi z aktivnim sodelovanjem številnih predstavnikov pomembnih skupin (na primer gospodarstva, kulture, izobraževanja, kmetijstva itd.) pri pripravi programa. Več informacij o RRP LUR, kakor tudi celotno besedilo programa in njegov povzetek lahko najdete na spletnih straneh www.rralur.si.

Po koncu predstavitve EPD je potekal še ožji delovni sestanek z ministrico in državnimi predstavniki, ki so se ga udeležili direktorica RRA LUR s sodelavci, člani ožjega programskega odbora za pripravo RRP LUR in nekateri župani občin, vključenih v LUR.

:: ŽUPNIJA ::

Srce in roke župniji Dekanijski pastoralni dan dekanije Domžale

Sobota, 24. maj 2003 ob 9.30,

Človek svoje srce in roke nameni temu, kar mu v življenju veliko pomeni. To je gotovo družina, v katere okolju odraščamo in se oblikujemo v zrele, odgovorne osebnosti. Vloga župnije v življenju kristjana je kot vloga družine, ki nas duhovno spremlja skozi celotno življenje, od rojstva do smrti.

V naši dekaniji smo izbrali to geslo za celodnevno dekanijsko srečanje, na katerem bomo pregledali skupaj prehojeno pot v prvem letu po zaključku sinode, kakor smo imenovali Plenarni zbor Cerkve na Slovenskem. Kako uresničujemo sklepe Plenarnega zbora, kako jih poskušamo spraviti v življenje po naših župnijah in seveda vsak posameznik v svojem osebnem življenju, so vprašanja, na katera bomo poskušali odgovoriti na tem skupnem srečanju. Osvetlili bomo tri temeljne odločitve, ki bodo oblikovale naše življenje v prihodnosti: odločitev za človeka, občestvo in dialog, s poudarkom na *vprašanju prostovoljnega dela v župniji*, ki mu je posvečeno prvo leto.

Izmenjava izkušenj je gotovo dobrodošla in ob različnostih se bogatimo. Zato bo srečanje na Brdu pri Lukovici združevalo sodelavce osemnajstih župnij, kolikor jih zajema domžalska dekanija. Po skupnem uvodnem bogoslužju in kratkem nagovoru bo dopoldan potekal študijsko, po skupinah. Standardnim področjem obravnave sodelovanja kristjana v skupinah za oznanjevanje, bogoslužje in karitativne dejavnosti smo pridružili še teme o sodelovanju kristjanov v prosveti in kulturi, športnih in razvedrilnih dejavnostih ter problematiko zagotavljanja materialnih danosti za delo v župniji. Da se bodo srečanja lahko udeležile celotne družine, bo vzporedno potekal program za mlade, ki ga pripravlja Dekanijski odbor za mladino, poskrbljeno pa bo tudi za varstvo predšolskih otrok.

Po kulturnem programu v popoldanskem delu bo slovesna sv. maša. Brdo bo ta dan kraj zблиževanja širšega občestva v želji in pripravljenosti delati dobro za sočloveka.

Ana Skok

:: KULTURA ::

IZOBRAŽEVANJE V LIKOVNEM TEČAJU in drugi aktualni dogodki

V likovni produkciji srečujemo marsikaj, kar razumemo ali tudi ne. Danes imamo na vpogled veliko število kreacij, nekaj resnično umetniških in večji del takšnih, ki nam ne vzbudijo pravega užitka. Delno smo vezani na osebni okus, skoraj

vsakdo pa ima v svoji psihi vgrajen občutek za skladnost. Dosti težje je ta občutek prenesti na likovni izdelek, čeravno ga na drugem delu takoj zaznamo kot neko vidno ali nevidno pomanjkljivost.

Da se slikanja lotimo na pravi način, so potrebna predznanja, katerih je vedno premalo.

Vendar delo se prične na začetku, zato smo se v Likovnem društvu Mengeš odločili, da organiziramo začetni tečaj risanja. Tečaj, predvidenih 36 ur, poteka dvakrat tedensko pod mentorstvom likovne pedagoginje Petre Smolej, ki ga obiskuje 12 tečajnikov, od tega 7 novih in 5 članov obstoječega društva. Prostor tečajna delavnica je napolnjena s slikarskimi stojali, sodelujoči sprejemajo informacije o perspektivi risanja, zlatem rezu, sorazmerju oblik, linij, barv in tonov, torej o osnovah likovnega pojmovanja. Vzdušje je prijazno in spodbudno. Ob koncu tečaja bo vsak tečajnik prejel potrdilo o opravljenem tečaju. Nekaj utrinkov vam ponujamo na priloženih fotografijah

Medtem ko se člani Likovnega društva Mengeš trudimo za širitev obzorij v kulturi, se nekateri trudijo da kulture v Mengšu ne bi bilo. V času objave tečaja je bila ukradena napisna tabla, pritrjena na steni ob vходу v naše prostore. Vandalizem, nagajanje, morebiti nevoščljivost? Ugibamo. Še vedno smo za kulturni dialog, a ne vemo s kom? Morebiti bi bilo najenostavneje, da storilca poišče policija, tako da vemo, kdo je naš nasprotnik. Da se intelektualno pogovorimo, morebiti rešimo dilemo in kulturno prisluhnemo eni drugim.

V pretekli številki Mengšana smo vse občane povabili k sodelovanju pri zbiranju predlogov in mnenj o ustanovitvi galerijskih prostorov v občini. Mi smo pripravljeni kot pobudniki, že prej oblikovane zamisli, to realizirati. Želimo sodelovati, ne vsiljevati kulturno ustanovo v Mengšu. Za nas je to, ob naši osnovni dejavnosti dodatno breme. Pripravljeni smo izpeljati idejni projekt za nas vse skupaj in bodoče generacije. Kraj Mengeš je znan v Sloveniji kot kulturni center, predvsem zaradi narodne glasbe in gledališke dejavnosti. Verjetno bo zaživel tudi mengeški

muzej s pridobitvijo ustreznih prostorov. Čas gre naprej in premišljujemo, da je ob preteklosti pomembna tudi sedanost in prihodnost. Najboljše bi bilo, da bi vse to troje delovalo povezano in prostorsko usklajeno. Zato menimo, da je najboljša rešitev skupno načrtovanje likovnega prostora. Skupno tudi zaradi ostale infrastrukture, ki je že, oziroma naj bi bila v prihodnosti rešena. V mislih imamo prostore bivše trgovine Zarja, ki vabijo s svojo praznino v samem centru mesta. Ob skrbni ureditvi bi prostor vsekakor zaživel. s slikarskimi eksponati bi obiskovalci lahko uživali tudi ob razstavljenih muzejskih vrednotah.

Vsekakor gre za naša individualna razmišljanja, vse pa je odvisno od razumevanja in dogovorov. Kot vidite, smo obljubljeni vsebino pričeli objavljati. Prvi prazni prostor smo omenili, v naših naslednjih prispevkih so na vrsti druge rešitve.

Barbara Rabič

80 let Slavka Piška

Kako pogosto slišiš opazko: »Kako čas beži!« Ko si izpolnjen z radostjo in s srečo, ko se trudiš po svojih najboljših močeh in živiš za druge v želji, da bi pomagal celoti, čas resnično beži. Za vse je čas, za vse stvari, ki jih želiš delati, saj si ga lahko vzameš zanje. Vsak ima enako količino časa, pomembno je le, kako ga izkoriščaš, zato se nikoli ne pritožuj, da imajo nekatere duše več časa kot druge. Pusti včerajšnji dan za seboj in ne zapravljaj časa s tuhtanjem o napakah in neuspehih, ki so ga morebiti pokvarili.

Ko ohranjaš svoj um mlad, svež in buden, staranja ni. Kako bi se mogel postarati, ko te v življenju zanima toliko stvari in neizmerno uživaš. Človeška bitja se omejujejo, ko mislijo, da je osemdeset let dolgo življenje vse, kar morejo pričakovati. Torej, naj ti ne bo tisto, kar mora še biti storjeno, pretežko breme.

Zveza kulturnih društev Občine Mengeš

KULTURNO DRUŠTVO FRANCA JELOVŠKA MENGEŠ Izlet v Gradec

Na lep pomladni dan, soboto, 29. marca 2003, smo se člani Kulturnega društva Franca Jelovška Mengeš in nekaj prijateljev odpravili na pot. Kaj hitro smo zapustili deželo Kranjsko in se znašli na Štajerskem, katerega eno glavno mesto je seveda Maribor, drugo pa Gradec, letošnje evropsko mesto kulture.

Tja smo se odpravili z namenom, da bi si ogledali razstavo o slovenskem arhitektu Jožetu Plečniku, ki se je med drugim mudil tudi tu. Razstava, postavljena v graškem Mestnem muzeju, prikazuje Plečnikova dela iz Ljubljane, njen avtor pa je naš še en izjemen arhitekt Boris Podrecca. Skozi sobe se sprehajamo po tlorisu Ljubljane, na stenah so izbrani načrti in v vitrinah makete nekaterih izdelanih arhitekturnih spomenikov. Zgodba se začne z rekonstrukcijo Plečnikove sobe v njegovi hiši na Karunovi ulici v Trnovem, kjer se je večidel odvijalo življenje našega mojstra, ki nam ga je izvrstno in zelo detajlno izrisal Klemen Košir, sodelavec pri postavitvi razstave, sicer pa študent

umetnostne zgodovine. Od začetka do konca svojega življenja je bil Plečnik predan arhitekturi, z njo je bil poročen, je pravil. In na razstavi je njegova predanost več kot očitna. Njegovi načrti niso zgolj tehnične risbe, so celostni umetniški izdelek, ki so zgolj postaja do končnega izdelka. Nema lokrat se zgodi, da je resnična zgradba precej drugačna od tiste na načrtu – Plečnik je namreč osebno nadzoroval vsako gradnjo in bil pri svojih zahtevah trden in vztrajen. Tako smo opazovali Žale, cerkev Sv. Frančiška v Šiški, Tromostovje s tržnicami, gimnazijo na Šubičevi cesti, NUK, in še mnoge njegove stavbe. Kar smo videli na načrtih, si bo gotovo marsikdo od nas kaj kmalu ogledal tudi v živo. Kot vemo, pa se Plečnik ni ustavljal pri arhitekturi, bil je vsestranski oblikovalec – razstavljenih je bilo nekaj svečnikov, stolov in orel za zastavni drog Orlovskega društva. Vsi ti predmeti so izjemno kakovostno izdelani, pogosto je Plečnik celo sam poučil mojstre umetne obrti o kakšnem postopku in ti so se kasneje radi pohvalili, da so »delali za Plečnika« in to je bilo res hvalevredno. Razstava se zaključuje z maketo nikdar realiziranega parlamenta.

Po izčrpani predstavitvi razstave smo se morali pokrepčati ob malici v parku nadvojvode Janeza, nato pa smo se namenili v mestno jedro. Ogledali smo si največjo orožarno na svetu, v kateri se je ohranila pravzaprav celotna zbirka orožja iz časa, ko se je Štajerska branila pred Turki. Ob pogledu na tisoče mečev, sabelj, pušk vseh vrst in velikosti,

verižnih srajc, oklepov in drugega nam je jemalo sapa. Nekaj primerkov oklepov je izredno lepo okrašenih, ti so bili le za najpomembnejše veljake in so bili pravi statusni simbol. Ko so se bližali Turki, se je ta stavba tresla...

Pot smo nadaljevali navkreber, k slavnemu stolpu z uro, ki ima zdaj svojo stalno senco – ob razglasitvi Gradca za evropsko mesto kulture so za stolpom postavili temno kovinsko konstrukcijo povsem enake oblike, senco. Razgled s hriba je čudovit in obiskovalcev ne manjka, nekateri se nanj povzpnejo peš po stopnicah, ki jih ni malo, drugi z vzpenjačo.

Sprehod po prijetnih graških ulicah je izkoristil vsak na svoj način. Nekateri so si ogledali gotske stopnice v dvojno spiralo, nekateri moderni otok na Muri, ki se vije skozi mesto, nekateri pa so si preprosto privoščili kavico v kateri od prisrčnih graških kavarn, kjer je bilo prijetno posedeti na toplem soncu.

Navsezadnje se je približala ura odhoda, zbrali smo se na avtobusu in se odpeljali nazaj na slovensko stran, kjer nas je v Spodnjem Dupleku čakala okusna topla večerja.

Ana Sitar

JANEZ ŠIBILA Oltarji in cvetje

Med 15. in 23. marcem 2003 je v Galeriji mežnarji gostoval Janez Šibila. Rodil se je leta 1919 v Novi vasi pri Markovcih pri Ptujju. Osnovno šolo je končal v domačem kraju. Že v otroških letih je živel v tesni povezanosti z naravo, kar je vplivalo na njegovo življenjsko usmeritev. Po končani meščanski šoli na Ptujju so mu razumevajoči učitelji te šole priskrbeli denarno podporo za nadaljnje šolanje v Zagrebu – umetna obrtna šola in nadaljevanje študija na akademiji likovnih umetnosti, smer kiparstvo. Zaradi vojne je študij leta 1941 prekinil in ga leta 1942 nadaljeval na dunajski akademiji likovnih umetnosti kot izredni študent v slikarski šoli pri prof. H. Dimmlu. Po vojni leta 1946 je na zagrebški akademiji nadaljeval študij slikarstva pri prof. Marjanu Detoni. Študij slikarstva je končal na ljubljanski akademiji na specialki prof. G. Stupice leta 1950. Služboval je

kot likovni pedagog na srednjih in osnovnih šolah. Po upokojitvi živi in največ dela v Podutiku.

Naslednje misli o njegovem delu je zapisala dr. Maja Vetrhi

Janez Šibila se izraža z olji in akvareli. Njegov dolgoletni, lahko bi rekli življenjski, cilj je vpet v raziskovanje barvnih učinkov, barvne prefinjenosti in njene »sposobnosti«, da realni svet, zlasti naravo, ki ga obkroža, prizadevno proučuje in občuduje. »Premakne«, povzdigne jo v poduhovljeno barvno vizijo s posebno svetlobo. Slikarja lahko spremljamo od zgodnjih del, npr. Zelene jabolke, skozi obdobje pozornosti na človeški lik, portret ali pejzaž, s katerimi je umetnik gradil svoj svet z barvnimi harmonijami. Njegov začetni realizem lahko opazujemo prek reminiscenc na Tintoretta (svetlobna poduhovljenost), na Cézanna (kompozicija slike), Renoirja (v smislu barvnega hedonizma), prek vzorov pariške šole, mojstrov 20. stoletja in severnoevropskega ekspresionizma. Tuja mu ni

:: KULTURA ::

bila niti socialna motivika, bližji pa so mu bili motivi, ki so ponujali lirično ekspresijo. Že v zgodnejših delih je imel umetnik značilno lastno izražanje, svoj duktus, svoj svet barvnih skladnosti, ki jih je izpopolnjeval in razvijal skozi leta. Zlasti v akvarelih iz 90. let je značilna vibratna atmosfera, ki jo diskretno izžareva bogastvo barvnih odtenkov. V to obdobje sodi njegov akvarel Kamen modrosti, delo v čisti barvni

govorici brez predmetne deskripcije. To delo je pri vrhu lestvice umetnikovega napredovanja od začetnih Zelenih jabolk.

Očitna je Šibilova težnja, da na slikarski način, z barvami in odnosi med njimi, izrazi spiritualnost, duhovni odnos do notranjih vrednot. Kakor pravi sam, stremi k višjim, »večnim« vrednotam in resnicam. V zadnjih letih izbira tudi ustrezne teme: sakralno arhitekturo, njeno notranjost in posamezne zanj zanimive motive. Upodabljanje je realistično, toda večkrat v barvni gami in svetlobi, ki sta navdahnjeni z občutki neminljivosti. Iskreno se zahvaljujemo mengeški glasbeni šoli, učencem Tjaši Lukan, Katarini Hribar (duet) in Blažu Ruglju ter mentorjema Ljerki Bernat Boljunčič ter Marku Zrncu. Razstavo sta omogočili Župnija Mengeš in Občina Mengeš.

Viljem Marjan Hribar

:: MUZEJ MENGEŠ ::

Ob 300. obletnici rojstva Ferdinanda Avgušтина Hallersteina (27. 8. 1703 - 29. 10. 1774)

Hallersteinov most med kranjsko in kitajsko znanostjo

dr. Stanislav Južnič

Avguštin Hallerstein (1703-1774) je bil med vodilnimi Evropejci, ki so Kitajcem in Korejcem predstavili dosežke evropske znanosti in tehnologije. 27 let je opravljal med vsemi Evropejci najpomembnejšo znanstveno funkcijo na pekinškem dvoru. Hallersteinove meritve so objavljali najpomembnejši znanstveni časopisi v Evropi. Njegov postopek za določanje minimalne razdalje med dvema astronomskima objektoma z mikrometrom je leta 1774 iz latinščine v nemščino prevedel sloviti profesor eksperimentalne fizike

Skica globusa z vrtljivimi obroči, ki so ga Hallerstein in sodelavci postavili v pekinški observatorij.

v Baslu Daniel Bernoulli (1700-1782) za pravkar ustanovljeno revijo Johanna Elerta Bodeja (1747-1826) v Berlinu.

Avguštin Hallerstein se je rodil kot sin Janeza Ferdinanda barona Hallersteina (1669-1736), gospodarja Alben in Horesteina, upravitelja kranjskega deželnega glavarstva ter člana Dizmove bratovščine. Hallersteini so bili frankovskega rodu. Ravbarjev grad (Hoffmannsburg, Zgornji grad) v Mengšu skupaj z deželno in dvorno pravdo je bil dota Avguštinove babice Marije Rozalije pl. Hohenwart. Leto dni pred Avguštinovim rojstvom se je Janez Ferdinand Hallerstein poročil in podedoval grad po očetovi smrti.

Avguštinova mati je bila Marija Suzana Elizabeta baronica Erberg (1681-1725) iz rodu Kočvarjev, ki so se medtem preselili v Dol pri Ljubljani. Dol je 19. 9. 1698 kupil njen oče Janez Danijel baron Erberg (1647-1716), ki je bil skupaj s poznejšim svakom J. F. Hallersteinom član bratovščine sv. Dizme. Tako

Hallerstein je v Evropi prvi objavil opis in sliko pižmarja.

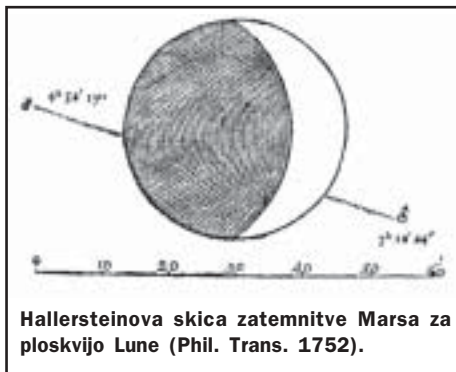
so bili Erbergi in Hallersteini tesno povezani že pred poroko. Gradova obeh družin v Dolu in pri Mengšu sta bila oddaljena le nekaj nad deset kilometrov. J. D. Erberg je bil od leta 1693 tudi član Akademije Oporozorov z nadimkom "Fidius". Naslov barona je dobil dve leti pred smrtjo.

Avguštin Hallerstein se je izobrazil na Kranjskem, na Dunaju, v Gradcu in v Lizboni. 1. 9. 1739 je prijedral na Kitajsko in tam ostal do smrti. Decembra 1743 je bil imenovan za prisednika matematičnega in astronomskega kolegija cesarskega dvora v Pekingu. Obenem je dobil naslov mandarina šeste izmed devetih stopenj. Leta 1745 je postal provincial in vizitator japonske jezuitske province. 6. 5. 1746 je napredoval v predsednika astronomskega kolegija "Urada za nebo" in mandarina pete, pozneje tretje stopnje. Zaradi Hallersteinovega visokega položaja v Pekingu in natančnih meritev, so njegova pisma objavljali in komentirali v Londonu, Sankt Peterburgu, Parizu, Berlinu, Leipzigu in na Dunaju. Izdelal je zemljevide delov kitajskega cesarstva. Objavil je dotlej najnatančnejšo oceno števila in natalitete Kitajcev. Evropejcem je približal navade, pokrajino, rastlinski in živalski svet Kitajske in sosednjih dežel. S sodelavci je opazoval severni sij, komete, mrke, gibanja planetov in satelitov. Razvil je nov postopek za izračunavanje najmanjše razdalje med dvema astronomskima objektoma merjene z izpopolnjenim mikrometrom. Organiziral je astronomske meritve v različnih krajih obsežnega cesarstva.

Kranjski jezuit med kitajskimi konfucijanci

Jezuiti so si na Kitajskem prizadevali spreobrniti cesarja in najbolj vplivne plemiške družine. Kitajski cesar se ni želel spreobrniti, temveč je želel od jezuitov zvedeti čimveč o zahodni tehnologiji in znanosti. Zato je v Peking sprejel le toliko jezuitov, kolikor jih je lahko zaposlil v "Uradu za nebo", katerega oddelki so skrbeli za koledar, mrke in druge posebne astronomske pojave ter za izobraževanje v matematičnih vedah. Evropski znanstveniki so od jezuitov v Pekingu pričakovali predvsem natančna poročila o kitajski zgodovini, tamkajšnjih običajih, naravi, fizikalnih in astronomskih pojavih. Jezuitski

:: MUZEJ MENGEŠ ::

znantveniki so od svojih evropskih sodelavcev pričakovali predvsem natančne merilne naprave in knjige, še posebej tabele za matematične in astronomske račune.

Portugalskim jezuitom je cesar najprej odprl vrata v Peking. Podobno kot v Ameriki, so se tudi na Kitajskem prišli z Iberskega polotoka izkoristili težave domačega imperija, ko je večstoletno dinastija Ming premagala nova mandžujška dinastija Qing. Ker so bili mandžujci v Pekingu tudi sami tujci, so toliko raje sprejeli tujce jezuite in njihove znanstvene in tehniške novotarije. Konec 17. stoletja je kitajski cesar sprejel še francoske jezuitske matematike, odposlanca sončnega kralja Ludvika XIV. Vseh jezuitov, udeleženih v kitajskih misijonih do konca 18. stoletja, je bilo okoli 1000, manj od polovice pa jih je prestopilo kitajsko mejo. Tako jih cesar nikoli

ni gostil več kot 91 v času Hallersteinovega rojstva. Večinoma jih je nastanil v Pekingu. V naslednjih letih je bilo okoli pol jezuitov v cesarstvu kitajskega rodu, nekateri tudi iz mešanih zakonov. Spreobračanje v krščansko vero je sicer imelo svoje uspehe, vendar pa je na vsakega jezuita v cesarstvu prišlo okoli 3 milijona Kitajcev, ki jih seveda ni bilo mogoče kar na enkrat spreobrniti. Reševanje kitajskih duš so ovirale tudi kulturne razlike, saj ob jezuitskem prihodu v kitajskem jeziku besede za dušo sploh ni bilo.

Hallerstein je pripadal portugalski misiji, saj je bila portugalska kraljica habsburška princesa. 35 let je znanstveno raziskoval na najvišjih položajih v Pekingu. S prevajanjem knjig in z osebnimi pogovori je odločilno pripomogel k uvajanju zahodnih novosti v kitajsko in še posebej v korejsko znanost. S pismi v Evropo je svojim rojakom odkril Kitajsko in sosednje pokrajine.

Jezuiti so prednosti evropske znanosti in tehnologije uporabili kot dokaz za prednosti katoliške vere pred konfucianizmom. Pri prevajanju zahodne znanosti za Kitajce so se morali držati nekaterih omejitev, med letoma 1633-1756 predvsem prepovedi opisa gibanja Zemlje kot fizikalne resničnosti v katoliških deželah. Zato so nekatere dele Kopernikovega, Galilejevega in Newtonovega nauka pred letom 1756 Kitajcem raje zamolčali.

Kitajski znanstveniki so se globoko zavedali prednosti svoje tisočletne tradicije in so evropske novotarije pri koledarju, astronomskem opazovanju,

fizikalnih poskusih, matematičnih metodah in tehnologiji sprejeli le kot eno od številnih izboljšav svoje tisočletne znanstvene tradicije. Da bi zgladil sprejem evropskih dosežkov, so vladajoči kitajski krogi zagovarjali idejo, da so zahodnjaki predvsem izboljšali starejše kitajske izume, kar je pozneje angleški raziskovalec Joseph Needham v veliki meri res dokazal. Hallerstein je zgradil most, po katerem so se evropska odkritja vpletala v kitajsko znanost in kulturo. Obenem je s svojimi pismi rojake v Evropi obveščal o dosežkih Kitajcev.

Vir: Južnič, S. Hallersteinov most med Kranjsko in kitajsko znanostjo (online). (citirano 30. 03. 2003). Dostopno na naslovu: <http://www.kvarkadabra.net/clanki/hallerstein.htm>.

:: V VRTCU ::

KAKO RASTE NOVI VRTEC »SONČEK«?

**Najprej hribček zelen,
travnik cvetoč,
na njem mnogo razigranih otrok.**

Potem mnogo besed...

**Nato je sporočilo prišlo:
VRTEC BO!!!**

**Sedaj vrtec je velik postal,
Že streho ima in dimnika dva.
Otroci pa čakajo in si želijo,
Da se kmalu v lepši in varnejši
vrtec preselijo.**

RAZMIŠLJANJA OTROK, ZAKAJ POTREBUJEMO NOV VRTEC?

- V novem vrtcu bo še bolj lepo, ker bo vse novo...
- Imeli bomo telovadnico in računalnike.
- Igralnice bodo večje, da se ne bomo tako stiskali.
- V novem vrtcu bomo imeli veliko kotičkov, zato bom jaz bolj priden!
- Ker bo novi vrtec bolj trden in varen.
- Ker bo v novem vrtcu več WC-jev in se ne bomo več stiskali.

KAJ PA JE S STARIM »SONČKOM« NAROBE?

- Vsa vrata in omarice in mize in stoli so stari.
- Zaenkrat je stari vrtec še kar v redu.
- Premajhen je in še ležalnikov ne moremo postaviti.
- Stopnišče je in je bilo potrebno hoditi skozi gor in dol.

KAJ BOMO OB SELITVI PUSTILI IN KAJ BOMO VZELI S SEBOJ V NOVI VRTEC?

- PUSTIMO: polomljene igrače, mize, omare ter vse poredne otroke.
- VZAMEMO: zavese, barvice, dobre igrače, vse tovarišice, pa Joži tud'.

»SONČKOVI«

AS Domžale Moto center, d.o.o.
Blatnica 3a, 1236 Trzin

**AS
DOMŽALE**

tel.: 01/ 562-18-13
fax.: 01/ 562-37-05

OBVESTILO

Obveščamo lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, da bodo tehnični pregledi teh vozil:

PETEK, 9.5.2003

OD 8.00 DO 12.00 URE V
MENGŠU V JAMI SCT
DRUŽBENA PREHRANA
LEBAN TOPOLE

Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov **OPOZARJAMO**, naj na tehnični pregled pripeljejo usposobljena vozila, zlasti naj pregledajo krmilni mehanizem, svetlobna telesa in zavore, s seboj pa naj imajo obvezno opremo: **prvo pomoč in varnostni trikotnik!**

Na tehnični pregled prinesite s seboj prometno dovoljenje in zavarovalno polico iz preteklega obdobja, če je vozilo evidentirano, sicer pa osnovne dokumente vozila - račun, carinsko deklaracijo in pogodbo.

Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov seznanjamo, da morajo **NOVA VOZILA** evidentirati pri oddelku za upravne notranje zadeve upravne enote Domžale v 30-ih dneh od dneva opravljenega tehničnega pregleda!

S seboj **OBVEZNO** prinesite dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled in veljavni osebni dokument, o istovetnosti lastnika vozila!

Domžale, 24.3.2003

Darko Gognjavec
direktor

..: NAŠA ŠOLA ..:

Kako dobimo sladko vodo na samotnem otoku sredi morja

Sem na samotnem otoku sredi morja s prijateljico Evo. Zelo je vroče. Eva postane žejna, pa tudi meni bi se že prilegel požirek vode. Napotiva se v goščavo, da bi raziskali otok in odkrili kje pitno vodo. Po dolgotrajnem preiskovanju nama postane jasno, da na otoku ni izvira pitne vode. Odkriva pa nekaj kokosovih palm. Na kokosovih palmah rastejo veliki kokosovi orehi. Z ostrim kamnom enega preluknjava in popijeva slastno kokosovo mleko. Nato ga razpoloviva in pojeva še kokosovo sredico. Lačni nisva, žejni pa še vedno. Tedaj se spomnim, kakšen poskus smo delali v šoli. Razložim ga Evi. Pobrskava po svojih žepih, kjer se vedno najde veliko stvari. Eva na veliko srečo pri sebi najde kos celofan papirja, jaz pa frnikolo. Posod pa nimava, zato se morava zdaj znajti. Ker sva kokos prerezali tako, da je polovica kokosa manjša kot druga polovica, dava v večjo polovico morskno vodo in v vodo položiva manjšo polovico. Vse pokrijeva s celofanom in na sredo dava frnikolo. To neseva na sonce in čakava. Ko mine ura, pogledava, če poskus dobro poteka. V mali polovici se je že nabralo kar nekaj vode. Ker sva zelo žejni, vsaka popije polovico vode, ki se je nabrala v majhni polovici kokosa. Voda je čista in sladka. Dobro naju odžaja. Mimo pripelje ladja. Opazi naju. Ko lezeva nanjo, se zbudim. Ko se zavem, da sem v postelji, ne na ladji, se razveselim, da sem imela tako lepe sanje.

Nadja Čelofiga, 4. a

PITNA VODA

V Sloveniji je več rek, potokov, jezer in studencev. Vse vode pa niso pitne. Nekatere so onesnažene. Vodo iz rek, potokov in jezer ni dobro piti. Od teh je najčistejša studenčnica. Na zemlji je že od nekdaj veliko vode. V preteklosti je bilo veliko več pitne vode, kot jo je danes. Pitna voda je že od nekdaj vir življenja in je bila pred leti največje bogastvo. K uničenju te vode smo največ prispevali ljudje, ki smo jo s svojimi ravnanimi onesnažili. Žal se vsi ne zavedajo pomembnosti čiste vode. V današnjih časih imamo ljudje pitno vodo v domačih gospodinjstvih. Že zdavnaj smo se navadili, da le odpremo pipo, pa k nam že priteče bistra hladna tekočina, ki jo lahko brez skrbi pijemo. Pri tem niti ne pomislimo, kako bi živeli brez nje. Kako le bi se odžejali, kuhali, se umivali ter prali posodo in perilo? Mislim, da bi bilo to zelo težko. Le babica mi lahko pove, kako težko jo je bilo v taki količini dobiti včasih. Pridobivali so jo iz vodnjakov, ki so jih imeli ob domačijah, ali pa so hodili ponjo v studence ali

rečice, ki so bili največkrat zelo oddaljeni od domačij. Nosili so jo v posodah. Umazano perilo so morali prati v hladnih potokih. Oh, kar zmrazi me, ko pomislim na težave, ki so jih imeli. Le malokrat se zavedamo, da živimo v precej lepših časih in, da nam je lepše kot našim prednikom. Postopek pridobivanja vode je tudi danes bolj zapleten, kot si mislimo, ko lepo odpremo pipo. To vodo dobivamo iz vodnih zbiralnikov (zajetij). V zbiralniku se voda zbistri in prečisti. Ker so v vodi lahko škodljive snovi, jo pregledajo strokovnjaki in, če ni škodljiva, jo lahko uporabimo. Vsi se moramo zavedati, da vode ne smemo uničevati! Vanjo ne smemo metati odpadkov in ne zlivati strupenih snovi! Podzemnih tokov vode ne poznamo dovolj dobro. Če vodo onesažimo, se lahko zgodi katastrofa! Vode so med seboj povezane. Kje in kako, tega ne vemo, zato moramo biti pazljivi. Ko gremo taborit, ko hodimo v hribe ali na izlete, ne smemo piti kjerkoli. Pijemo jo le tam, kjer smo prepričani, da je čista in užitna.

POPOTOVANJE VODNE KAPLJICE

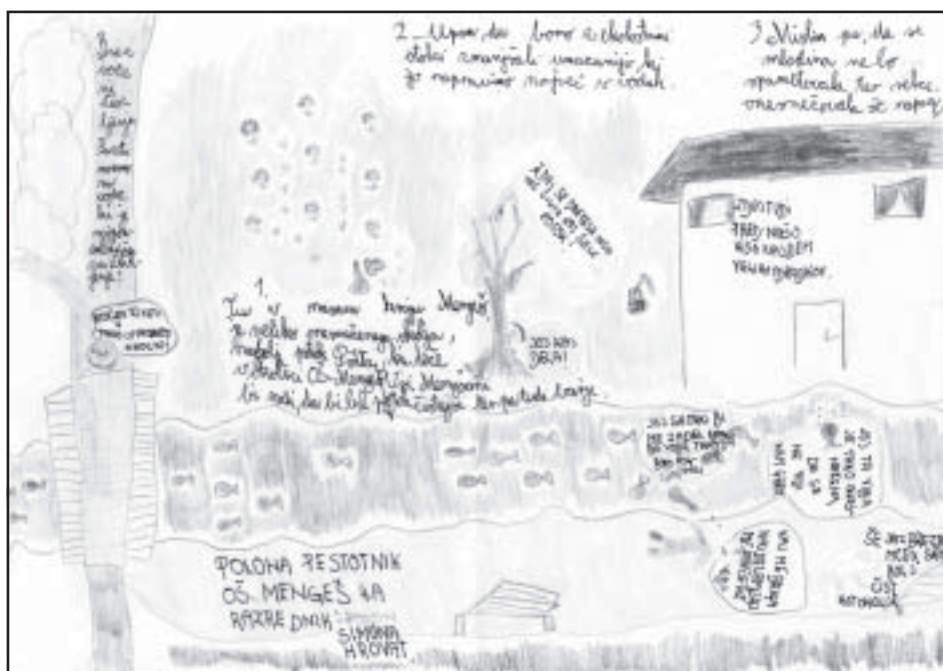
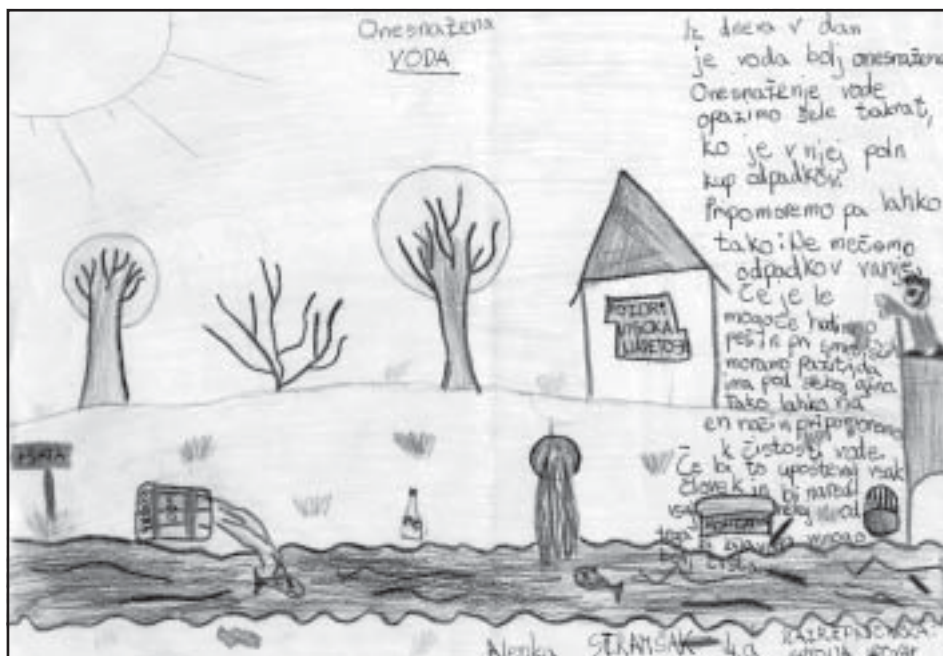
Iz oceana prihajajo oblaki. Iz oblakov prihaja dež. Iz dežja se rodijo reke. Iz rek pa se rodi ocean. Tako kroži svet. Kot pripoveduje to indijansko besedilo, staro več kot 3000 let, povsod kroži ista voda, ki se nenehno vrača. Ko vodna molekula izhlapi z morske površine, do trenutka, ko se vrne v ocean, lahko mine le nekaj dni, lahko pa na desetine ali celo milijone let, če se spremeni v sneg in pade na Antarktiko. Voda ne kroži povsod po svetu enako. Pri nas jo je, kolikor si jo le želimo, v nekaterih deželah pa je primanjkuje.

2003 – svetovno leto celinskih voda

Jan Kosmatin, 4. a

ISKANJE VODE

Življenje brez vode ni mogoče. V savani se živali zbirajo okrog redkih napajališč. Tudi ljudje so se vedno zbirali blizu vode. Prve civilizacije so se pred tisoč let rodile ob veletokih. Ljudje so morali odkriti načine za zajemanje, črpanje in pretakanje tja, kjer so jo potrebovali. Naučiti so se morali shranjevati vodo in jo odstranjevati, kadar je bila odveč. Danes doma le obrnemo pipo in že priteče voda. Zdi se preprosto, toda v resnici priteče po dolgi poti. V nekaterih deželah prebivalci nimajo vodovoda in se z vodo težko oskrbujejo.

::: MILIJONAR :::

MILIJONI, MILIJONI

Aleš Jankovič, milijonar! Kaj pa zdaj? O denarju noče govoriti, noče biti popularen saj meni, da ni storil ničesar takega, kar ne bi tudi drugi na njegovem mestu. Le malce več mu je uspelo, seveda pa je človek na vsak svoj uspeh ponosen. Dolgoletni prostovoljni gasilec ve, kaj so predvsem človeške vrednote, če pa k temu doda še svoje znanje, pa toliko bolje.

Aleš in Franc

Pravzaprav ne moremo nikogar kriviti zato, da je Aleš zmagal. Franc Malus, prijatelj in poveljnik v gasilski enoti, je pač vedel, kateri bo zmogel sestiti na stol nasproti voditelja. Trema je včasih hudo breme, še posebej pa izstopa takrat, ko je potrebno iz svoje glave potegniti na primer odgovor na vprašanje. V kvizu pravijo temu stolu kar »vroči«. Po vsej verjetnosti zato, ker pot lije v potokih, sedalo se segreva in marsikdo gre s stolčka naravnost pod tuš. Aleš je zagotovil, da pri njem tega ni bilo, saj je nalogo vzel kot igro, kjer je sicer pomemben rezultat, ampak ni, da bi se preveč obremenjeval. Priznal je le, da si je zastavil cilj osvojiti en milijon, ker meni, da je to dosegljivo prav za vsakega, ki sedi nasproti ekrana z vprašanji. Ko je bil po žrebu izbran, prijavljenih je bilo preveč gasilcev, je praktično brez preverjanja stopil v igro. Le enkrat so vadili »Hitre prste« in seveda so vsem razložili potek snemanja. Tako se Aleš ni niti dobro ogrel, ko je zmagal s hitrimi prsti. Morda se je ravno zaradi tega zapletel že na začetku, ko je odgovarjal na vprašanje o gasilstvu in takrat izkoristil »polovičko«. Za naprej pa seveda ni bilo takšnih težav. Tudi po 14. vprašanju za 5 milijonov še ni hotel odnehati, saj tako ne bi vedel, kakšno vprašanje je 15.

Denar

Pri kvizu gre za denarni dobiček, tako, da tudi Aleš ne more mimo njega. Pa ne v takem smislu, kje ga bo porabil, ampak kaj meni o njem. Vprašanje je bilo; občudujemo talent, pogum, dobroto, velike naloge in velike preizkušnje. Spoštujemo pa samo denar. Kaj meni o tem Aleš? Pravi, da se v tem svetu resnično dogaja to; denar je sveta vladar in v njegovem imenu se storijo mnoge stvari, ki med drugim tudi prizadenejo ljudi. Ni šel na kviz z mislijo na denar, ampak le z mislijo, da bo poskusil nekaj novega, pridobil novo izkušnjo. Tudi njegova družina, soproga Ivanka in hči Nežka ter vsi ostali, niso pričakovali prav ničesar. Aleša so predvsem podpirali v tem, da so mu pomagali brskati po raznih leksikonih, saj čisto nepripravljen pa le ne moreš na tak kviz. Seveda je pri Alešu pomembno bilo tudi to, da bo kar se da uspešno zastopal gasilce iz Loke pri Mengšu in nenazadnje, da bo odgovoril na čim več vprašanj. To mu je tudi uspelo, zmagal je in preživel. Drugim na njegovem mestu priporoča, da vzamejo kviz kot igro, ne pa kot možnost odebeltive denarnice. Z drugim mišljenjem je že marsikdo pogorel. Za konec pa še to, Aleš ni nikakor v sorodu z Zoranom Jankovičem iz trgovinske branže.

Marij Urh

::: SPOZNAJMO SE :::

Ob 80-letnici našega prvega častnega občana g. Slavka Piška in po zahtevni operaciji sem ga obiskal na njegovem domu. Z ženo in mladimi smo se lepo pogovorili o občinskih in družinskih ter mengeških zadevah.

Hvala lepa za prirčen sprejem in pogostitev. Zdravja in zadovoljstva vam želim v prihodnje z željo, da se še velikokrat srečamo ob dogodkih v občini, na katerih ste izjemno zvest obiskovalec!

*Tomaž Štebe***Mara Lužar praznuje 80 uspešnih let življenja**

12. marca 1923 se je v Jarenini rodila Mara Lužar. Od šestih otrok, ki so se rodili njenim staršem, živijo danes samo še trije. V Mariboru je obiskovala meščansko šolo in učiteljske do druge svetovne vojne. Med vojno je tri leta službovala na pošti v Jarenini, po vojni pa opravila maturo in postala učiteljica. Najprej je učila v Šentilju in nato v Makolah. Ko se je poročila, je leta 1948 s svojim možem Francem prišla v Mengeš in od takrat do upokojitve učila na OŠ Mengeš. V svojem poklicu je bila vedno srečna in zato tudi uspešna. Poleg poučevanja je vodila tudi mladinsko organizacijo, bila predsednica Društva prijateljev mladine in ob upokojitvi postala predsednica krajevne organizacije RK Mengeš. To funkcijo je uspešno opravljala skoraj dvajset let.

V Mengešu, kjer sta si z možem Francem pred več kot petdesetimi leti z golimi rokami in požrtvovalnim delom ustvarila svoj dom, živi še danes. V življenju je znala prebroditi vse težave in živeti lepo. Zato še sedaj optimistično gleda v svet. V tem življenjskem obdobju, ko jima z možem življenjske moči malo pojenjujejo, jima ob strani stojita njuna otroka z družinama, zato se ne boji prihodnosti.

Ob njenem prazniku smo jo obiskale članice občinskega odbora RK Mengeš. Sprejela nas je z velikim veseljem in nam ob polni mizi pripovedovala o svojem življenju. Me pa smo ji zaželele še veliko zdravih in zadovoljnih let v krogu njene družine.

Majda Trobec

::: SPOZNAJMO SE :::

MENGEŠ - 850 let prve znane pisne omembe

OBČINA MENGEŠ, PONOVO
OBČINA - 10 LET

VABILO K SODELOVANJU,
POSREDOVANJU PREDLOGOV

Organizacije in posameznike vabim, da ob pomembnih obletnicah predlagajo projekte in aktivnosti. Proslaviti želimo s primernimi projekti oz. pridobitvami, ki bodo trajne ter v splošno korist in kakovost življenja.

Pričakujem predloge in pobude za sodelovanje ljudi in organizacij pri koordinaciji vseh aktivnosti. Potrebujemo projekte, s katerimi bomo zaznamovali dogodka in njun pomen. Projekti naj poudarijo našo tradicijo, zgodovino, vrednote ali poslanstvo in vizijo za prihodnost. Veseli bomo inovativnih in ustvarjalnih predlogov, ki bodo pomembno prispevali k vzajemnosti, lepoti ali kakovosti življenja v naši skupnosti.

ZASTAVA

MENGEŠKA, SLOVENSKA

Spoštovani, zastave lahko kupite na občini Mengeš:
Mengeško po ceni 6000,00 SIT za kos,
velikost 1500 x 500 mm,
Slovensko po ceni 3540,00 SIT za kos,
velikost 750 x 1500 mm.
Ceni vključujeta DDV. Cene so enake
nabavnim in veljajo za nabavljene količine.

DRUŠTVO SKUPINA GLAS

SLOVENIJE

Gostičeva ulica 12
1230 Domžale

VABILO

V okviru predavanj
"Kako si lahko meščani sami
pomagajo izboljšati kakovost
življenjskih razmer v občinski
skupnosti?"
vas vabimo na predavanje
z aktualno temo

KAPOVOSTNO ŽIVLJENJE V SKUPNOSTI,

ki bo potekalo dne
29. 5. 2003 ob 19. uri
v prostorih male dvorane središča
»Naš slarnik« (nad knjižnico) na
Slovenski cesti 28 v Mengšu.

Vljudno vabljeni!

::: VABIJO VAS :::

KDO SO PA TO - LOČANKE SMO TO

Točno tako so se leta 2001 spraševali mimoidoči, ko so srečevali skoraj 50 veselih »postavnih« žensk, namenjenih proti Dobenu. Seveda smo vsem prijazno odgovorile, da smo se zbrale tiste Ločanke, ki imamo vsaj nekaj skupnih točk in kot vidite na sliki, nas ni tako malo.

Najprej vam povem, kako se je vse skupaj sploh začelo. Nekaterim Ločankam se je porodila ideja, da bi za dan žena pripravile eno »žurko za punce«. Obvestile smo najprej sosede, a takšna novica se hitro širi in kar hitro nas je bilo 50. Ker nam je prvič odlično uspelo, smo si obljubile, da se srečamo tudi v naslednjem 2002. letu. Tudi takrat smo se prav lepo zabavale, celo novo ime smo si nadele, sedaj se imenujemo ZRELO LOŠKO KLASJE. A to ni ime za kakšno organizacijo, klub ali društvo. Nikakor. Ima pa ime vseeno pomen in sicer, *zrelo* zato, ker smo vključene vse ženske od 40 do 99 let, pa ne razumite, da mlajših nočemo medse, le možje in otroci jih doma težje pogrešajo. *Loško* seveda zato, ker smo vabljene vse, ki so bile, so ali bodo Ločanke, morda pa so le kaj »dobrega« storile za Loko. *Klasje* pa je zaščitni znak Loke in spoštovanja vredna rastlina. Čas hitro teče dalje in že smo se tretjič zbrale. Letos je bilo število prijavljenih krepko čez 50, le gripa, ki je prav takrat razsajala, je kar mnogim prekrizala račune. Povem vam, da vam je lahko upravičeno žal, kajti bilo je z eno besedo »super«. Tale stavek pa je namenjen tistim Ločankam, ki ste oklevale in se celo opravičile, češ, da bi rade šle, pa se vam zdi, da to ni za vaša leta. Rečem vam, zelo se motite, kajti tam se poje, pleše, smeje, pripoveduje šale,

skratka pozabimo na leta in vse težave, pa čeprav le za nekaj uric.

Še nekaj se mi zdi omembe vredno; veste ta naša srečanja pozdravljajo tudi moški, nekateri so postali celo naši sponzorji. Hvala gasilskemu društvu Loka za veliko, sladko torto, hvala g.Skoku, bivšemu direktorju VELE Domžale, ki je vsaki od nas podaril vrečko kave in hvala g.Kotniku za posredovanje pri g.Skoku in pozdravne ter pohvalne besede na Dobenu. Zahvala pa tudi Marti in Tonetu za prijetno zabavo, okusno hrano in pijačo v njunem lokalu in tudi sponzorstvo, a vama tako že 3 leta dokazujemo, da se na kmečkem turizmu pri Blažu zelo dobro počutimo. Navsezadnje pa gre zahvala prav vsaki udeleženci, ki je s svojo prisotnostjo pripomogla k prijetnemu vzdušju.

»Minka, ti pa skrbno čuvaj prehodni pokal Zrelega loškega klasja do marca 2004!« Če katero zanima, kako ga prislužiš, naj se nam pridruži drugo leto.

Srečno do naslednjega snidenja.

Justi Jerič

:: DRUŠTVO UPOKOJENCEV ::

50 LET

DRUŠTVA UPOKOJENCEV MENGEŠ

Društvo upokojencev v letošnjem letu praznuje svojo 50 - letnico. Proslavili smo jo 15. marca 2003 na jubilejnem občnem zboru, ki smo ga tokrat organizirali v Kulturnem domu v Grobljah. Skupaj z nastopajočimi in gosti nas je bilo kar 210.

Na proslavi so sodelovali: Veterani Godbe Mengeš, ki so v uvodu zaigrali himno, nato pa še nekaj poskočnih melodij za prijetno razpoloženje, recitator Drago Plevel iz Mengša ter družina Šuštar iz Preserij pri Radomljah /oče in mati ter 8 otrok v starosti od 3 - 18 let/ z ljudskimi pesmimi v instrumentalno-vokalni izvedbi. Proslave se je udeležil tudi predsednik ZDUS Vinko Gobec, župan občine Mengeš Tomaž Štebe in predstavniki sosednjih društev upokojencev: iz Kamnika Stane Simšič, iz Domžal Miro Avbelj in iz Trzina Franc Pavlič, od katerih smo prejeli

priznanja oz. knjižna darila. V nadaljevanju občnega zbora smo pregledali delo upravnega odbora društva za leto 2002 in program za leto 2003 ter poročila o delu kolesarske, balinarske, pohodniške, rekreacijske sekcije, izletov za preteklo leto in programe za letošnje leto. Nato pa še finančno poročilo in poročilo nadzornega odbora. Iz poročil je razvidno, da smo delali dobro. V bodoče bi zaradi tako številčnega članstva, saj nas je že čez 700, starostna meja se tudi znižuje, interesi so zelo različni, dejavnost še razširili, vendar to zaenkrat ne bo mogoče, ker delamo v

najetih prostorih in imamo najemno pogodbo podaljšano le do konca letošnjega leta. Po novem letu je sploh vprašljivo, če bo društvo še obstajalo.

Spomnili smo se tudi našega večletnega predsednika društva in dolgoletnega člana UO in še jubilarja 80 - letnika Slavka Piška. Prisotni so obvestilo pozdravili z aplavzom. Ker zaradi zdravljenja ni bil prisoten na občnem zboru, smo mu čestitke in darilo izročili na prvi seji UO in NO po občnem zboru 20. 3.2003. Ob koncu pa je za prijetno razpoloženje z glasbo in petjem poskrbela gospa Sonja. Zsrbele so nas pete in smo zaplesali. Ker v Mengšu nismo našli prostora za tako številčni jubilejni občni zbor, so nam to omogočili člani TD Jarše-Rodica v Kulturnem domu Groblje, za kar se jim ob tej priliki še enkrat najlepše zahvaljujemo in seveda tudi za vso dodatno pomoč pri organizaciji proslave. Za nastop na proslavi se zahvaljujemo: veteranom Godbe Mengeš, družini Šuštar in recitatorju Dragu Plevelu za lepo izveden kulturni program.

Brezplačne prevoze za udeležence občnega zbora brez lastnega prevoza je opravil prevoznik, gospod Maks Slapar iz Mengša, ki je zvozil ljudi v Groblje in nazaj. Njegova gesta je pomenila lepo darilo ob našem praznovanju.

Že ob prvih pripravah na ta naš jubilejni občni zbor, združen s proslavo, smo ugotovili, da z lastnimi sredstvi realizacije ne bomo zmogli. Zato smo se obrnili na našega skupnega donatorja, Občino Mengeš, da nam priskoči na pomoč. Ob tako visoki obletnici društva nam pomoči ni odklonila. Zato se ob tej priliki še enkrat toplo zahvaljujemo našemu županu, mag. Tomažu Štebetu za razumevanje naše zadrege za zagotovitev gmotnih sredstev, kakor tudi za podelitev ZAHVALE našemu društvu. Menimo, da je kakovost celotne prireditve opravičila višino porabljenih sredstev.

Hvala tudi vsem članom upravnega in nadzornega odbora društva, saj je vsak dodal svoj prispevek pri načrtovanju in realizaciji prireditve.

Francka Trobec

:: DRUŠTVO JESENSKI CVET ::

TRADICIONALNO SREČANJE SKUPIN MEDGENERACIJSKEGA DRUŠTVA JESENSKI CVET

V četrtek, 10. aprila je bilo že tretje srečanje skupin Medgeneracijskega društva Jesenski cvet Domžale. Srečanje je bilo v gostišču Kovač na Količevem. Udeležilo se ga je okrog 140 članov društva in tudi drugih pomembnih predstavnikov posameznih občin, Združenja za socialno gerontologijo in gerontagogiko Slovenije in Centra za socialno delo Domžale.

Po rednem občnem zboru in kratkem kulturnem programu je sledilo dobro kosilo, nato zabava, druženje, pogovori, petje do poznih popoldanskih ur. Zadovoljni obrazi prav vseh so zopet pokazali, da je takšno srečanje pomembno in še kako potrebno.

Nam voditeljcem in voditeljicam pa je dalo potrdilo in zagotovilo, da delamo dobro in prav. Zadovoljstvo starih ljudi je naša motivacija in nagrada za naše prostovoljno delo v prihodnje. Seveda pa vsega tega ne bi mogli in zmogli, če ne bi imeli finančne in moralne podpore pri županih in drugih pomembnih ljudeh v posameznih občinah, kjer skupine delujejo. Vsi, ki bi se nam radi priključili, se lahko oglasite Marti Kuret na tel. 7237 081 ali 040 852 352 in Tatjani Štrubelj, tel. 7230 740. Obiščete pa nas lahko vsak četrtek na tajništvu Društva, Kolodvorska cesta 4, Domžale med 15. do 16. uro, kjer smo vam na voljo z vsemi informacijami.

Marta Kuret

::: PLANINSKO DRUSTVO :::

ACONCAGUA 6960m

Kar veliko časa je že minilo, odkar sem zadnjič užival v kraljestvu redkega zraka. Bilo je to daljnega leta 1981. Takrat sem sodeloval v jugoslovanski odpravi v južno steno Lotseja, bližnjega soseda Mt. Everesta. Med tem časom sem se poročil, prišli so otroci, menjal službe in seveda hodil v hribe. Toda kondorjevih višav od takrat nisem več okusil. Zato nisem dolgo okleval, ko me je prijatelj Burgarjev Tone povabil na

zapustili in se z rednim avtobusom odpeljali v argentinsko mesto Mendoza. Pot nas je vodila po drznih serpentinah čez 3300 metrov visoki prelaz Portillio. Ta kraj poznajo smučarji, saj je za časa njihove zime od julija do septembra tu center za zimske priprave evropskih smučarskih reprezentanc. Po natančnih carinskih pregledih, ko se mi še potni list zasmili, od premnogh žigov, se spuščamo proti argentinski ravnini. Če bi imeli

odpravico na najvišjo goro Amerik. Vrh stoji na 35. vzporedniku južno od ekvatorja v zahodnem delu Argentine, le streljaj od Čilenske meje. S svojo dominantno postavo kraljuje v tem delu Andov. S svojo 3000 metrov visoko južno steno in plečatim severnim pobočjem ji pristoji ime Kamniti stražar, kar pomeni Aconcagua v inkovskem prevodu. Normalni pristop bo za nas stare alpiniste in planince ravno pravšnji. Ta poteka po položnejši severni strani.

17. januarja letos je 17 članov ekspedicije krenilo iz Mengša z avtobusom do Benetk.

Udeleženci smo bili zbrani iz cele Slovenije, štirje pa smo bili Mengšani. Vsi razen zdravnice Vojke smo bili moškega spola. Iz Benetk smo leteli z Air France, najprej do Pariza. Iz Charles de Gaulla smo poleteli na dolgo pot preko Atlantika čez ekvator v Južno Ameriko. Po petnajstih urah pristanemo v Buenos Airesu, čez uro nadaljujemo do končnega avionskega cilja v glavno mesto Cila Santiaga.

V daljavi že gledamo obrise snežnih vrhov. Upam, da ne bo tako mraz, kot kaže na displayu v letalu – zunanja temperatura – 58 stopinj. Ko se izkrcamo v Santiagu, pozabimo na mraz, ker je tukaj poletje. Vrvež šestmilijonskega mesta smo naslednji dan

dovoljenje za vrh že v rokah, bi lahko krenili pod hrib iz Puente del Incas, ki leži takoj čez mejo. Toda ta papir dobiš le na turističnem uradu v 100 km oddaljeni Mendozii, kjer zanj vsak odšteje 200 ameriških dolarjev. Ob divji rjavi reki Rio Horzones, po pusti pokrajini, ki ji je v okras le kakšen kaktus. Avtobus sopiha v ravninske pampe in postaja vedno bolj zeleno, ob cesti pa vedno pogosteje videvamo najlepšo rožo, vinsko trto. Področje Mendoze je svetovno znano po zelo kvalitetnih rdečih vinih, kar lahko vsi potrdimo. Januarska vročina je na celini neznosna: +40 stopinj je tudi tukaj rekordno za to leto. Po pridobitvi dovoljenja in nabave hrane za na goro se vračamo z dvema kombijema nazaj proti Puente del Incas – inkovski most. V tem kraju je bivše termalno zdravilišče. Agencija Incas expedition nas oskrbi z mulami. Te živali namreč nosijo tovore do baze. Gonjači mul naložijo po 2–3 tovore nanje, kar stane sto zelencev – zlata jama za ubožane Argentine. Naslednji dan se s terencem odpeljemo do rangerske postaje. Tam se s pomočjo dovoljenja prijavimo, vsak dobi oštevilčeno vrečo za smeti. Ta te v slučaju, da jo izgubiš, stane 100 \$. Kljub pomoči štirinožnih nosačev se tudi mi krepko potimo pod težkimi nahrbtniki proti 40 km oddaljeni bazi Plaza del Mulas. Ta leži na višini 4.400 metrov.

V daljavi se takoj pokaže naš hrib, ki pa je imel značilen lečast oblak, znanilec slabega vremena. Že doma smo bili opozorjeni na ta pojav: »Takoj dol z gore, če se prikaže.« Tako so povedale priče, ki so doživele pekel Aconcague. Na to sedaj nismo polagali posebne pozornosti, bilo pa je zelo fotogenično. Nekaj časa hodimo ob čudovitem jezercu Lago Horzones ob istoimenski reki. Počasi pridobivamo na višini. Redko travo zamenja nizko trnjevo grmičevje. Kljub vedno bolj pusti pokrajini je lepo in zanimivo. Zato tudi nismo opazili, kdaj in v kaj se je spremenil lečast oblak. Iz rahle sapice je nastal vihar, naletavati je začel sneg, ki se je mešal s puščavskim peskom. Sredi neskončne puste pokrajine brez enega samega drevesa smo v daljavi zagledali edino malo večjo skalo. Ta bo nudila zavetje našim šotorom. Jutro je belo in turobno. Snega je zapadlo le za ped. Treba bo naprej. Hodimo v koloni, mule nam delajo gaz, sneži vedno močnejše. Hudourniki, megla, mraz, veter ... ali je to ta pekel? Višina nas že pošteno daje, strmina je vedno hujša. Še dobro, da se je vodja odločil, da bomo spali v hotelu Plaza del Mulas. Ta stoji 30 minut od istoimenske šotorske baze. Čez morje pietentisov ali spokornikov po naše se prebijemo s pomočjo lokalnega vodnika do najvišjega hotela na svetu. Aconcagua ali Kamniti stražar v inkovskem prevodu je odet v debelo snežno odejo. Na srečo se zvečer začne vedriti. Utrujeni po 8-urnem gaženju zaspimo na skupnih ležiščih. Da, to je hotel brez kurjave, z agregatom za elektriko in straniščem v kleti. Ko še nisi aklimatiziran, je pot iz drugega nadstropja v klet in nazaj kar velik zalogaj, ampak važna je streha nad glavo, včasih sveža zelenjava in cerverza – pivo. Kuhali smo si lahko tudi sami v posebnih prostorih.

Gremo na hrib. Pot vodi zopet čez spokornike, to so kot sulice špičaste do 2 metra visoke ledene tvorbe, do šotorske baze. Mulatjera se začne v ključih vzpenjati do neskončno oddaljenega Kondorjevega gnezda – Nido del Condores, na višini 5.400 metrov. V prvem aklimatizacijskem pohodu smo do tja hodili 5 ur. Takrat je bilo še veliko snega, o katerem po dvodnevnem počitku ni bilo sledu. Drugič pridemo na Kondorja že hitreje. Tu je veliko šotorov. Vrh naskakujejo ljudje iz celega sveta in vseh generacij. Toda vrh osvoji le 15 odstotkov osvajačev. Od Nidota se podamo po peščeni strmini proti Berlini. Tam stojijo tri majhna lesena zavetišča, ki nudijo zavetje po sistemu, kdor prej pride, prej melje. Noč je bila zaradi glavobola in težkega dihanja zelo dolga. Ob 4.30 zbudim Francija, da gre proti vrhu, sam pa se zaradi zdravstvenih težav cilju odpovem. Posloviva se, on in še štirje prijatelji krenejo proti vrhu. – 12 stopinj je, kar ni pretirano mraz. Ko ob devetih posije sonce na šotore, zlezem ven in pogledam proti vrhu. Vreme je lepo in upam, da se srečno vrnejo. Žal mi je, da nisem z njimi. Ura je pol dvanajstih, ko se Vrankar že vrne. Ustrašil sem se, da je tudi njega zvilo, toda zadovoljen nasmeh je povedal vse. Vesel sem njegovega uspeha in mu čestitam. Do večera se vrnejo z vrha še ostali štirje. Kavka, Franc in jaz še isti, šesti, dan sestopimo do hotela. Naslednji dan sestopijo še ostali člani. Nihče več ni uspel priti višje od 6.400 metrov. Čez 2 dni se odpravimo v dolino. V hudi vročini 6 ur hodimo do Puente del Incas, kjer v topli vodi speremo umazanijo. Kopal se nisem že 14 dni. Te naravne toplice s toplo,

∴ PLANINSKO DRUSTVO ∴

sladko-slano vodo to nalogo odlično opravijo. Drugače pa je to zdravilišče v ruševinah, izgleda kot podzemni rovi s toplimi potočki in banjicami, po katerih hodiš z baterijo. Umetno narejene kadi s predpotopnimi jacuzziji, vse obložene z rjavo sigo, ki jo ta voda odlaga. Tu je tudi polno stojnic za prodajo spominkov. Mi pa se umaknemo v senco in pijemo mate. To ni čaj, kar mnogi mislijo, ampak so posušeni listi bodljikave palme. Te liste se zdrobljene nasuje v posodico in zalije z vročo vodo, nato pa ga preko posebne luknjičaste cevčice posrkaš vase. Okus ni bogve kaj, počutimo pa se božansko.

Cisti in polni doživetij zapuščamo Argentino in se po isti poti vmemo v Santiago. Ogleđamo si veliko zanimivih zgradb, ki pa ne skrivajo španskega vpliva. Za konec gremo še na obalo Tihega oceana. Peščene plaže, valovi: to je Vina del Mar. Izgleda pravi raj, dokler ne poskušaš zaplavati v Pacifiku. Voda ima namreč samo okoli 17 stopinj, polna mivke, skoraj neslana – plavanje prepovedano. Krivec za to je močan antarktični tok. Manjkajo samo pingvini. Smo v sklopu mest Reinaca, Vina del Mar in Valparaiso. V slednjem smo si ogledali hišo Pabla Nerude, nobelovega nagrajenca za literaturo, ki pa ga je čilska hunta izgnala iz domovine. Ogleđali smo si tudi najstarejšo

»finikulo« ali po naše zobato železnico na parni pogon. Teh je v Valparaisu kar nekaj, saj pristaniško mesto leži zelo v hrib. Po tridnevnem potepanju se vrnemo zopet v Santiago na letališče, od tam pa po 17 urah leta zopet stojimo na evropskih tleh.

Miro Šušteršič

∴ GLASBA ∴

KLEMEN LEBEN

edinstven uspeh našega glasbenika

Ker v Ljubljani ni oddelka za harmoniko na Akademiji za glasbo, se je Klemen prijavil in maja 2002 opravil vse potrebne, izjemno zahtevne sprejemne izpite (harmonika, klavir, solfeggio, harmonija, kontrapunkt) na Visoki šoli za glasbo » Franz Liszt » Weimar, ki ima svetovno znan oddelek za harmoniko. Bil je edini izmed 10 kandidatov iz cele Evrope, ki ga je sprejel njegov bodoči profesor, sloviti Ivan Kovala. Ker v zimskem semestru 2002 ni bilo prostora, saj ni nihče izmed študentov takrat diplomiral, začenja s študijem aprila 2003. Kljub študiju v tujini bo Klemen aktivno sodeloval s prof. Tomažem Lorenzem in s prof. Ernö Sebastianom (na lastno željo in željo obeh profesorjev); pa tudi v triu MaRaKle bo aktivno deloval in koncertiral.

Trio **MARAKLE** sestavljajo izredno uspešni in obetavni študentje Akademije za glasbo iz Ljubljane: violinist Matjaž Porovne, kitarist Ravi Shrestha in harmonikar Klemen Leben. Trojico večkratnih nagrajencev različnih tekmovanj je v nenavadni in zanimivi trio leta 2000 združil prof. Tomaž Lorenz v okviru svojega komornega razreda na Srednji glasbeni šoli Ljubljana. Imel sem jih priložnost občudovati na proslavi občinskega praznika občine Moravče. Upam, da se bodo kmalu predstavili tudi v Mengšu. Na drugi sliki je Klemen na razstavnem prostoru območja Podjetne regije na sejmu Alpe-Adria 2003 na mengeškem dnevu.

Klemenu čestitam in mu želim uspešno šolanje in koncertiranje. Za naše geslo s pesmijo v srcu – glasbeno mesto! Za naše uspešno sodelovanje. Zavzel se bom za to, da mu po najboljših močeh pomagamo.

Dosedanje šolanje in uspehi

Osnovno šolo in nižjo glasbeno šolo je obiskoval v Mengšu. Obe šoli je končal z odliko; OŠ leta 1998, glasbeno šolo pa v razredu prof. Andreje Polanec Kolenc (klavirska harmonika) že leto prej. V času osnovnošolskega izobraževanja je začel igrati tudi diatonično harmoniko, s katero je dosegel: 5 zlatih plaket na Zlati harmoniki Ljubečne, absolutno 1. mesto na 10. svetovnem prvenstvu AMISAL Ancona, Martinov godec 97, prva mesta na svetovnih prvenstvih v letih 98, 99, 2000 ... V letu 1998 se je vpisal v razred prof. Ernö Sebastianana in začel igrati kromatično harmoniko (s klavirsko pa je zaključil nižjo glasbeno šolo). Že naslednje leto je z novim inštrumentom zasedel 1. mesto na 28. regijskem tekmovanju slovenskih glasbenikov, na državnem pa prejel srebrno plaketo. Leta 2000 ga je k sodelovanju povabil prof. Tomaž Lorenz (član tria Lorenz) in začel igrati v komornem triu v zasedbi violina, kitarra, harmonika; ta trio je kasneje zaradi številnejših nastopov in potrebe po razpoznavnosti dobil ime Trio MaRaKle. Leta 2001 se je trio udeležil 1. tekmovanja Vladimir Lovca – Ivan Šček v Kopru in prejel posebno nagrado. Koncert v galeriji modernih umetnosti Celje, ki je bil tudi odlično sprejet s strani

kritikov. Tako so sledili koncerti v Cankarjevem domu – koncertni cikel Mladi mladim, v Slovenski filharmoniji, Modrem salonu Grand hotela Union, Rdeči dvorani magistrata, Narodnem muzeju, Stolni cerkvi v Miljah (Italija

). S temi nastopi so dobili tudi zaupanje komponistov, tako, da so do sedaj krstno izvedli že kar 3 skladbe, ki so jim bile posvečene (Tomaž Habe; 3 zbadljivke, Nina Šenk: trilogija Neskončni svet, Črt Sojar Voglar: Tango Marakleano). Sedemnajstega marca 2003 so imeli koncert na Mozarteumu v Salzburgu, 24. marca pa koncert v studiu Radia Slovenija. Oba koncerta sta bila izvedena izredno uspešno. V juliju 2003 jih čakajo še nastop v Benetkah in na festivalih klasične glasbe v Dubrovniku in Splitu. Leta 2002 se je udeležil 31. regijskega tekmovanja mladih slovenskih glasbenikov in dosegel 1. mesto ter zlato priznanje, na državnem pa prejel nagrado za 1. mesto, zlato plaketo in si prislužil nastop na koncertu prvonagrajencev v Veliki dvorani Slovenske filharmonije. Maja leta 2002 je Klemen maturiral na SGBŠ Ljubljana. Maturitetni koncert je bil ocenjen z najvišjim možnim številom točk, tudi gimnazijski del mature je opravil z odliko. Julija 2002 je na 7. Glasbenem Juliju na Obali izvedel REJ za harmoniko akademika Lojzeta Lebiča. Izvedbo je skladatelj komentiral z besedami: »Izvedba je bila pravi sijaj«. Za zasluge pri umetniškem uveljavljanju SGBŠ Ljubljana mu je bila februarja 2003 podeljena Škerjančeva nagrada, ki je najvišje priznanje, ki ga lahko prejme dijak na srednji glasbeni šoli.

Tekst in foto Tomaž Štebe

:: GLASBA ::

:: TEMA MESECA ::

ŽIVLJENJEPIS TRIA MARAKLE

Trio MARAKLE sestavljajo izredno uspešni in obetavni študentje Akademije za glasbo iz Ljubljane:

violinist Matjaž Porovne,
kitarist Ravi Shrestha
harmonika Klemen Leben

Trojico večkratnih nagrajencev različnih tekmovanj je v nenavadni in zanimivi trio leta 2000 združil prof. Tomaž Lorenz v okviru svojega komornega razreda na Srednji glasbeni šoli Ljubljana. Za seboj imajo kar nekaj pomembnejših nastopov v Cankarjevem domu, Slovenski filharmoniji, Modernem salonu hotela Union, na ljubljanskem Magistratu, kulturnem domu Domžale, imeli pa so tudi samostojen koncert v Galeriji sodobne umetnosti Celje, ki so si ga priigrali kot nagrado na 1. tekmovanju Vladimir Lovec - Ivan Šček v Kopru leta 2001. Pred slabima dvema tednoma pa so kot predstavniki AG Ljubljana nastopili na slovitom Mozarteumu v Salzburgu. Dvakrat so se udeležili tudi Glasbenega julija na Obali, leta 2001 in 2002.

Izvajajo predvsem dela uveljavljenih slovenskih skladateljev, nekaj skladb pa so avtorji napisali in posvetili prav MaRaKle.

SVETOVNI DAN ZEMLJE

22. APRIL 2003

Dan Zemlje je praznik vseh, ki jih zanima ohranjanje prvobitnosti narave. Na ta dan se po vsem planetu vršijo razne aktivnosti, ki naj bi pripomogle k rešitvi našega planeta.

V San Franciscu so pred 33. leti za Dan Zemlje določili 22. april. Od takrat velja ta dan za največji in najpomembnejši okoljski praznik in je namenjen osveščanju, izvajanju aktivnosti za graditev skrbi in odgovornosti posameznika do čistega in zdravega okolja.

Aktivnosti na ta dan so namenjene čim širšemu krogu ljudi, saj za ohranjanje narave ni pomembno samo zavedanje ekoloških gibanj oziroma sorodnih organizacij, ampak predvsem zavedanje vsakega posameznika. Sporočilo tega dne, ki ga prek okoljevarstvenih projektov reševanja ogroženih ekosistemov, živalskih in rastlinskih vrst (pogozdovanje, izboljšanje življenjskih razmer za ptiče, ...), okroglih miz, izobraževanj (o pravilnem ravnanju z odpadki), eko-delavnic, čiščenja okolja, zbiranja odpadkov in drugih aktivnosti (ogledi čistilnih naprav) pošiljajo organizacije je: Zemlja je in bo ostala tudi v prihodnje najdragocenejši vir, zato je pomembno, da jo ohranimo za danes in jutri.

Mengšani smo prejeli zelo raznolike naravne danosti, slaba polovica občine je hribovje, nekoliko večja polovica pa ravnina. Najvišji vrh v občini je Debeli vrh (nad Dobenom, 594 m), neposredno nad Mengšem pa Gobavica (435m). Pomembno zaradi sprehajalnih poti in drugih športnih aktivnosti pa je tudi nekoliko odmaknjena Rašica (641 m).

Ravninski svet pa se giba med 248 in 302 m nadmorske višine. Nedvomno pa so za ohranjanje narave zelo pomembni tudi viri vode, ki jih v Mengšu s svojim kraškim izvirom pod Krvavcem, predstavlja Pšata.

Dan Zemlje pa je, kljub enotnemu mnenju, da je raznolikost narave v občini potrebno ohraniti, namenjen varovanju naravne dediščine. V Mengšu je Zavod za varstvo narave in kulturne dediščine iz Kranja v letu 2001 kot naravno dediščino opredelil naslednje objekte in območja: (1) krajinski park Dobeno – Gobavica, (2) Dravored v Grobljah, (3) zalit glinokop v Mengšu, Jezero v Pristavi, (4) park ob Starem

gradu, (5) park ob Ravbarjevem gradu, (6) divji kostanj na Glavnem trgu 5, (7) divji kostanj pri hiši na Slovenski 53, (8) divji kostanj ob Stari poti, (9) Hrast v Mengšu, (10) lipa na Slovenski ulici in (11) Pšata s potoki. Med temi področji sta Dravored v Grobljah in glinokop predloga za naravno spomenika, krajinski park Dobeno – Gobavica pa za krajinski park. Prav na dan Zemlje bi lahko tudi Mengšani sami pogledali svojo naravno dediščino, saj bi tako tudi bolj cenili svoje mesto. Seveda pa so poleg omenjenih področij in objektov v občini Mengeš še drugi kotički narave, ki so lepi in nepozabni. Čez celo leto pa bi za varovanje narave in okolja v Mengšu poleg občanov samih skrbel tudi občina, ki je po besedah župana s sosednjimi občinami ponovno začela s pogovori o zaposlitvi skupnega komunalnega redarja. Ta naj bi skrbel tako za odstranjevanje črnih odlagališč odpadkov kot za izobraževanje občanov. Vsekakor bo to pomembna kompleksna pridobitev za čistejšo naravo in okolje v občini ter za graditev skrbi in odgovornosti tudi pri občanih samih. Do skupne zaposlitve komunalnega redarja pa bo za odvoz črnih odlagališč odpadkov na občini skrbel Boris Kavčič, za fizičen odvoz pa zunanji izvajalec, s katerim sodeluje občina.

In za konec? Ko bo prišel, torek, 22. april 2003, se spomnite na Zemljo, na okolje in ji za njen rojstni dan podarite simbolično darilo; bodite odgovorni in spravite vse odvečne papirčke v smetnjak ali pa naslednjič pomagajte pri čiščenju in odvozu črnih odlagališč odpadkov v strugi Pšate, na Rašici, Dobenu ali drugje; če ne, pa vsaj opozorite zadolžene, da jih oni odstranijo. Le tako bomo lahko tudi v prihodnosti ponosni na naravno raznolikost in naravno dediščino v svoji občini.

ZAVOD ZA INFORMIRANJE
IN IZOBRAŽEVANJE

Info+biro

ZAČETNI IN NADALJEVALNI TEČAJI
DVOSTAVNEGA KNJIGOVODSTVA
Z RAČUNALNIŠKO PODPORO

40 ur, 56.000 SIT

Ljubljanska 80, 1230 Domžale
Tel. 721-94-61, infobiro@siol.com

ALERGIJE

Alergijske ali preobčutljivostne reakcije so reakcije imunskega sistema organizma, ki se na ta način brani pred vdorom tujkov (alergenov) v telo. Alergeni, ki nas ogrožajo, so lahko naravnega izvora (pelodi rastlin, kožna povrhnjica (epitelij) in slina mačk, psov, konjev, goveda, ovc, zajcev, morskih prašičkov, miši, ptic, strup pikov žuželk, pršice in plesni. Lahko so sintezne kemične spojine (zdravila, praški). Te snovi običajno v stiku s kožo, očesno sluznico, vdihanim zrakom, z zaužito hrano ali z zdravilom ne povzročajo nobenih težav, včasih pa jih telo prepozna kot tujke, proti katerim se je potrebno boriti in takrat, ob prvem stiku z njimi, imunski sistem prične proizvajati protitelesa. To stanje imenujemo senzibilizacija (preobčutljivost). Ob drugem stiku z enako snovjo se iz celic, ki se imenujejo mastociti, sprostijo mediatorji vnetja, od katerih je najbolj pogost histamin, kar povzroči vnetno (alergijsko) reakcijo. Alergijske reakcije so zelo različne. Od blagih, ki se kažejo kot solzenje, pekoč občutek v očeh in kihanje, do težkih, ki se kažejo kot težko dihanje, padec krvnega tlaka, hitrejši srčni utrip in v skrajnem primeru kot srčna odpoved. To stanje imenujemo anafilaktični šok in je smrtno nevarno, če takoj ne ukrepamo. Do njega največkrat pride po pikih žuželk (os, čebel, sršenov) ali po zaužitju nekaterih zdravil in hrane.

Kako prepoznamo alergijo?

V pomoč za lažje prepoznavanje alergij odgovorite na nekaj naslednjih vprašanj:

1. Ali ima kdo od staršev alergijsko bolezen?
2. Se vam prehladi pogosto ponavljajo?
3. Vas srbi koža oziroma imate izpuščaje? (pri tem bodite pozorni tudi na pralne praške, kozmetiko, oblačila, nakit, če jih uporabljate)
4. So vaše težave pogostejše v določenem letnem času? (spomladi, poleti, suho, vetrovno vreme,...)
5. Imate težave samo doma, v službi, v določenem prostoru?
6. Imate težave po uživanju določene hrane, zdravil, ali raznih dodatkov k prehrani? (bodite pozorni na črevesne krče, slabost, bruhanje in na otekanje obraza, rok, nog in stopal navidez brez vzroka)

Kadar na nekaj vprašanj odgovorite pritrdilno, obiščite svojega osebnega zdravnika, ki vam bo svetoval, kako naprej, oziroma vas bo napotil v alergološko ambulanto, kjer bodo opravili ustrezne teste, da bi ugotovili vzrok vaših težav.

CELOLETNI ALERGIJSKI RINITIS

Znaki celoletnega alergijskega rinitisa so kihanje, smrkanje, voden izcedek iz nosu, zamašen nos, kašelj in lahko tudi izguba voaha. Težave se pojavljajo celo leto. Če jih ne prepoznamo in jih ne zdravimo, lahko alergijski nahod preide v astmo. Zdravila, s katerimi lahko blažite simptome, kadar zgoraj navedeni ukrepi ne pomagajo, so antihistaminiki in nosni dekongestivi v obliki

kapljic ali pršila, ki vam pomagajo odmašiti nos (Operil®, Benil®), vendar jih lahko uporabljate le krajši čas (največ pet dni skupaj).

Celoletni rinitis je potrebno preprečevati z močnejšimi zdravili, ki se dobijo samo na zdravniški recept. To so antihistaminiki v obliki kapljic ali pršil (Livostin®, Allergodil®) ali kortikosteroidi v obliki pršil za nos (Tafen nasal®, Flixonase®, Nasonex®, Atrovent nasal®), ki jih morate uporabljati dalj časa, redno, vsak dan, saj z njimi preprečujete alergijsko vnetje. Zdravnik vam lahko predpiše tudi sočasno zdravljenje z antihistaminiki v obliki tablet ter kapljice ali pršila za nos.

SEZONSKI ALERGIJSKI RINITIS (seneni nahod)

Seneni nahod je najpogostejša oblika alergij. Zelo močni alergeni so pelodi trav, plevelov, žit grmovnic in dreves. Spomladanski seneni nahod povzročajo leska, breza, vrba. Kasneje v zgodnjem poletju pa bukev, javor, hrast, trave, pelin.

- V sončnem in vetrovnem vremenu je v zraku veliko pelodov, malo pa kadar je vreme deževno.
- V času, ko je koncentracija cvetnega prahu in pelodov v zraku visoka, če je mogoče, ostanite v zaprtih prostorih.

- Ne zračite prostorov v jutranjih in večernih urah.
- Perila ne sušite zunaj.
- Ko pridete od zunaj, se preoblecite, priporočljivo si je tudi vsak dan prati lase, saj se cvetni prah nabira tudi na laseh.

Znaki senenega nahoda so solzenje, otekle in rdeče očesne veznice (konjunktivitis), kihanje, voden izcedek iz nosu, zamašen nos, izguba voaha, lahko tudi kašelj. Za samozdravljenje lahko uporabljate antihistaminike v obliki tablet (Flonidan S®, Claritine®, Letizen S®), ki jih lahko dobite v lekarni tudi brez recepta. Kadar so težave s solzenjem in vnetimi očmi hujše, je bolje uporabljati kapljice za oči, ki delujejo direktno na mestu vnetja in je zato učinek močnejši (Spersallerg®) in nosne dekongestive za odmašitev nosu v obliki kapljic ali pršila za nos (Operil®, Benil®), vendar tudi tu velja da jih lahko uporabljate samo kratek čas (največ pet

dni skupaj). Za boljši učinek lahko uporabljate tudi kombinacijo tablet in kapljic za oči ali nos. Zdravila za lokalno uporabo (kapljice, mazila, pršila) morate ponavadi uporabljati večkrat na dan. Ker jih dajemo lokalno, je njihova koncentracija v tarčnem organu visoka, zato je učinek hiter in močan. Sistemskih stranskih učinkov te oblike v glavnem ne povzročajo. Zdravila je smiselno začeti uporabljati takrat, ko se v okolju pojavi alergen, in ne šele takrat, ko se pojavijo prvi simptomi.

Pogosto se zgodi, da ste v primeru alergije na eno snov (pelodi), istočasno alergični tudi na določena živila. Za informacijo objavljamo kratko tabelo o najbolj pogostih navzkrižnih alergijah.

pelodi

1. breza, jelka, jelša
2. pelin, trpotec
3. trave, rž

živila

1. marelice, breskve, češnje, slive, lešniki, orehi, mandlji, jabolka, hruške
2. zelena, korenje, janež, curry, kumina, kamilica, peteršilj, koper, koromač
3. različne moke, paradižnik, arašidi, fižol, leča, grah, soja

Tedenske informacije o trenutni koncentraciji pelodov v zraku lahko dobite v Lekarni Mengeš, na spletnih straneh www.cat.at/pollen pa je objavljen koledar cvetenja za Slovenijo.

URTIKARIJA (KOPRIVNICA), KONTAKTNI DERMATITIS

Izpuščaju na koži, ki ga spremlja oteklina, rdečina in močno srbenje pravimo koprivnica zato, ker so spremembe podobne tistim, ki nastanejo po stiku kože s koprivo. Posebna oblika urtikarije se imenuje angioedem, pri katerem pa otečejo sluznice in mehka tkiva, predvsem na obrazu, ustnicah in očeh. Vzroki za nastanek izpuščaja so lahko alergija na zdravila, hrano, na pike žuželk, mraz, sonce, ali pritiska na kožo.

Spersallerg®

Hitra in zanesljiva rešitev
za očne alergije!

Rdeče in vzdrazeno oko zaradi alergijskih vnetij (seneni nahod), dima, prahu, klorirane vode, neprespanih noči, ...

Spersallerg® lahko kupite v lekarnah brez recepta!

Pred uporabo natančno preberite navodilo! O tveganju in neželenih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.

..: SKRBIMO ZA SÉ ..

Kontaktni dermatitis pomeni srbeč izpuščaj, ki ni ostro omejen na mesto stika alergena in telesa. Najpogostejši alergeni, ki povzročajo kontaktni dermatitis so zlitine kovin, ki vsebujejo krom ali nikelj, parfumi, deodoranti, barve za lase, kozmetična sredstva, detergenti, usnje, sestavine gume. Najbolj pomaga, da se izogibate alergenom, lahko pa si pomagata z mazili, ki ublažijo srbenje (Kamagel®, Fenistil gel®, Elocom®), ali antihistaminiki v obliki tablet, ki ravno tako ublažijo srbenje. Nekatera lahko dobite v lekarni brez recepta, ali pa vam jih na recept predpiše zdravnik.

PIKI ŽUŽELK IN ANAFILAKSIJA

Pik žuželke povzroči koprivnico, nikoli pa ne vemo ali bo reakcija ob naslednjem pikju hujša ali ne. Kljub temu moramo biti previdni in upoštevati, da je pri ljudeh, ki so preobčutljivi na pik žuželke oteklina ob ponovnem pikju večja, se širi in traja nekaj dni. V takem primeru je nujno, da obiščete zdravnika, ki vam bo na recept predpisal ustrezna zdravila v obliki tablet (antihistaminiki ali kortikosteroid) in po potrebi tudi kortikosteroidno mazilo proti srbenju (Elocom® Kuterid®, Diprosone®).

Anafilaksija je posebna oblika alergijske reakcije, ki je lahko celo smrtno nevarna, če je ne prepoznamo takoj in je ne zdravimo. Vedno izbruhne šele ob drugem stiku telesa z alergenom, ki je najpogosteje zdravilo, strup pika žuželke, določena vrsta hrane. Ponavadi se začne s koprivnico po celem telesu, otekanjem mehkih tkiv, nadaljuje pa s težkim dihanjem, krčem dihalnih mišic, težkim dihanjem, povečanim utripom srca in na koncu izgubo zavesti. Simptomi se večinoma pokažejo takoj (v manj kot dveh urah). V takih primerih je nujna takojšnja intervencija zdravnika. Zaščita pred piki žuželk je nujna v primeru, ko veste, da ste na pik alergični. Ne hodite bos po travi, ne jejte zunaj hrane sadja in ne pijte sladkih napitkov na prostem. Ne sončite se potni ali namazani z oljem, ne uporabljajte močno odišavljenih kozmetičnih sredstev in parfumov, ne nosite pisanih oblek, imejte okna spalnic podnevi zaprta. Preden sedete v avto se prepričajte, da ni v kabino priletela nepovabljenosa ali čebela.

PREOBČUTLJIVOST NA ZDRAVILA

Po uživanju zdravil se lahko pojavijo določeni zapleti, ki so lahko posledica nepravilnega jemanja zdravil zaradi prevelikega odmerka zdravil, stranskih učinkov ali zaradi medsebojnega delovanja zdravil. Zapleti lahko nastanejo kljub temu, da je jemanje zdravil pravilno. Takrat govorimo o alergiji na zdravilo, oziroma o neprenašanju zdravila, kar je posledica njegovega farmakološkega delovanja v telesu. Pogosto se zgodi, da alergične reakcije ne povzročijo zdravilna učinkovina, ampak dodana barvila, konzervansi in polnila, ki so potrebni za izdelavo zdravila. Alergijsko reakcijo lahko načeloma povzroči vsako zdravilo. Najpogosteje so to antibiotiki in analgetiki (sredstva proti bolečinam), splošni anestetiki, rentgenska kontrastna sredstva. Če imate kakršnokoli alergijo ali astmo, se pred uživanjem kateregakoli zdravila prej posvetujte z farmacevtom ali zdravnikom.

Mateja Jemec

KOLE SARJENJE PO KRAJIH UPRAVNE ENOTE DOMŽALE

Spoštovani !

Zavod za šport in rekreacijo Domžale načrtuje v soboto dne 26.4.2003 veliko športno rekreativno prireditev, z osrednjima dogodkoma :

- Kolesarjenje po krajih Upravne enote Domžale,
- Odprtje prenovljenega igrišča z umetno travo v Športnem parku Domžale ter vrsto športno rekreativnih prireditev v Športnem parku in sicer:
 - Predstavitve in nogometni turnir najmlajših kategorij klubov iz celotne občine, predstavitev programa nogometne šole NK Domžale,
 - Šumberk-2003-Gorski tek – AK Domžale,
 - Predstavitve »Petanke« - TVD »Partizan« Domžale,
 - Metanje trojk za vse obiskovalce, z nagradami za najboljše
 - Streljanje 11-metrov v zato posebej pripravljen gol (preciznost = točke),
 - Cooperjev test
 - Drugo

Kolesarjenje bo odprto za udeležence iz različnih krajev, saj bo prireditev uvrščena na sezname pri OKS in Zavodu za šport Slovenije-Koledar prireditev (določena bo tudi minimalna startnina, vsak udeleženec bo prejel praktično darilo). Udeleženci bodo imeli na voljo daljšo (bolj pripravljeni-aktivni rekreativni kolesarji) in krajšo traso (za manj pripravljene).

Center vsega dogajanja bo Športni park Domžale (start in cilj kolesarjenja) z vsemi omenjenimi prireditvami, ki se bodo odvijale od 8. do 18. ure. Zaradi tega bo poskrbljeno tudi za družabni del (glasba, prodaja hrane in pijače), srečolov, itd.

Celodnevno dogajanje bo zaključeno z nogometno tekmo med Reprezentanco Slovenije-Veterani (igralci Olimpije in Maribora iz časov jugoslovanske lige), z moštvo NK Domžale-Veterani.

Prosimo vas, da nam kot Občina, po kateri poteka kolesarska trasa, izdate soglasje k javni prireditvi - KOLE SARJENJE PO KRAJIH UPRAVNE ENOTE DOMŽALE.

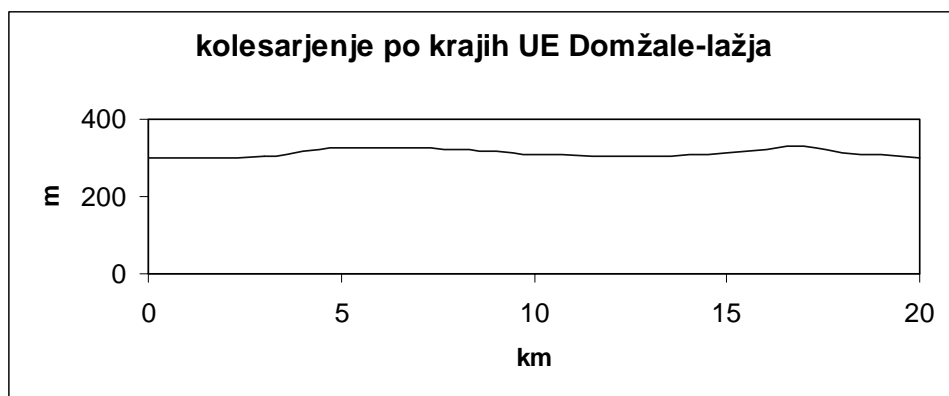
Zavod za šport in rekreacijo Domžal

v.d.direktor

Janez Zupančič

KOLE SARJENJE PO KRAJIH UPRAVNE ENOTE DOMŽALE LAŽJA TRASA

Domžale 300 m- Podrečje 300 m - Dob 305 m - Gorjuša 325 m - Studenec 320 m – Krtina 310 m – Dob 305 - Češenik 315 m- Turnše 320 m- Radomlje 330 m – Škrjančevo 320 – Količevo 315 m – Vir 310 m - Domžale 300 m

DOLŽINA POTI: 20 km

TEŽAVNOST: lahka

VIŠINSKA RAZLIKA: 300 – 330 m

POČIVALIŠČA: Studenec, Radomlje

POTEK KOLE SARSKE POTI:

Lažja trasa kolesarskega izleta se začne v športnem parku. Po poti pod Šumberkom se mimo Podrečja in Doba usmerimo preko avtoceste do letnega gledališča v Studencu in se po vaških poteh napotimo do Krtine. Usmerimo se nazaj proti Dobu, kjer prečkamo regionalno cesto. Kolo nas zapelje do gradov Češenik in Černelo, kjer so primerna mesta za ogled. Pot nadaljujemo mimo Radomelj do krajevnih ulic na Količevem in Viru. Zaključek poti je vožnja ob Kamniški Bistrici vse do izhodišča pri bazenu.

TEHNIČNI OPIS POTI:

Lažja med kolesarskimi turami, povsem ravninska. Pot poteka tudi precej po mestnih ulicah, vendar je razgled na Kamniške planine čudovit in vožnja ob Kamniški Bistrici slikovita.

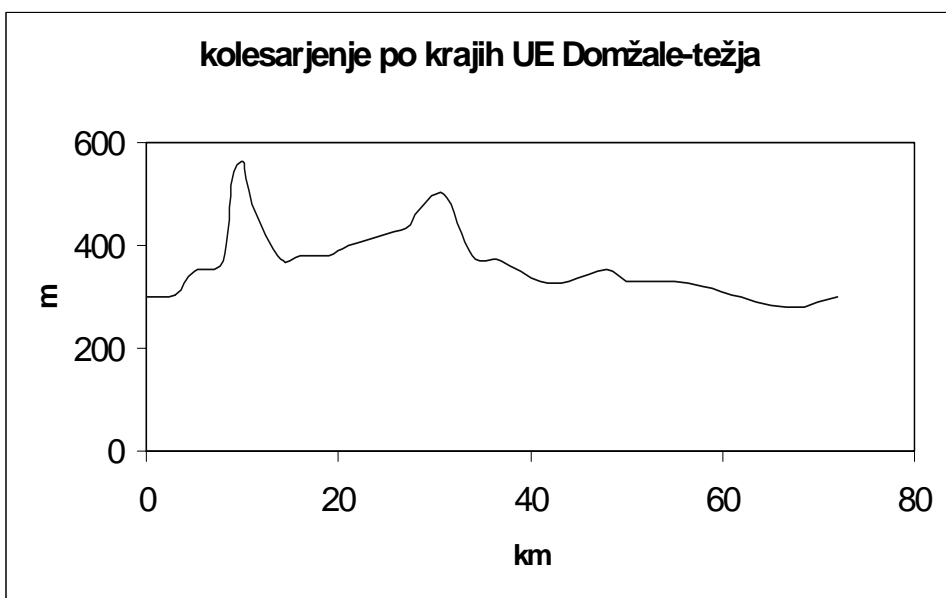
NARAVNE IN KULTURNE ZNAMENITOSTI OB POTI:

Grad Kruperk, letno gledališče Studenec, cerkev v Krtini, Grad Češenik, grad Černelo,

:: SKRBIMO ZA SÉ ::

KOLESARJENJE PO KRAJIH UPRAVNE ENOTE DOMŽALE TEŽJA TRASA

Domžale 300 m - Ihan 287 m - Goropeče 345 m - Vinje 360 m - Osredke 389 m - Konfin 563 m - Javorščica 480 m - Vrhpolje 375 m - Tuštanj 380 m - Moravče 380 m - Drtija 400m - Peče 435 m - Koseze 460 m - Gabrje pod Limbarsko goro 500 m - Moravče 380 m - Dole 370 m - Videm 330 m - Lukovica 330 m - Rafoleče 355 m - Rova 330 m - Radomlje 330 m - Homec 330 m - Mengeš 320 m - Loka 315 m - Trzin 305 m - Domžale 300 m - Šentpavel 285 m - Dragomelj 285 m - Pšata 280 m - Bišče 280 m - Mala Loka 280 m - Študa 290 m - Športni park 300 m

DOLŽINA POTI: 70 km
TEŽAVNOST: težka

VIŠINSKA RAZLIKA: 280-560 m
POČIVALIŠČA: Tuštanj, Lukovica-Brdo, Mengeš

POTEK KOLESARSKÉ POTI:

Izlet začnemo izpred bazena v Domžalah. Najprej se peljemo do Zaboršta, preko mostu prečkamo Kamniško Bistrico proti Selu in nadaljujemo pot proti središču Ihana. Pri trgovini zavijemo levo proti kmetiji v Žabju. Od tod dalje se prične najtežji del poti. Vzpon do kmetije Sevšek na Goropečah olajšuje asfaltirana cesta (možen vzpon do cerkve na Sv. Miklavž). Od kmetije dalje se držimo zgornjih cest, ki nas vodijo skozi vasi Goropeče, Klemen, Vinje, Dolina, Osredke. Od zadnje kmetije na Osredkah se je potrebno dobro ogreti, saj sledi težak makadamski vzpon. Pot nas pripelje do "konfina" - mejnega znamenja in se obrnemo desno proti Zgornji Javorščici. Od tu dalje smo nagrajani s spustom po asfaltirani cesti skozi vasi, ki že s svojimi imeni dovolj zgovorno opisujejo naravne značilnosti kolesarske poti: Zgornja in Spodnja Javorščica, Vrhpolje, po 2 km je možen ogled gradu Tuštanj. Pot nadaljujemo proti Moravčam in se prepustimo naravi in razgledu po moravški dolini. Na križišču zavijemo desno proti valoviti poti s kraji Drtija, Peče, Koseze in Gabrje pod Limbarsko goro. Znova zavijemo proti Moravčam. V nadaljevanju ponovno sledi rahel spust in kolesarjenje skozi Dole, Imenje in Videm do Lukovice, kjer si je po lažjem vzponu na Brdo možno ogledati Kersnikovo graščino. Po odmoru se napotimo proti Rafolečam in se skozi slikovito pokrajino v vasi Rova lahko usmerimo proti graščini Kolovec. Po isti poti se vrnemo do Rov ter skozi naseljena področja Radomelj, Homca prebijemo do prečkanja železniške proge Ljubljana-Kamnik. Sledi ravninski makadamsko-asfaltni del po mengeškem polju do Mengeša. Navdušilo nas bo tudi kolesarjenje v vznožju Gobavice in Dobena mimo krajev Loka, Trzin in naselja Depala vas do centra Domžal. V nadaljevanju nas pot vodi po mestnih ulicah v Domžalah, kjer se v Stobu peljemo mimo Bernikovega doma in domžalske cerkve do Štude. Tam lahko zavijemo tudi proti stolpu na Radio postaji. Od Štude se peljemo do slikovitih vasi v Šentpavlu, Dragomlju, Pšati, Biščah in Mali Loki. Zaključek poti je vožnja ob Kamniški Bistrici vse do izhodišča pri bazenu.

TEHNIČNI OPIS POTI:

Trasa je v začetku zahtevna, saj imamo vzpon na Konfin in valovito pot v vznožju Limbarske gore. Pot je večinoma asfaltirana le na nekaterih delih (od Osredke do Konfina, po mengeškem polju) je delno makadamska ter poteka po urejenih poteh, ki so za kolesarje prav tako zanimive.

NARAVNE IN KULTURNE ZNAMENISTOSTI OB POTI:

Cerkev Tabor nad Ihanom, grad Tuštanj, možen odcip od Gaberij proti Limbarski gori, grad Brdo, cerkev v Homcu, možen odcip proti gradu Jable med Loko in Trzinom, Bernikov dom

:: ŠPORT ::

NAŠ VETERAN ZAKLJUČIL LETOŠNJO NAJUSPEŠNEJŠO SEZONO SSK MENGŠA

Da imamo v SSK Mengšu dobre mlade skakalce vemo že vsi, tokrat pa nas je spet z zelo dobro uvrstitvijo razveselil še naš uspešen skakalec-veteran.

Vsako leto po Planiških poletih se zberejo na velikanki tudi najboljši slovenski veterani. V vznožju 200 meterske skakalnice naredijo manjšo 20 metrsko, na kateri se še zadnjič v zimski sezoni pomerijo bivši tekmovalci. Za SSK Mengeš je v kategoriji najstarejših nad 55 let naš najstarejši še aktivni član in legenda Mengša-Franc Oražem zasedel izvrstno 4.mesto. S tem rezultatom je samo še potrdil, da je v skupni razvrstitvi slovenskih skakalcev mengeški klub na odličnem tretjem mestu. BRAVO FRANCL!

Š. Brane

Oražmov Franc'I še vedno zastopa oranžne barve Mengeškega kluba

:: ŠPORT ::

MENGŠANI SMO V PLANICI LETELI ZELO DALEČ IMAMO 208,5 m DOLGEGA

Letošnja zimska sezona je bila za Smučarsko skakalni klub Mengeš res briljantna. V preteklih številkah našega Mengšana smo vse vrhunske rezultate že objavili, manjka nam le še vrhunec iz Planice. Na finalni prireditvi v smučarskih poletih so naš klub zastopali kar trije letalci na smučeh. Že prvi dan na otvoritvi sta letela Gašper Cvetko in Franci Cerar ter letalnico preizkusila z odliko. Gašperju je samo za tri metre zmanjkalo, da bi se vpisal v klub dvestometrašev. Franci pa je dokazal, da je prav tako iz pravega skakalnega testa, saj se je vse dni planiških tekmovanj kot predskakalec zares dobro držal. Škoda, da je tik pred tekmovanjem zbolel še naš Uroš Peterka.

Na zadnji tekmi svetovnega pokala v Planici pa smo imeli v konkurenci našega aduta Roka Benkoviča. Prvi dan uradnega treninga za vse tekmovalce, smo vsi nestrno pogledovali proti vrhu zaletišča 200m velikanke, saj Rok na taki veliki napravi še ni skakal. Že prvi skok-polet je opravil, kot bi bil na velikankah že večkrat. Pristal je pri 196m, v drugo pa je že letel 203,5m. Najboljši je bil njegov tretji poizkus, ko je jadral

kar 208,5m daleč in s tem postavil tudi mengeški rekord. S svojim dosežkom si je tudi sam sebi podaril darilo za 17. rojstni dan, ki ga je praznoval prav na dan svojega rekorda. Rok nas tudi na petkovi ekipni tekmi ni razočaral, saj je bil od naših orlov najboljši. Na sobotnem posameznem tekmovanju, ki je prav tako štel za točke svetovnega pokala je bil čisto blizu svoji najboljši dosedanji uvrstitvi med najboljšimi svetovnimi asi. Po prvi seriji je držal odlično peto mesto, v drugi pa se mu ni tako izšlo, kot je hotel in na koncu pristal na še vedno dobrem 16. mestu. Na nedeljski tekmi, ki je bila zadnja v letošnji sezoni, je nastopilo le najboljših 30 v skupnem seštevku svetovnega pokala. Naš sedemnajst letnik je bil na robu dvajseterice na 21. mestu.

Vsi navzoči smo bili veseli Rokovih daljav, mengeški navijači, pa po vrhu še ponosni, saj smo z njegovimi dosežki lahko tudi mi visoko poleteli.

Š. Brane

Po izjavi Roka - tretjega najdaljšega Slovenca: V zgodovini smučarskih poletov, je leteti tako daleč fenomenalen občutek.

RAZGLASITEV REZULTATOV SLOVENSKEGA POKALA COCKTA V MENGŠU

Smučarsko skakalni klub Mengeš je bil 3. aprila organizator zabavno-glasbene prireditve in razglasitve rezultatov pokala Cockta za skakalke, skakalce in kombinatorce za zimsko sezono 2002/2003. Prišli so vsi najboljši od najmlajših cicibanov do članov, ki so sodelovali na tekmah slovenskega pokala Cockta. Za zabavo so na prireditvi skrbeli Ansambel Sicer, Natalija Verboten, Tone Fornezz-Tof, plesna skupina Affa in Mengeška godba. Od tekmovalcev smo imeli Mengšani kar dva na najvišji stopnički. Vid Ojsteršek je postal pokalni zmagovalec pri dečkih starih do 13 let, Rok Benkovič pa je ugnal vso konkurenco pri članih. Tokrat sta oba skakalca s strani našega župana g. Tomaža Štebeta dobila praktično in denarno nagrado. Upamo, da bo takšnih srečanj z županom v bodoče še veliko, saj smo na tej prireditvi že predstavili tudi naš številčen podmladek, ki že vztrajno stopa po Rokovih in Vidovih stopinjah.

Seveda moramo omeniti tudi, da so na prireditvi v Kulturni dom prišli povabljeni gostje, znani Slovenci, ki so še vedno tako ali drugače povezani s skakalnim športom. Mnogi izmed njih so tudi podeljevali zaslužene nagrade tekmovalcem, za zaključek pa smo se vsi skupaj še zbrali v predverju dvorane na družabnem srečanju. Na

Voditelj PEČO je najboljšemu v absolutni konkurenci postavil kar nekaj zanimivih vprašanj. Z Benkotom se že kar dobro poznata in upamo, da se bosta še bolje spoznala.

:: ŠPORT ::

koncu bi se v imenu SSK Mengeš zahvalil prav vsem nastopajočim, tekmovalcem in obiskovalcem, Smučarski zvezi Slovenije in Kolinski d.d. pa za zaupanje pri organizaciji te prireditve. Da pa je prireditve uspela, gre zahvala tudi našemu zvestemu medijskemu pokrovitelju radiu Hit in Robertu Pečniku-Pečotu, Gostinstvu Per, Mengeški godbi, Hit-fit d.o.o., trgovini HANI, Bolero Oblak, Ansamblu Sicer, plesni skupini Affa, g.Tofu, g.Krušniku, g.Bendi, Občini Mengeš, Pizzeriji Botana, Kalcer d.o.o., Pivovarni Union, podjetju Igma, Mesariji Farič, Prevozništvu Slapar, RP Mengeš, Avto Cerar, Meso Kamnik, Gostišču Konjšek Trojane, UPS Mengeš, Compex d.o.o., K-DOM Domžale, g.Ručigaju, g.Trplanu, podjetju Teal, Kovinoplastiki Piskar, Špas teatru, Polaganje keramike Mušič Emil, g.Ignacu Zaletelu, Tomos servisu Nahtigal.

Š. Brane

Foto: Jože TRPLAN

Najboljši trije v konkurenci dečkov do 13 let, z Mengešanom Vidom OJSTERŠKOM na čelu

:: PRAZNIK ::

PRAZNOVANJE VELIKE NOČI NEKOČ

Bliža se velika noč. Da bi izvedela več o tem, kako so praznik spomina na Kristusovo vstajenje praznovali včasih, sem obiskala gospo Minko Kompare, ki mi je rada pripovedovala o doživljanju postnega in velikonočnega časa, kakor se ga spominja iz svojih otroških in mladostniških dni. Pripovedovanje gospe Minke je bilo v skladu z dogajanjem, ki ga je opisovala: post je opisovala resno in tiho, čas vstajenja pa veselo in razigrano. Vse običaje sva sproti opazovali na risbah M. Gasparija, ki je zaslužen za to, da ta del ljudskega izročila ne bo utonil v množici novotarij, ki želijo dati velikonočnemu času novo, sodobno vsebino, prilagojeno potrošniškemu duhu.

Velikonočni čas uvaja 40-dnevni postni čas, ki se začne na pepelnično sredo. Pepelnica sledi pustnemu torku, ko so si privoščili bogato pustno večerjo. Na pepelnico se je treba držati strogega posta, ki ga je F. S. Finžgar opisal takole: »Vsi stari se še spominjate našega nekdanjega posta. Ko je polnočni zvon oznanil pepelnico, tedaj je bilo konec vsake mesne jedi do velike noči. Ves post nismo užili ne koščka mesa ne kanca masti in vendar je bilo toliko veselega zdravja pri hiši ...« Ljudje so pepelnico sprejeli in postili so se vsi odrasli, brez izjeme. Med ljudmi je vladala resnoba in spoštovanje do resnega časa, ki se je začel.

Čeprav otroci v nasprotju z odraslimi k postu niso bili zavezani, so občutili smisel in pomen tega časa: kosila so bila skromnejša kakor običajno in več se je molilo. Da je bil post, se je videlo tudi po oblekah: predvsem ženske so v postnem času nosile preproste, skromne in temne obleke. V cerkvi je bilo manj sveč in manj luči. Okrasja ni bilo, rože so bile le suhe. Vsa ta zunanja znamenja so ljudi pripravljala na postni duh, na Kristusovo trpljenje.

V postnem času je med tednom v mežnariji potekalo t. i. spraševanje, kjer so duhovniki preverjali znanje svojih faranov. To je prinašalo spodbudo za obnovitev znanja iz katekizma, raznih pobožnosti in za pripravo na velikonočno spoved. Obisk spovedi je bila stroga zapoved in moški so šli k spovedi vsaj enkrat na leto.

V postnem času je sedem postnih nedelj: pepelnična, kvaterna, brezimna, sredpostna, tiha in cvetna. Na tiho nedeljo so se križi v cerkvi prekrili z vijoličnim blagom. Nedeljski evangelij namreč pripoveduje, da se je Kristus umaknil Judom, zakaj njegov čas še ni prišel. To je pomenilo zagrinjanje križev. Na cvetno nedeljo se spominjamo Jezusovega slovesnega prihoda v Jeruzalem. Butare (žegne) so očetje sprva izdelovali samo doma, pozneje pa so jih izdelovalci že vozili naokoli in prodajali. Priprava na izdelovanje žegnov se je začela že pozimi, ko so iz gozdov privlekli palice, ki so sestavljale jedro butare. V zadnjem tednu so nabrali zelenje (bršljan), da je bil žegen debel, širok. Nanje so navezali trakove in jabolka, otroci iz gosposkih hiš pa tudi pomaranče. Vsak si je prizadeval, da bi izdelal kar največji žegen. Po blagoslovu so blagoslovljen les spoštljivo hranili in ga po ljudskih navadah ali zažgali ali pa z njim okrasili 'bohkov kot'.

Cvetni nedelji sledi veliki teden. V mengeški cerkvi so v kapeli srca Jezusovega postavili Božji grob. Za veliki teden je bilo značilno t. i. strašenje Boga: množice, ki so nekoč sovražno vzklikale 'Križaj ga!', so fantje posnemali s tolčenjem po klopeh, vsi otroci pa so imeli raglje.

Na veliki četrtek, ko se spominjamo postavitve zakramenta evharistije, je bila maša ob desetih. Župnik se je s kolesom odpeljal v Ljubljano po sveto

olje, krizmo. Mašo je imel na ta dan župnik sam, kakor je bil sam tudi Jezus pri zadnji večerji. V četrtek so zvonovi in pevci utihnili; rekli so, da so zvonove zvezali, ponekod pa, da so šli zvonovi v Rim. V zvoniku je bila velikanska raglja, pred oltarjem pa namesto zvonca klopotec. Ljudje so se bali, da bi umrli v tem času, ko jim ne bi mogli zvoniti.

Na veliki petek, ko se spominjamo Jezusove smrti, maše ni bilo. Zvečer je bil obred, za katerega je bila značilna dolga pridiga o Kristusovem trpljenju, da bi ljudje še bolj začutili žalost ob Kristusovem trpljenju. Na veliki petek je bil tudi križev pot. Vse je potekalo zelo resno in tiho. Duh Kristusovega trpljenja je bilo čutiti v vseh ljudeh. Veljalo je, da tisti, ki v petek ni bil pri obredu, ni kristjan.

V soboto pa se obdobje resnosti konča. Vstajenje. Sonce. Veselje. Zgodaj zjutraj so se odpravili k blagoslovu ognja. Dokler jim nekdo ni prinesel blagoslovljenega ognja, gospodinje niso zakurile ne v peči in ne v štedilniku. Gospodinje so pomivale okna, da bi v hišo spustili vso tisto svetlobo in vso radost, katerima so se v postu odpovedovali. Zvonovi so se odvezali. Pritrkovanje. Vse je bilo spečeno, otroci so barvali pirhe. Nihče pa še ni poskusil jedil, strogi post se je končal šele s kosilom (količinsko še ne). Jedila so dali v košare ali jerbace, ki so bili pokriti s čudovitimi vezeninami, in jih odnesli k blagoslovu jedil v cerkev. Velikonočni blagoslov jedi je F. S. Finžgar opisal takole: »Vse pomito, vse pometeno. Na javorovi mizi je pognjen bel prt. Na prtju pisan jerbace. Otroci stoje okrog mize. Mati prinaša. Najprej velik kolač. Ves rumen je kot pšenično polje. Postavi ga prvega v jerbace. 'To je spomin Kristusove trnove krone. On – trnovo krono, mi – sladko pogačo. Bog bodi zahvaljen za tvojo

:: PRAZNIK ::

sveto krono!' Nato prinese pet pirhov. 'To so petere bridke Kristusove rane. Pet kapelj njegove svete krvi. Sveta kri, bodi počaščena stotavženkrat!' Za obod jerbasa zatakne tri korenine hrena. 'Lejte, otroci, to so strašni žebliji, s katerimi so pripeli Zveličarja na križ. Kadar ste hudobni in me žalite, z vsakim grehom kakor s kladivom udarite znovič na žebelj, da križate Kristusa.' In nato zadehti pleče in gnjat. Otroci, ki cele tedne niso okusili mesa, se dvignejo na prste. 'Tudi meso bo blagoslovljeno, ker pomeni jagenjčka, samega Jezusa, ki je bil za nas zaklan.' Jerbas je napolnjen. Mati ga rahlo zagrne s čipkastim prtičem, ki je ob obodu ves poln špoteljnov. «Zvečer je bila 'vstajenska' procesija. Procesija se je vila od cerkve proti velikemu Mengšu okrog Marijinega znamenja, ki je včasih stal na sredini križišča, kjer se zavije proti Gorenjski. Okna hiš ob cesti so bila okrašena s svečami in cvetjem, ponekod celo z božjimi podobami. Procesije se je udeležila godba, gasilci, člani prosvetnega društva, odsek telovadne sekcije, Marijina družba z zastavo... Vsi so bili razporejeni v nekem določenem vrstnem redu in ves čas se je glasno molilo rožni venec.

Nedelja je bila sveti dan, veliki dan veselja, veliki dan odrešenja. Otroci so jo komaj čakali. Ko se je začelo daniti, se je oglasilo slovesno zvonjenje in pritrkavanje. Zunaj se je vse veselilo: spomladansko sonce in žvrgolenje ptic je spremljalo notranje veselje ljudi. Ko so prišli od maše, je bilo na z belim damastnim prtom pokriti mizi vse pripravljeno: potica (kolač), kruh, meso, ob vsaki skodelici šopek. Na veliko noč ni šel nihče nikamor – velika noč je družinski praznik in vsi so ostali v krogu svojih družin. Otroci so se igrali različne igrice: sekanje pirhov, tekljanje pirhov in trkanje pirhov. Sorodnike in birmanske botre so obiskali naslednji dan, na velikonočni ponedeljek.

V tem kratkem sestavku sem le na hitro in morda celo površno povzela pripovedovanje gospe Minke Kompare. Ves čas sem uporabljala pretekli čas, ker danes ni več tako. Čeprav nerada uporabljam fraze, je res, da v svetu, v katerem samo hitimo in hitimo proti nejasnemu cilju, od velike noči ostane le zelo malo: trgovine nas v teh dneh vabijo k sebi z letaki, ki kričijo, da lahko blago kupimo silno ugodno, saj nam ponujajo nemajhen velikonočni popust. Dvoletni otrok nas prosi, naj mu vendar že odvijemo čokoladnega zajca, za katerega smo mu obljubili, da ga bo lahko pojedel za veliko noč. Pelje nas k oknu, naj vendar spregledamo, da je zunaj že noč. Zunaj je res noč, ki pa je v marsičem drugačna od velike noči. Pogovor z Minko Kompare je zbudil željo, da bi znali lepše praznovati, da bi praznovanje ne bilo le zunanja stvar, pač pa da bi se nanj celovito pripravili. Prazniki se dandanes komaj ločijo od običajnih dni, vsi običaji, povezani z največjim krščanskim praznikom, pa so le še senca tistega doživljanja, ki mi ga je z navdušenjem opisovala Minka Kompare, za kar se ji najlepše zahvaljujem.

Katarina Marin.

:: VABIJO VAS ::

JAVNI NATEČAJ ZA IZBIRO NAJBOLJŠIH SLOVENSkih TURISTIČNIH SPOMINKOV V LETU 2003

Turistična zveza Slovenije - Združenje spominkarjev Slovenije v sodelovanju z Gospodarsko zbornico Slovenije, Slovensko turistično organizacijo in Pospeševalnim centrom za malo gospodarstvo razpisujeta javni natečaj za izbor najboljših turističnih spominkov Slovenije v letu 2003.

- Na natečaju lahko sodelujejo samo spominki, ki prepoznavno in izvorno predstavljajo:
 - kulturno in naravno dediščino,
 - turistični objekt,
 - turistični kraj,
 - turistično regijo ali Slovenijo kot turistično destinacijo,
 - jih je možno izdelati v poljubni količini za prodajo
 - so prvič javno predstavljeni in
 - še niso v prodaji doma ali v tujini
- Trije spominki, ki jih bo strokovna komisija najbolje ocenila, bodo prejeli denarne nagrade:

prva nagrada	200.000 SIT
druga nagrada	100.000 SIT
tretja nagrada	50.000 SIT
- Poleg denarnih nagrad bo strokovna komisija

podelila še pisna priznanja za nadaljnje najboljše uvrščene spominke in vsem nagrajencem podelila celostno podobo slovenske turistične ponudbe.

Na natečaj se lahko prijavijo fizične in pravne osebe. Prejete vzorce spominkov bo ocenjevala petčlanska strokovna komisija v skladu s pravilnikom.

4. Spominke za natečaj bomo sprejemali na sedežu Turistične zveze Slovenije, Miklošičeva 38, 1000 Ljubljana, do 15. junija 2003.

5. Vsakemu vzorcu mora biti priložena zaprta kuverta s podatki:

- ime, priimek, naslov in telefonska številka avtorja,
- kratek opis spominka
- 2 fotografiji spominka
- izjava, da je izdelek prvič predstavljen
- da izdelek še ni v prodaji doma ali v tujini
- izjava, da je izdelovalec oziroma avtor spominka.

6. Nagrajeni spominki ostanejo v arhivu Turistične zveze Slovenije.

7. Razglasitev rezultatov natečaja bo javna hkrati z razstavo najboljših ocenjenih spominkov.

Turistična zveza Slovenije - Združenje spominkarjev Slovenije si pridržujeta pravico, da se nagrada ne izplača oziroma mora nagrajenec nagrado vrniti, če se naknadno ugotovi, da avtor ne izpolnjuje vseh pogojev iz razpisa.

GLASBENA ŠOLA DOMŽALE Oddelek Mengeš

Objavlja razpis za vpis v šol. leto: 2003/2004

- predšolski skupinski pouk:

Predšolska glasbena vzgoja (PGV) – otroci rojeni leta 1998.

Glasbena pripravnica (GL. PRI.) – otroci rojeni leta 1997 oz. 1. razred osnovne šole.

Otroci PGV in GL. PRI. ne opravljajo sprejemnega izpita.

Vpis v te skupine bo 9., 10., 11. in 12. junija 2003 od 9. – 15. ure v prostorih Glasbene šole Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale.

- instrumentalni pouk:

Instrument:	Število prostih mest:	Pogoji / dodatna pojasnila:
klavir	2	starost: 7 – 9 let
harmonika	3	starost: 7 – 9 let
violina	1	starost: 7 – 9 let
kitara	5	starost: 8 – 9 let
flavta	2	starost: 7 – 9 let
klarinet	1	starost: 7 – 11 let
pozavna	1	starost: 8 – 11 let
druga trobila	1	starost: 10 – 13 let
petje	1	od konca mutacije do 25 let, pouk bo potekal v Domžalah; sprejemni izpiti se lahko opravljajo samo v Domžalah (ista termina)

Sprejemni izpiti:

- rok: v soboto, 24. maja 2003 od 9. – 12. ure, v Glasbeni šoli Mengeš;
- rok: v torek, 27. maja 2003 od 18. – 20. ure, v Glasbeni šoli Mengeš.

Dodatne informacije lahko dobite v tajništvo Glasbene šole Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale ali na tel.722-05-10, vsako dopoldne.

VABLJENI!

∴ KMETIJSTVO ∴

ČIMPREJ IZPOLNITE IN POŠLJITE NA AGENCIJO VLOGO ZA PRIDOBITEV NEPOSREDNIH PLAČIL

Tudi v letošnjem letu vas želimo povabiti k izpolnjevanju obrazcev za pridobitev denarnih sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike za leto 2003.

Upravičenci so predtiskane vloge že prejeli. Vlogam so priložena podrobna navodila, ki so namenjena kot pomoč pri izpolnjevanju obrazcev. Prazne vloge so na voljo po posameznih območnih kmetijsko gozdarskih zavodih po Sloveniji.

Rok za oddajo vlog je letos do 30. aprila. Za kmetijsko gospodarstvo planina ali skupni pašnik je mogoče zbirno vlogo na agencijo poslati tudi po 30. aprilu 2003, vendar najkasneje do 30. junija 2003. Osnovne obrazce morajo do 30. aprila 2003 poslati na agencijo tudi vsi tisti, ki nameravajo kasneje vložiti zahteve za posebno premijo, klavno premijo ter dodatno plačilo za govedo za leto 2003 ali zahteve za neposredna plačila za rejo plemenskih živali za leto 2003.

Agencija priporoča, da vsi, ki nameravajo vložiti vlogo za pridobitev neposrednih plačil, pazljivo preberejo navodila za izpolnjevanje vloge, za pomoč pa naj se obrnejo tudi na kmetijskega svetovalca.

Nekaj nasvetov za pravilno izpolnjeno in popolno zbirno vlogo:

1. Bodite pozorni na spremembe in novosti.

- **Novosti pri ukrepih:**
 - ekstenzifikacijska premija;
 - nova območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko pridelavo;
 - nova ukrepa SKOP (ETA – ohranjanje ekstenzivnega travinja in VVO – pokritost tal na vodovarstvenem območju).
- **Novosti pri obrazcih:**
 - v obrazec C je potrebno obvezno vpisati vse gozdne površine;
 - aneksk pogodbi o izvajanju ukrepov SKOP;
 - obrazec F - Spremembe podatkov o kmetijskih zemljiščih v uporabi za ukrepe SKOP;
 - Zapisnik o prigonu živali na planino ali skupni pašnik obsega 3 izvode (z izvodom ORIGINAL-SIR gospodar planine sporoči premik govedi v CRG).

2. Vlogo izpolnite čitljivo, s tiskanimi črkami:

Nečitljivo napisanih števil ne bo mogoče pravilno razbrati in jih vnesti v računalniško bazo podatkov.

3. Priložite vsa potrebna potrdila in dokazila:

- izjavo o zakupu zemljišč za leto 2003, podpisano s strani zakupnika in zakupodajalca;
- fotokopijo zakupne pogodbe, če gre za zakup zemljišč v lasti Republike Slovenije, lokalnih skupnosti ali drugih

- pravnih oseb;
- fotokopijo komasacijske odločbe, če je niste priložili v letih 2000, 2001 ali 2002;
- fotokopijo kartice tekočega računa (obe strani) ali kartice transakcijskega računa in tisto stran hranilne knjižice, iz katere je razvidna številka računa. Pravne osebe naj vlogi priložijo fotokopijo potrdila o odprtju transakcijskega računa.

Priložiti morate tudi ostala potrdila in dokazila, ki so potrebna kot priloge k posameznim zahtevkom in so opredeljena v uredbah in tržnih redih.

4. Uskladite:

- podatke o parcelah, s katerimi razpolagate sami, s podatki iz katastra;
- stanje vpisa v Centralnem registru govedi s stanjem živali v hlevu (ušesne številke);
- stanje v registrih trajnih nasadov s stanjem v naravi.

5. Preden zbirne vloge pošljete na agencijo:

- pogledjte, če so obrazci izpolnjeni in pripravljene za oddajo na agencijo (datumi, podpisi);
- izpolnite kontrolni list na zadnji strani ovojne mape in ga podpišite.

6. Držite se roka za oddajo vloge.

Vlogo čimprej pošljete priporočeno po pošti na naslov: Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja, Dunajska 160, 1000 Ljubljana, s pripisom »zbirna vloga«

7. Kopije zbirne vloge, zahtevkov, vseh dokazil in potrdil OBVEZNO hranite najmanj štiri leta od pravnomočnosti odločitve o zahtevku.

Nekaj najpogostejših napak, ki jih je ugotovila agencija v letu 2002 na vlogah za pridobitev sredstev iz naslova neposrednih plačil

Po kontroli glede popolnosti vloge je agencija zabeležila naslednje najpogostejše napake:

- Ni bilo podpisov ali žiga.
- Rubrike niso bile do konca izpolnjene.
- Ni bilo vpisanih MID-ov.
- Vloge so bile izpolnjene nečitljivo.
- Vlogi ni bila priložena fotokopija hranilne knjižice ali bančne kartice.
- Zahtevek sta vložila tako lastnik kot zakupnik zemljišča.
- Vlogi niso bila priložena vsa zahtevana potrdila in dokumenti.

Po kontroli primerjav podatkov, ki so jih posredovali upravičenci in ki so zapisani v različnih evidencah in registrih, so bile ugotovljene naslednje najpogostejše napake:

- MID sadovnjaka oz. oljčnika, ki so ga upravičenci navajali na obrazcu C, ni bilo v Evidenci oljčnikov oz. travniških sadovnjakov. (20,33%).
- Zbirni vlogi ni bila priložena pogodba o izvajanju ukrepov SKOP ali pa ni bila podpisana. (14,33%).
- V vlogi se na obrazcih C in D niso ujemale zaporedne številke enote rabe. (12,25%)
- Na obrazcu Podatki o oljčniku/travniškem sadovnjaku ni bila vpisana sadna vrsta, prav tako ne bruto površina nasada. (8,28%)

- Na zahtevku za izplačilo za premijo za krave dojilje za leto 2002 je bila navedena žival, ki je sicer bila vpisana v Centralni register govedi, vendar pod drugim MID-om.

Po tretji kontroli, ki zadeva lastništvo parcel, je bilo ugotovljeno veliko tako imenovanih »dvojnih parkiranj«, kar pomeni, da sta lastništvo za eno parcelo uveljavljala najmanj dva upravičena.

Vloga je denar!

V letu 2003 bo Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja na vlogah za neposredna plačila izvajala poostreno kontrolo. V primeru nepravilnosti na zahtevku agencija letos ne bo več toliko pozivala na dopolnitev vloge, prav tako za nepravilno izpolnjen zahtevek ne bo izplačala finančnih sredstev.

V primeru nepravilnih navedb v vlogi upravičenci lahko pričakujejo obisk inšpektorja, ki bo opravil pregled na terenu in v primeru nepravilnosti tudi ukrepal.

Agencija svetuje, da se upravičenci za pomoč pri izpolnjevanju vloge obrnejo na kmetijskega svetovalca. Ti imajo dostop do večine registrov in evidenc.

Agencija poudarja, da bodo izplačane samo pravilno izpolnjene in pravočasno prispele vloge, ki bodo imele priložena vsa zahtevana dokazila in potrdila.

AGENCIJA RS ZA KMETIJSKE TRGE IN RAZVOJ PODEŽELJA

Spoštovani,

30. aprila 2003 poteče rok za oddajo vlog za neposredna plačila v kmetijstvu. Na Agenciji RS za kmetijske trge in razvoj podeželja se močno zavedamo pomembnosti takšne oblike pomoči slovenskim kmetovalcem, zato se trudimo, da čim boljše poskrbimo za informiranje o tem med zainteresirano javnostjo.

S tem namenom se obračamo tudi na vas. Prosimo, če bi lahko o možnosti pridobitve finančnih sredstev iz naslova neposrednih plačil v kmetijstvu obvestili zainteresirane prebivalce vaše občine.

V priponki vam pošljamo tekst, za katerega bomo zelo veseli, če ga boste objavili v vašem občinskem glasilu, na oglasni deski občine in na druge, krajevno uveljavljene načine.

Zelo vam bomo hvaležni za vašo pomoč, gotovo pa tudi vaši občani, saj boste nekaterim od njih tako pomagali pri pridobitvi nepovratnih državnih sredstev, občinski proračun pa bo mogoče na ta račun zato manj obremenjen.

V upanju na povratno informacijo (Mateja Faletič: 01/478 9280 ali e mail: mateja.faletic@Zgov.si) se vam že vnaprej lepo zahvaljujemo in vas pozdravljamo.

*Mateja Faletič, svetovalka direktorice
mag. Sonja Bukovec, direktorica*

:: VABIJO VAS ::

Podjetniške priložnosti v evropskem prostoru

Vabimo podjetnike z inovacijsko vizijo, potencialom ali tiste, ki jih v to lahko spodbudimo. Predstavitev mreže inovacijskih relejnih centrov (Innovation Relay Centers) za podjetnike bo v četrtek 8. maja ob 18.00 uri v Mengšu v dvoranci Naš slammnik (nad knjižnico pri občini, Slovenska cesta 28).

Izvedel jo bo predstavnik evropskega projekta mreže IRC gospod Klemen KOMAN, Inštitut za ekonomska raziskovanja s sodelovanjem gospe Marije Vrhovnik iz podjetja MBB iz Mengša.

ZNANJE kot nuja za ekonomsko uspešnost in konkurenčnost!

KAKO izkoristiti inovacijski potencial malih in srednjih podjetij – izzivi za Evropo!

Organizator: Podjetniško združenje Mengeš, Študentski klub Mengeš, Občina Mengeš

Medijska podpora - občine območja Podjetne regije: Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Trzin, Vodice

Evropska mreža inovacijskih relejnih centrov (IRC), katere članica je tudi IRC Slovenija, se ukvarja s prenosom inovativnih tehnologij, storitev ter proizvodov v širšem evropskem prostoru. Mrežo je ustanovila Evropska unija s ciljem okrepiti tehnološko sodelovanje med raziskovalno in industrijsko sfero v okviru celotnega evropskega prostora ter podjetjem in raziskovalnim organizacijam nuditi neposredno podporo pri reševanju problemov v zvezi s prenosom tehnologije. V mrežo je vključenih 69 centrov, lociranih v evropskih državah. Prvenstveno so namenjeni malim in srednjim podjetjem iz industrije. Posebno korist imajo lahko predvsem tehnološko usmerjene organizacije in tudi organizacije, ki imajo premalo lastnega razvoja ali ga sploh nimajo, vendar se v njihovi strategiji čuti potreba po stalnem stiku z novimi tehnologijami.

Preko evropske mreže inovacijskih relejnih centrov (IRC) lahko konzorcij IRC Slovenije ponudi doma razvite tehnologije tujim interesentom ter pomaga slovenskim podjetjem pri pogajanjih za prenos tehnologije do podpisa pogodbe. Prav tako lahko domačim podjetjem pomagamo ugotoviti tehnološke potrebe in nato s pomočjo evropske mreže poiščemo ponudnike ustrezne tehnologije. V svojih obvestilih redno seznanjamo podjetja o uporabi evropskih raziskovalno - tehnoloških dosežkov ter drugih zanimivih dogodkih. Glede na to, da je projekt financiran s strani Evropske unije, naše storitve podjetjem ne povzročajo dodatnih stroškov - so brezplačne.

Če se soočate z vprašanji prenosa tehnologije in razmišljate o vašem vključevanju v evropske povezave za izmenjavo in skupen razvoj tehnologij, potem je IRC Slovenija lahko vaš prvi korak na tej poti. Povezan v posebno evropsko inovacijsko mrežo, slovenskim podjetjem in raziskovalcem odpira okno v evropski raziskovalno-tehnološki prostor ter jim s svojimi aktivnostmi nudi konkretno podporo pri samem vključevanju.

Več o naših dejavnostih je moč najti na spletni strani <http://www.irc-slovenija.ijs.si> ali preko elektronske pošte komank@ier.si (Klemen Koman, Inštitut za ekonomska raziskovanja, tel. 01 5303870).

:: IN MEMORIAM ::

IN MEMORIAM MODNEMU KREATORJU IVANU DEBEVCU častnemu kustosu Muzeja Mengeš

»Čemu je v samotnih brezpotjih gora na pusti gredini, med od vetra in snega zlizano rjavo travo, v največje razkošje barv odeta, glede na okolje gotovo ekstravagantna, samotna roža?«

Mojster Ivan Debevc je vedel zakaj. Svoje dolgo življenje je posvetil ustvarjanju lepega, privlačnega, posebnega za okolje, v katerem je živel in deloval. Bil je gotovo pionir (od leta 1952), ki je po drugi svetovni vojni v odreenelost in sivino edini uspel z vso radoživostjo in odločnostjo uveljaviti modno oblikovanje tekstila, kot je bila v svetu navada, kot vrhunsko atrakcijo. Uveljavljal je svoje lastne kreacije na modnih revijah po Sloveniji, Jugoslaviji in tudi v drugih državah. Ponovno je uveljavil butično prodajo oblačil, kar je bilo po vojni ukinjeno.

Čeprav je vseskozi spremljal svetovne modne tokove, je imel svoj stil, ki ga je s svojim značajem na prijazen način uspešno uveljavljal. Velikokrat je uspel uveljaviti svoje kreacije kot modo.

Julija 2001 je zapustil Mengšu vse svoje kreacije, opremo, arhivsko gradivo itd. in sicer v trajno hrambo Muzeju Mengeš. Muzej Mengeš pa ga je imenoval za častnega kustosa »Debevcove zbirke«, ki je edinstvena tovrstna zbirka v Sloveniji.

Ivan Debevc je bil rojen 10. maja leta 1919 v Planini pri Rakeku. Njegova delavnica mode in modni butik sta bila v Mengšu. Umril je 17. marca 2003 v Preserjah in počiva v družinskem grobu na neveljskem pokopališču.

Njegove kreacije in druge dokumente o mojstru in mojstrstvu pa Muzej Mengeš pripravlja za stalne predstavitve vsem, ki jim kaj pomeni oblikovanje tekstila.

Janez Škrlep

Vse slike so iz fotoarhiva Muzeja Mengeš.

Portret mojstra Ivana Debevca leta 2001.

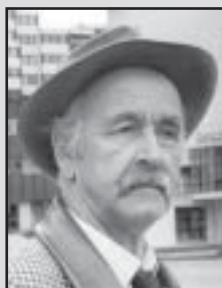
Modna fotografija Debevcovih kreacij

∴ ZAHVALE ∴

ZAHVALA HČERKE

*Srce ne bi imelo mavrice,
če oči ne bi imele solz.*

Ob smrti mojega očeta

IVANA DEBEVCA

*se zahvaljujem vsem, ki ste ga
pospremili na njegovi zadnji poti.*

*Posebna zahvala g. Slavku
Pišku in županu Mengša, g.
Tomažu Štebetu.*

*Rada bi izrekla zahvalo tudi
mengoški pihalni godbi ter
pevcem Sebastijanu, Mateju,
Poloni in Maji. Prav tako se
zahvaljujem vsem, ki ste mojega
očeta na zadnjo pot pospremili z
lepo mislijo in dobroto v srcu.*

*»Iskanje se je vleklo naprej,
neprestano iskanje, kot odgovor
na šepet globoko v sebi,
da je živel nekje v svetu,
da mogoče ni umrl.
O, osamljenost otroštva,
iskanje roke, ki je ni bilo,
da bi povezala ljubezen
očetovskega in otroškega srca.«
(M. Marshall, Večno iskanje).*

*Vsem skupaj in vsakemu
posebej hvala.
Hčerka Metka Krajnc in brat
Franc Debevec*

*Sem dolgo upal in se bal,
slovo sem upu, strahu dal.
(France Prešeren)*

ZAHVALA

*V 66. letu je tiho odšel nam
ljubi mož, oče, dedek, tast,
brat in stric*

Franc ŠORN
iz Mengša

*Za izrečena sožalja, sočutne
besede, sveče, cvetje
in spremstvo na njegovi zadnji
poti se z vsem srcem
zahvaljujemo sorodnikom,
sosedom, prijateljem
in znancem. Iskrena hvala
Zupan Minki za nesebično
pomoč. Zahvala tudi
dr. Kovačevi in sestri Vandi iz
ZD Mengeš, Elektru –Ljubljana
okolica, g. župniku M. Zevniku
za lepo opravljen obred,
darovalcem za sv. maše, pevcem
Zupan iz Tržiča
in F.Stoparju za zaigrano tišino.*

Pogrešali te bomo.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

*Iskreno se zahvaljujemo
vsem prijateljem, sosedom,
znancem,
ki so nam ob smrti dragega*

JANEZA NARATA
nudili tolažbo in pomoč.

*Posebno zahvalo dajemo
prijateljema g. Francu Škrlepu in
g. Franciju Blejcu z ženo Doro.
S svojim dobrim delom so dali
prijateljstvu velik pomen.
Zahvaljujemo se g. Janezu
Močanu, ki je na svoj način
vlival energijo utrujenemu
telesu.*

*Zahvaljujemo se zdravnici
Gabrijeli Kovač, dr..
Za besede slovesa, ki so nam
vlile moč, da lažje premagujemo
dneve brez očeta, moža, sina,
se zahvaljujemo g. Janezu
Hafnerju in g. Jožetu Vahtarju.
Zahvaljujemo se gospodu
župniku, pevcem Zvona,
praporščakom za svečan
obred slovesa.*

*Žena Milka, mama Justina ter
otroci Tomo, Jana in Nada z
družinami.*

:: ZAHVALE ::

*Ločitev je naša usoda,
združitev naše upanje.*

ZAHVALA

Ob izgubi naše stare mame

LJUDMILE URANKAR

*Zahvaljujemo se sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem
za izrečeno sožalje, darovano
cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo
pospremili na njeni zadnji poti.*

*Zahvaljujemo se g. Mateju
Zevniku za opravljen obred in
pevcem MKZ Mengeški zvon
za zapete pesmi.*

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše

MARIJE JERETINA

*se iskreno zahvaljujemo
sorodnikom, prijateljem,
sosedom, znancem ter vsem
drugim za izražena pisna in
ustna sožalja, za cvetje in sveče.*

*Z izkazano pozornostjo ste
izrazili svoje spoštovanje
pokojni in ublažili bolečino
slovesa njenim najbližjim.
Prav lepa hvala tovarni Trak na
Viru za izkazano pomoč.
Zahvala tudi g. župniku
Zevniku za lepo opravljen
obred. Posebna zahvala pevcem,
bratom Zupan, za nepozabno
pesem pri odprtem grobu.*

*Hvala vsem, ki ste jo pospremili
na njeni zadnji poti.*

*Mož France s hčerkama
in vnukinjama*

*Kljub močni volji
utihnil je Slavčkov glas,
zvon v slovo je zapel
spomin nate vedno bo živel*

ZAHVALA

*V boleči žalosti nas je zapustila
naša draga žena, mami, mama,
sestra, tašča, teta in soakinja*

SLAVKA BURGAR

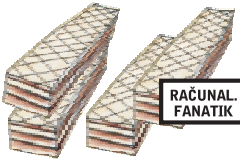

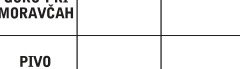

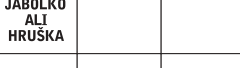

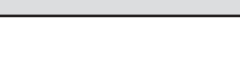
*Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem
in znancem za izrečena ustna in
pisna sožalja, podarjeno cvetje,
darovanje sv. maše in sveče.*

*Hvala gospodu župniku Mateju
Zevniku za opravljeno sveto mašo in
pogrebni obred, pevcem
Mengeškega Zvona, cerkvenemu
Mešanemu pevskemu zboru za
zapete pesmi, praporščakom in
gasilcem za sodelovanje pri
pogrebem obredu, dr. Rižnarjevi,
sestri Simoni in patronažni sestri
za zdravniško pomoč. Še posebno
se zahvaljujemo ga. Silvi
ga. Marti, ga. Nataši, ga. Mariji,
ga. Doroti in ga. Milici iz centra za
socialno delo, za požrtvovalno
nego in pomoč. Zahvaljujemo se
tudi ga. Iličevi za njen dolgoletni
trud in prizadevanje. Hvala vsem,
ki ste jo obiskovali in jo bodrili v
njenih težkih trenutkih.*

*Zahvaljujemo se vsem skupaj in
vsakemu posebej, za vse kar ste
storili za našo mami, vsem, ki ste
jo v tako velikem številu pospremili
na njeni zadnji poti.*

Vsi njeni.

..: NAGRADNA KRIŽANKA ..:

 <p>AVTOSERVIS GREGORC d.o.o. STELETOVA 2, 1234 MENGEŠ TEL.: +386 01 7237 - 289 +386 01 7291 - 093 FAX: +386 01 7237 - 141 www.avtoservis-gregorc.si E-mail: avtoservisgregorcdo@siol.net</p>				AVTOR MARKO BOKALIČ	SPRO-ZITEV OROŽJA	ODDAJA NA POP TV, KI JO VODI UROŠ SLAK	ŠIROKOTNI OBJEKTIV ZA KOT DO 180°	MESTO NA SEVERU ŠVEDSKE	NENA-SELJEN KANADSKI ARKTIČNI OTOK	NACE SIMONČIČ	OKROŽJE NA JUŽ. OTOKU NOVE ZELANDIJE	SEKUNDNI KAZALEC	TRISTOPNI VERZ
 <p>MEJNI PREHOD Z MADŽARSKO</p> <p>NEMŠKA SMUČAR. TEKAČICA SACHEN-BACHER</p> <p>ŠTAJER. MESTO</p> <p>TEKOČA ZAČIMBA</p> <p>RAČUNAL. FANATIK</p>				ODLOČNOST, POKONČNOST	TRETJINA ŠOLSKEGA LETA	UPORNIK	MERSKA ENOTA ALI PRIPRAVA	GORSKA REŠEVAL. PRIPRAVA	MOZOLJ				
 <p>NAŠ PEVEC (MARLIAN)</p> <p>PREPRIČANOST V SVOJO SPOSOBNOST</p> <p>KDOR SE NASLAJA OB TUJI BOLEČINI</p> <p>NAJVIŠJI VULKAN NA FILIPINIH</p> <p>VAS POD LIMBAR. GORO PRI MORAVČAH</p> <p>PIVO STARIH SLOVANOV</p> <p>ZIMSKO JABOLKO ALI HRUŠKA</p> <p>OČE</p> <p>VOJKO ANZELJČ</p> <p>NOTRANJA ZARODNA PLAST</p> <p>KLAMFA, PENJA</p> <p>PTIČ, KI NE LETA</p>				ARI ONASSIS	FAYE DUNAWAY	MEĐALJE	IZRASTEK NAD ŽIVAL. ZADNJICO	OSEBA IZ GOSPODARJA PRSTANOV OSKAR (LJUBKOV.)	HAŠKOV DOBRI VOJAK VODNA RASTLINA	VAS NAD ŽELEZNIKI OBROČAST PRITRJEVALNI DEL	STRUPENI ALKOHOL V VINU VZHODNI SLOVAN	HAŠKOV DOBRI VOJAK VODNA RASTLINA	RAČUNAL. OBLIKOV. MATEVŽ BOKALIČ
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													
 <p>RAČUNAL. FANATIK</p>													

NAGRADE

3 NAGRADE ZA 1000 SIT

2 NAGRADI:
4 X PREMONTAŽA
4 X CENTRIRANJE

REŠITEV KRIŽANKE
IN VAŠE PODATKE
POŠLJITE NA OBČINO
DO 9. MAJA 2003

..: MENGOVICI ..:

• **PREVIDNOST**

“Zakaj imajo črnogorski avtomobili ključavnico za vžig avta v sredinski konzoli?”
“Zato, da pri sukanju volana ne zlomijo izvijača!”

• **KRAJ SREČANJA**

“No, Simon, povej mi,” reče učitelj, “rešitev naslednje naloge: Tvoj oče gre peš iz Ljubljane proti Medvodam s hitrostjo 3 km/h. Tvoj stric gre eno uro kasneje iz Medvod proti Ljubljani s hitrostjo 5 km/h. Kje se srečata?”
“V prvi gostilni!”

• **POJASNILO**

“Zakaj ste pravzaprav postali dermatolog?” so vprašali doktorja.
“To je pa čisto enostavno!” je rekel. “Pacienti me ne kličejo ponoči, nihče ne umre za svojo boleznijo in redkokateri pacient ozdravi.”

• **VŽIGALICE**

Možakar na cesti ustavi mimoidočega.
“Prosim, ali imate vžigalice?”
“Nimam, imam pa vžigalnik.”
“Hvala, tako redkih zob pa še nimam.”

AVTOŠOLA RETOS

TRADICIJE
53 LET

BREZPLAČNI!!!

TEČAJ C.P.P.
12.5.2003 - 26.5.2003
OB 18.00 URI

TEL.: 01 / 729 10 26, FAX: 01 / 729 10 27
GSM: 041 623 303, E-MAIL: RETOS@SIOL.NET
HTTP://WWW.RETOS.SI

NIKJER NE MORETE ZA TO CENO DOBITI VEČ

AUDIO VIDEO TV SERVIS GORJUP

- ekspres popravila vseh vrst TV aparatov na domu
- ekspres popravila vseh daljince za vse tipe TV apartov.

AKCIJA:
montaža in prodaja SAT in klasičnih anten.
Možnost plačila na obroke.

Radomlje, Cesta radomeljske čete 37
Tel.: 7228 042, 7227 042
e-mail: rtv.gorjup@siol.net
del. čas: od 7. do 9. in
od 14. do 16. ter po 20. uri

ROTRING KVALITETA! NOVE GLAVE IN TONERJI ZA NAJBOLJŠE TISKANJE!

Za tisk. EPSON 4XX/5XX/6XX (S020093,S020187, T013)	2650,00 SIT
Za tisk. EPSON 4XX/5XX/6XX (S020089,S020191, T014)	3500,00 SIT
Za tisk. EPSON Stylus Color 680 črno (T017)	4950,00 SIT
Za tisk. EPSON Stylus Color 680 barvno (T018)	4450,00 SIT
Za tisk. EPSON Stylus C60 črno (T028)	6250,00 SIT
Za tisk. EPSON Stylus C60 barvno (T029)	5250,00 SIT
Za tisk. HP DeskJet 600 –serija črna (51629A)	7400,00 SIT
Za tisk. HP DeskJet 600 –serija barvna (51649A)	7350,00 SIT
Za tisk. HP DeskJet 610, 640 črna 40 ml (51614A)	7350,00 SIT
Za tisk. HP LJ4/5, Canon LBP 8 II/III (92298A,EX)	21600,00 SIT
Za tisk. HP LJ5L/6L, Can. LBP 460... (C3906A, AX)	15000,00 SIT
Za tisk. HP LJ 1100 (C4092A)	14900,00 SIT
Za Canon Fax (FX-3)	19900,00 SIT

VSE CENE VSEBUJEJO DDV! POŠLJEMO PO POŠTI!

Licensee of Sanford GmbH

AZ NET, D.O.O. Glavičeva ulica 1, Mengeš, Tel.: 729-12-63, Fax: 729-12-65, info@az-net.si

VETERINARSKI DOM DOMŽALE d.o.o.

Cesta talcev 10
1230 Domžale

Na podlagi 1. točke 45. čl. zakona o veterinarstvu, v izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih boleznih v letu 2003, (ur. list RS št. 7/23.01.2003) v pravilniku o izvajanju sistematičnega spremljanja kužnih boleznih in cepljenj v letu 2003 po 26. čl., če se bo vršilo splošno cepljenje psov proti steklini, po sledečem razporedu v občini Mengeš.

RAZPORED OBVEZNEGA CEPLJENJA PSOV PROTI STEKLINI

Dne: sobota, 26.04.2003

8.30-09.00 Topole	pri Lužarju, Topole 12
09.30-12.00 Mengeš	na parkirišču občine Mengeš za kulturnim domom
12.15-13.00 Loka pri Mengšu	pri Videmšek, Gasilska ul.
13.15-13.30 Dobeno	pri Ručigaj, Dobeno

Cepljenje psov za zamudnike je na krajih ter mestih v rednem cepljenju.

Dne: sreda, 30.04.2003-04-13

09.00-10.00 Mengeš
10.15-10.45 Loka pri Mengšu.

Ne pozabite prinesiti s seboj izkaznico o cepljenju psov.

Cepimo vse pse, starejše od 4 mesecev, breje in doječe psice pa cepimo po odstavitvi.

Posamezno cepljenje je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALE, CESTA TALCEV 10, vsak delavnik od 07.00-11.00 in od 17.00-18.00, ter v sobotah od 07.00-09.00.

SLIKOPLESKARJI IN GRADBENIKI POZOR!

Želijo vaši naročniki natančen popis izmer?
Izgubite preveč časa z izdelavo ponudbe
in izračuna? Bi radi vaše izmere enostavno
vnesli v program in dobili pregleden in
točen izpis?

Nudimo vam program za izdelavo:

- izračunov (iz popisa izmer)
- delovnih nalogov
- ponudb
- računov
- porabe materiala

Podjetnikom iz Mengeša
priznamo 10% popust!

Mesec bele tehnike v Vele

v TRGOVSKEM CENTRU MENGEŠ, do 30. aprila
Slovenska c. 85, Mengeš

Pri nakupu bele
tehnike GORENJE
vam priznamo

8% popust

na vse oblike plačil ali

12% popust

za gotovinsko plačilo

Ne pozabite, šteje tudi kartica Vele prijeten nakup.

Po izjemnih cenah pa lahko kupite tudi šest
izdelkov bele tehnike Candy na katere vam priznamo

10% popust.

Ob nakupu ostalih izdelkov Candy-ja pa prejmete
darilo - baterijski sesalnik HOOVER.

Odpiralni čas:

pon. - sob.

8.00 - 20.00

nedelja:

8.00 - 12.00

Vele d.d., Ujubijska 64, Domžale

VELE
PRIJETEN NAKUP

Mesec vzmetnic

v CENTRU POHIŠTVA MENGEŠ
in v ostalih salonih pohištva Vele
od 10.4 do 10.5.03

- 5% gotovinski popust
- dostava do doma
- možnost odloženega plačila
- pri nakupu vzmetnice vsak kupec prejme darilo

in 5% gotovinski popust pri
nakupu pohištva nad 50.000 SIT

DROGERIJA

v Trgovskem Centru Mengeš

V petek 25. aprila
svetovanje strokonjakov
iz podjetja AFRODITA

VELE
PRIJETEN NAKUP

ново

ODPRLI SMO NOV RAZSTAVNI SALON

ALU - PVC okna, vrata in zimski vrtovi; avtomatska garažna,
industrijska in dvoriščna vrata na motorni pogon z daljinskim upravljanjem.

RAZSTAVNI SALON

Cesta talcev 10, 1230 Domžale;

tel: 01 722 88 71; fax: 01 722 88 72

RADOX

d.o.o.

HITRI DORAVNI ROKI (1-3 TEDNE); VELIKA IZBIRA ALU VRODNIH VRAT.

www.radox.si • e-mail: radox@siol.net